Keijo Ahlqvist

kyykky

Määintää

Mietin asennetta uudella paikkakunnalla: suhtautua hyväntahtoisesti jokaiseen ja kiinnittää huomio jokaiseen jonka näkee, tutustua kaikkiin.

798

Ajanvaraukset
19.06.2018

1) Silmätautien polik
linikka
Kerros 2

HOITAJAN
VASTAANOTTO

Olet ilmoittautunut tälle
ajanvaraukselle. Istu odottamaan.

2) Silmätautien polik
linikka
Kerros 2

LÄÄKÄRIN
VASTAANOTTO

Olet ilmoittautunut tälle
ajanvaraukselle. Istu odottamaan.

3) Silmätautien polik
linikka
Kerros 2

AULA 1
VALOKUVAUS

Olet ilmoittautunut tälle
ajanvaraukselle. Istu odottamaan.

KAYNTINUMERO

798

Teidät kutsutaan sisään
käyntikohteisiin tällä numerolla.

Hiljalleen niveliä kirvelee
ja kammo kurkistaa olan yli että muistatkos.

Materiakaikkius on antanut elimistölle kopeuden
Kaikki mahdollista, joten itsetietoisuus tarpeen.

Loksahdamme ajattelemaan paska-asioita.
On voitava tarjota tilalle vaihtoehtoja. Oma tosi.

Nyt on kumma olo. Mieli, hallinta? En taas halua mitään.
Olenkohan väsynyt? Tarvitsenko ihmistä? Omaista?

On olemassa salaliitto
joka pyrkii naurunalaistamaan
salaliittoihin viittaamisen.

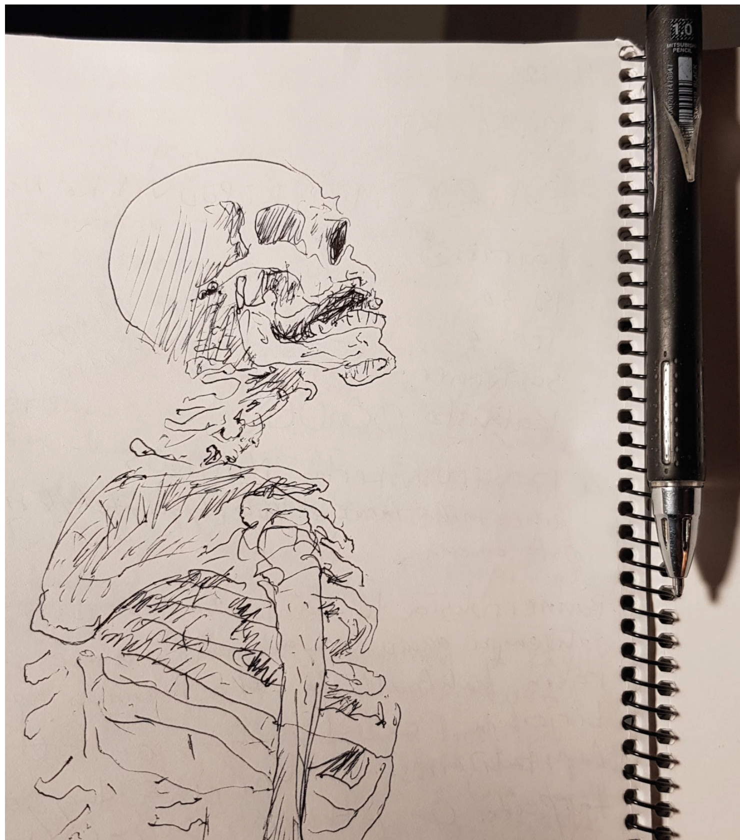

Elämänkaari

Kn vanhemmat panivat uuden lapsen alulle menetettyään ensimmäisen poikasikiön ja se syntyi 1955, K ei tiennyt, milloin isoveljensä hirttyi napanuoraan. Nelivuotiaana K muutettiin sukulaisten nurkista Kauhajoelta omaksiostettuun huonokuntoiseen mummonmökkiin Kiikalaan, nykyiseen Saloon. Köyhät vanhemmat kustansivat kakaralle oppikoulun ja hän kirjoitti ylioppilaaksi 1974. Helsingin yliopistoon K ei päässyt, vaan otti vauhtia opiskelemalla talven kommunistisessa kansankorkeakoulussa, minkä jälkeen pääsy Turun yliopiston yhteiskuntatieteelliseen tiedekuntaan ei ollut vaikeaa. Verkottuminen vasemmistolaiseen toimintaan oli toteutunut samalla. Opinnot edistyivät huonosti, ja K palasi Sirola-opistoon, kun sinne perustettiin kaksivuotinen kulttuurisihteerilinja. Sieltä valmistuttuaan K palasi Turun yliopistoon, nyt humanistiseen tiedekuntaan, ja piirteli

lehtiin. Lykkäys loppui. Psykoterapeutti ehdotti punaisia papereita, mutta K ei uskaltanut hankkia niitä vaan pyrki siviilipalveluun Kemiin. Sieltä hän pääsi sarjakuvaopettajaksi Limingan taidekouluun, kunnes joutui työkyvyttömyyseläkkeelle 2017.

Hän ryntäilee hipsuttamalla.

Hän katsoo läheltä suoraan silmiin niin, että virtaa liikaa.

Hän tohahtelee tai rykii lukiessaan, syödessään, ja pelkäsin että on sairas, mutta ehkä se johtui allergiasta.

Hän istui lukemassa, ja kissa oli sylissä, mutta enää kissa ei elä, se varmaan on kauan tai aina surullista.

Hän pitää puolensa ja huutaa, jos kokee aiheelliseksi.

Hänen hajuaistinsa on herkkä eikä hän pidä haisemisesta.

Hän vaatii siisteyttä ja opettaa siivoamaan.
Hän on oikeudenmukainen jos jaksaa.
Hän väsyy muttei valita paljonkaan.
Hän voi itkeä yhtäkkiä muttei selitä sitä, myös puhelimessa.
Hän ei halua että hänestä puhutaan eikä että häntä kuvataan.
Hän ryhtyy tuumasta toimeen eikä ymmärrä "tunnustelevia" ehdotuksia vaan ryhtyy toteuttamaan.
Hän pitää saunasta.
Hän ei karttele työtä, joka pitää hoitaa.
Hän ei pidä talvesta.

Hyväksyn hänet kokonaisesti vaikka olisin eri mieltä enkä osaa lakata rakastamasta.

Ajoin alueelle ennen yhdeksää, parkkeerasin seinän viereen ja vein (Lidlistä varastamani) tillpehöörikorin yläkertaan kirjaston pöydälle. Purin ehkä eväät. En enää muista. Toimin useassa tilassa. Siirryin auditorioon, jossa kai tein jotain (käynnistin läppärin, etsin juttuja) ennen kuin istuin kahvipöytään, olin maksanu kahdesta kahvista päivässä. Muita siihen ei usein tullut. Puolelta alkoi aamuluentomme, jossa ensin ilmoitusasiat. Ai niin, Impivaarasta olin ottanut tehdyt, palautetut harjoitustyöt ja ennen kahvia olin kirjoittanut taululle aamutehtävän ja laittanu dataprojektorin valmiiksi heijastamaan joko aamutehtävään liittyvää tai päivän sisältöä. Ruokatunnilla söin niukahkoja eväitä (omena, sen olin ehkä syönyt aiemmin, porkkana ja juustoleipä) ja väsyin. Iltapäivällä kiertelin usein valokuvaamassa ja juttelemassa. Saatoin ennen kolmea lähteä kotiin, kun jengi katosi kahville. Kotona tein mitä piti, ehkä skannasin ja täydensin linjan sivustoa.

Vapaus tarkoittaa rohkeutta

Olen vapaa mutta emmin toteuttaa päähänpistoja. Seuraukset rajoittavat. Voin vapaasti hankkiutua ongelmiin. Voin olla pyytämättä apua. Voin hävittää rahani ja kuolla nälkään. Vapaus = kestää seuraukset. Vapaus = tietää kaikki. Silloin voi nähdä seuraukset ja välttää pahat. Mutta suurin ongelma on ettei halua ollenkaan. Juon tuon ärrä-kahvin koska haluan paremman olon. Kävelen kohta kirjastoon, koska se on liikettä ja parempi kuin palata kotiin. En halua tuota autoa tuossa. Haluan jonkun lähettyvilleni hyväntuulisena. Muistin Anniinan sanoneen joskus, etten tiedä hänen mielensisällöistä mitään – tuli mieleen ettei ketään voi tuntea. Kun aloin puuhata, ahdistus katosi. Ja söin. Voisiko suru johtua ruuattomuudesta? Olen opettelemassa lojumaan ja miettinyt tänään kahdesti, ensin rannalla. Nyt illalla voin paremmin. Syön, touhuan ja keksin. Kysymys tuossa masennuksessa on siitä etten olisi uskonut. Kun ei ole

syytä.

Ei ole päämäärää, on

vapaus.

Tyhjyys on yhtä kuin mahdollisuudet.

Jos olisin vielä köyhempi

Mulla olis yhä kyniä ja paperia ja voisin varata jostain tietokoneen, jolla julkaista, vaikkei olisi varaa nettiin. Tai olis ehkä prepaidiin kun olisin jemmannut käteistä sitä varten? Lopulta ei sitäkään, mutta prepaideja vois kerjätä. Ostaisin halvinta kahvia ja tekisin termospulloon satsin, jonka kävelisin juomaan kirjastossa. Mulla voi olla kenkiä loppuelämäksi ja muita vaatteita — niitä löytää kirpparilta. Voisin ostaa jauhoja, joista saisin leipää koneella (vaikka euron leipä lienee halvempi), keittäisin pottuja ja keittoja. Ostaisin halpaa margariinia. Kaalia, herneitä, makaronia ja kananmunia söisin, jolloin pärjäisin vähällä rahalla. Pyykit pystyisin pesemään jopa ilman pesuainetta. Ehkä olisi laskettavissa kulut. Auto jäisi, antaisin sen ehkä jollekin käytettäväksi autoveroa ja vakuutusta vastaan, jonkun nimiin siis. Sähköä ei voisi säästää. Jemmaa rahaa seuraavaan samsuniin, jota voi käyttää netin jakamiseen ja piirtämiseen.

Aamusuru

Herätessä, heti kun uni vaihtuu todellisuudeksi, tulvahtaa laaja suru. Nykyisin, kun sille ei oikein olisi syytä, se askarruttaa. Voi toki olla, että näkemys maailman- ja elämäntilanteesta on lohduton, toivoton. Mutta tuo surutunne ei tunnu reaktiolta eikä perustellulta, vaan se nousee syvemmältä. Sen saa laantumaan tietoisesti katsomalla ja viimeistään kun jumpan, suihkun ja kevyen aamiaisen jälkeen alkaa juoda kahvia, mutta ilmaantuessaan se riittää syyksi itsesurman toteuttamiseen.

Pidän kotonaolemisesta sillä kaikki on mahdollista. Voin puuhata mut ei ole pakko. Voin olla lähtemättä huomenna.

Haluaisin muistaa niitä unia mutta muistan vain tunnelmia.

Kyllä jokin aamusuru on olemassa, itsepetoksen alla sammalikossa juuristossa.

Pakun kuvaus

Oikeanpuolimmainen lamppu joskus irronnut, korjailtu. Itse polttimon kiinnitys jollain ruuvivirityksellä, vaikea vaihtaa.

Polttoaineluukun kansi liimattu ja liimattunakin kerran jo irronnut ja uudelleen liimattu.

Käsijarrun jokin kohta on vääntynyt liian voimakkaasta kiskaisusta, korjattu.

Jakohihna vaihdettu joskus 300 000 tienoilla.

Varoituskolmion kotelo säpäleinä, kuskin penkki rispaantunut (penkinsuojukset olemassa) ja tuuletussäleiköstä jotain muoviosia lohjennut. Ohjaamo likainen.

Muovilistat oikealla puolella irronneet, liimattu. Naarmuja.

Konepellin tuki pitää sitoa. Ilmastointi on huollettava, ei jäähdytä. Kompressori kai.

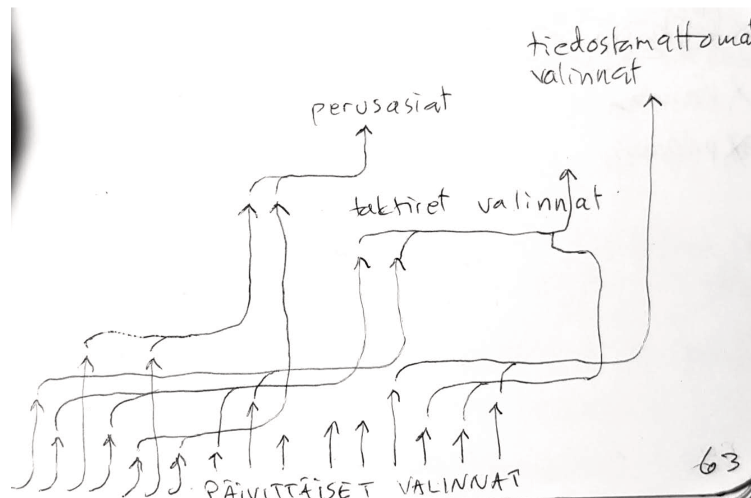
Haluan

kahvia, turvallista taloutta, lukea, pehmeyttä, lämpöä,
rauhaa. Nähdä. Ajatella. Ymmärtää. Nussia. Hierontaa.
Istua baariin. Ajaa omalla autolla silloin ku huvittaa. Metsä
ilman itikoita. Ruoka joka ei väsytä. Nainen, ystävä. Taide.
Olla vuorella. Nukkua hotellissa. Matkustaa rahan voimalla.
Palkata palvelijoita. Tuhota Yhdysvallat.

Osaisinko heittyä zeniksi?

En, koska zen on luonnollisuutta, reagointia eikä
pinnisteltyä tyyneyttä saati välinpitämättömyyttä

Ihminen toistaan varten ja
kun toista ei ole
tunnun liaksi pyyhkiä pois
Heräsin hämäriin

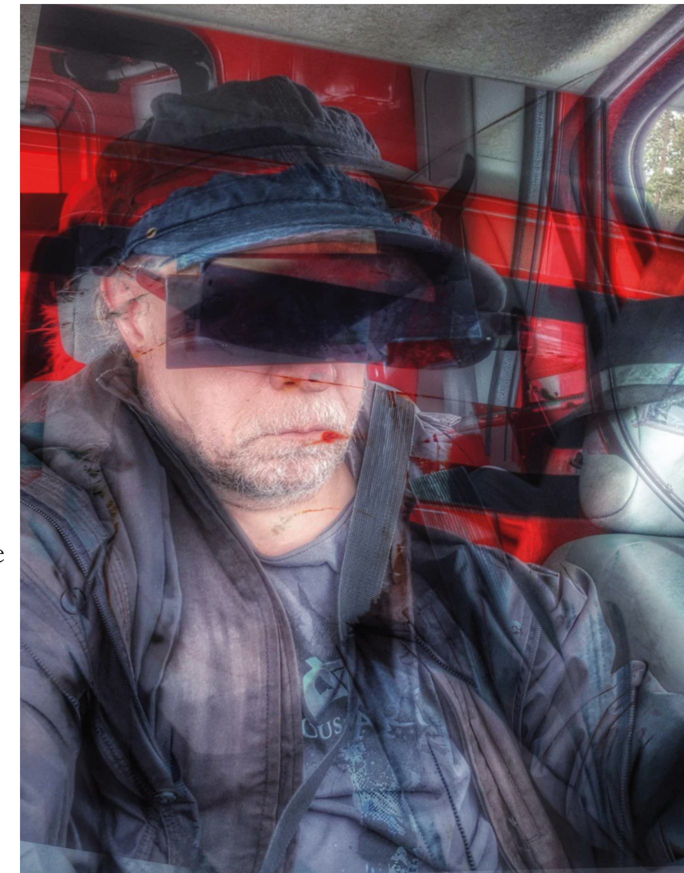
101 tapaa tehdä itsari

Paras tapa olisi ampua muttei ole pyssyä
joten voisi hankkiutua poliisin ammuttavaksi.

Seuraavaksi paras: kostaa taloyhtiön isännöitsijälle
hirttäytymällä mattoparvekkeen kaiteeseen. On ostettava
pyykkinarua ja mitattava riittävä pudotuspituus, jotta niska
naksahtaa.

Kolmas on junan alle jättäytyminen, ehkä olisi maalattava
maaston ja radan värinen peite jottei kuljettaja ehtisi
jarruttaa. Moottoritie ei hyvä. Lääkkeet inhottavat.
Valtimoiden aukaisu hirvittää. GSM-mastot huimaa, vaikka
taitaisi toimia.
Hukkuminen ei käy.
Ajaminen vauhdilla
rotkoon voisi
onnistua, tai
kallionleikkaukseen
pahki. On etsittävä
norjalainen rotko tai
kallionleikkaus, johon
voi kerätä vauhtia.
Mutta ensin
narukauppaan.

Yliannos heroiinia
voisi kelvata, en tunne
alaa.

Jos Israel valehtelee, sen väitetään ilman muuta olevan totuutta. Jos palestiinalainen puhuu totta, hänen väitetään oletuksellisesti valehtelevan.

Ja sitten on tämä, että fasisteja saa vastustaa vain ne, joita ei voi leimata antifa-sisteiksi? Muita saa poliisit pidättää ennakoivasti samalla kun antavat natsien tappaa ihmisiä.

Oliko myös väärin, että suomalaiset puolustautuivat väkivaltaisesti Neuvostoliittoa vastaan taannoisessa yhteenotossa? Väärinhän oli asein puolustaa oikeuksiaan 1918, jos oli työläinen!

Miksi väkivalta on sallittu vain fasisteille? Pitääkö meidän sivareiden vain huutaa: "Laske läpitte vaan saatanan lahtari! Historia on meidät vapauttava"?

Näyttää siltä, että historia vapauttaa vain halpamaisimman pahuuden.

Ylempien mielipide on yleinen. Huorra!

Mitä tekisin ilman tavaraa?

Ilman asuntoa palelisin ja pelkäisin.
Ilman vaatteita palelisin, pelkäisin ja häpeäisin kuten myös kehnoissa vaatteissa.
Ilman patjaa nukkuisin huonosti, olisin väsyneempi.
Ilman silmälaseja en näkisi kauas kovin tarkasti.

Tuuletin on helpottanut elämää helteillä.
Jääkaapissa ruuat säilyvät pilaantumatta.
Uuneilla ja hellalla voi parantaa ruokien makua.
Kahvinkeittimellä laitan sujuvammin kahvia kuin hellalla – korjatakseni mielialaa ja virkistyäkseni.
Autolla ajellen karkotan ahdistusta ja saan kuljetetuksi tavaroita sekä vierailluksi ystävillä ja tehdyksi töitäni.
Tietokoneella pidän yhteyttä internetin välityksellä, tuotan kuvia ja ennenkaikkea kirjoitan ja julkaisen ajatuksia.

En usko, että menisin julkisille paikoille puhumaan, ellei olisi pakko. En piirtäisi hiilellä asfalttiin tai seinään. Ilman tavaraa miettisin ja käyttäisin kehoani asioiden muokkaamiseen.

Mitä en voi tehdä jos on tyttöystävä

Harvoin voi lähteä matkalle, koska lapset tai lemmikit estää. Joskus pitää lähteä vaikkei haluais. Kaikki pitää suunnitella etukäteen ahdistukseen asti. Toinen kiskoo omiin puuhiinsa.

Lukeminen on tavannut vähentyä parisuhteessa. Ja pitää opetella olemaan hälisemättä. Aikaa menee siivoamiseen, mikä on hyvä, ja kotivärkkäilyyn. Jutteleminen on hyvä, mutta aikaahan siihenkin kuluu. Liikunta on hyväksi. Mukana tulevat sukulaiset ja toinen ystäväpiiri syövät aikaa, omiinkin on enemmän yhteydessä. Seurassa on koko ajan varuillaan, eikä siis mieli käsittele luomispuuhia, ellei ehkä harjoittelun myötä. Puuhaamista suhde ei kuitenkaan estä, asettaa vain erilaiset olot totuteltavaksi.

Palaute jää nykyisellään saamatta ja aamuvitutus häätämättä. Monta pientä apua voisi saada ja antaa. Ja keksiä seksiä.

Mutta ei vois myöskään tehdä ratkaisevia päätöksiä noin vain. Ei voisi suunnitella itsaria huojennuksekseen eikä päättää lähteä Ulkomaahan. Entä mitä tehdään nyt kun ollaan ilman, iltamietinnän jälkeen? Otetaan sukat pois, mikä tarkoittaa ettei mennä ulos. Ei voi paeta illalla.

Aamuvalinta

Aamulla on kysymys vapaudesta tehdä tekoja ei-suuntaan tai jatkaa sietämätöntä.

Aamu on aloitus, jolle voi ladata vaihtoehdon. Vaihtoehtoja voi olla useita mutta vain yksi valitaan kulloinkin.

Huomenaamuksi ei pidä valita päätöstä, joka tarkoittaa vanhan jatkumista. Suunnan on siirryttävä.

On hyväksyttävä epämukavuuden ja helpotuksen vaihtelu, taantuminen ja muutoksen hitaus.

Muutos voi myös liikkua taaksepäin. Kun peruutetaan, se on etenemistä takaperin.

Tietoisuus ja uskonto

Tietoisuus on tietämistä että tietää, että on ja sijaitsee, yhteydestä kokonaisuuteen. Uskonto paikkaa tiedon puutteita, joita on aina ja lopulta kaikilla, vaikka ateisti kiivasti torjuisikin uskovansa.

Pakko hänen on uskoa, vaikka ei pysty olemaan varma mistään. On uskottava, ettei putoa maan pinnan läpi seuraavalla askeleella. Jos miettii materialistisesti, joutuu päättämään, miten luonnehtii luonnonlakien alkuperää, materian taipumusta toimia tällä tavalla eikä tuolla. Entä materian taipumus synnyttää tietoisuutta esimerkiksi ihmisessä, muistahan emme juuri tiedä? Tämän takia muotoilin otsikon: onko materialla halu, kun on taipumus ja mahdollisuus, luoda tietoisuus tiedostamaan itsensä?

Ihminen

vihasi telkkareita, joista kuului ja näkyi mainoksia, puhetta ja orkesterisoitantaa: oli pakko kurkistaa. Ihminen oli nussittu alulle kuten miljardit kaltaisensa ja kasvatettu ilman täsmällistä suunnitelmaa vapaaksi, vastuuttomaksi intellektuellitaiteilijaksi, joka vasta –

ei. Ei häntä ollut kasvatettu sellaiseksi, se oli omahyväinen sepite.

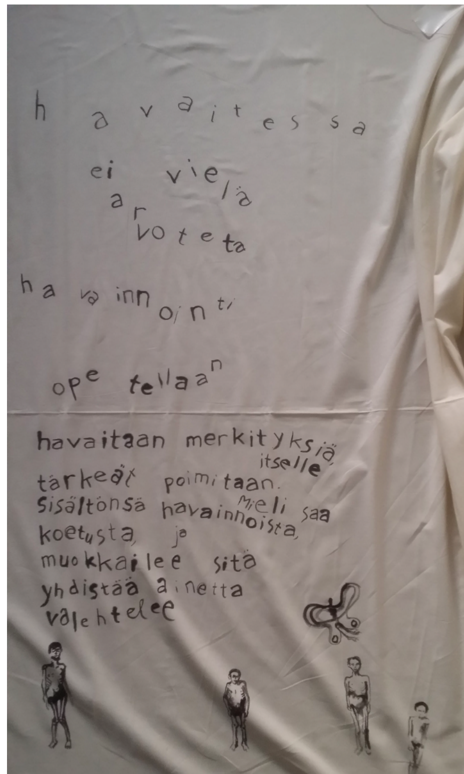
Hyvinvointiyhteiskunnassa varttuminen tuottaa todellisuudentajuttomia humanisteja. Ihminen katsoi kuvittelemaansa maailmaa ja arveli, että ihmisiin pitäisi ottaa yhteyttä. Ottaa johonkuhun ja kysyä, millaisia muita hänen ympärillään elää. Ehdottaa, että kertoisi heille lentolehdillä, kuinka on välttämätöntä aloittaa "tehottomuus"lakko, jotta sodantuotanto vähentyisi. Ihmisten tarpeista pidettäisiin huolta mutta sodan, viihteen ja pahuuden tuotanto pysähtyisi.

Muistinmenetys

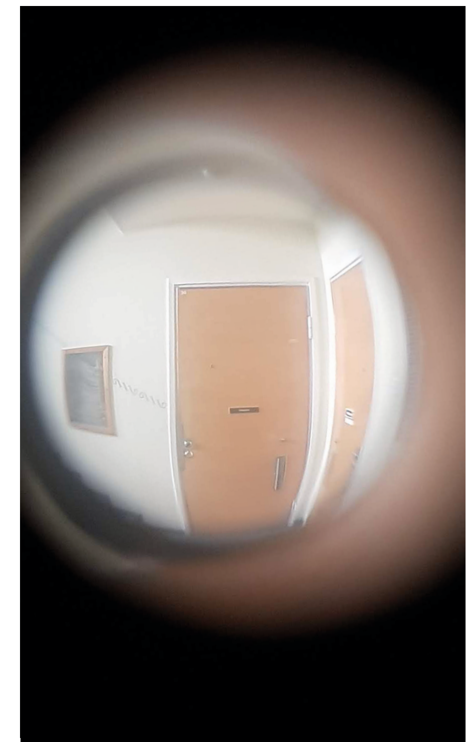
On vaikea kuvailla, mitä kokee kun ei muista, mistä on kysymys. Koska se oikein tapahtui? Myöhemmin huomasin keskustelevani Aimon kanssa mutten tietenkään muista, mitä puuttui. Kuitenkin ihmettelin kun unen asiat sekoittuivat tasa-arvoisina vähän hämäriin päivän tapahtumiin. Kovin hämäriin.

Yhä saattaa olla kysymys motivaatiosta, miksi välittäisin? Ei yhdistellyt, ei näkynyt mielteiden verkkoa tai kerroskudosta.

Kiinnostavuus

Kirjalliseen teokseen tartutaan suosituksesta.
Mainontakin saattaa sytyttää.
Sitten kannessa kannattaa olla jokin "arvoitus", joka pistää avaamaan.
Jos selaillessa ilmenee uusia uteliaisuuttaherättäviä, silmille hyppääviä elementtejä, hankintapäätös syntyy.
Esimerkiksi ristiriitainen kommentointi siellä täällä, värillä (kontrasti) joka 3. aukeama.
Valokuvia.
Teos pitää suunnata kohdeyleisölle, joka tästä kaikesta tykkää.
Siinä on oltava vilpitöntä tosikokemusta sekä etäännytettyä analyyttista näkökulmaa.
Tarvitaan siis uutta mutta tunnistettavaaa, voimakasta eli muuttavaa ja kokemuksellisesti oivalluttavaa tarkkanäköä.

Hyödykkeet jaotellaan kömpelösti alkutuotantoon, jalostukseen ja palveluihin – sektoreihin – vaikka jokaisella sektorilla tarvitaan kaikkia muita. Jaottelu ei palvele mitään, haittaa kylläkin.

Yksi sektori voisi tosin olla 'pakotus' tai 'väkivalta', koska sen vaikutus on painava runnottaessa muita sektoreita toimintaan.

Eräs palvelualue on viihde, joka kuitenkin edellyttää elektroniikkaa ollakseen myytävissä. Itse sisällön tuottaja ei saa kuin riittämättömän ylläpidon.

Toinen palveluelinkeino, jota tyrkytetään, on turismi. Se edellyttää tuhoisaa lentotoimintaa, hotelleja, joihin turistit eristetään kohdeympäristöstä ja koneita, väkivaltaa sekä maksukykyisen, keskiluokkaisen joutilaiston, joka lienee katoamassa.

Aikaa

minun aikaani toiset siis tarvitsevat ja työtä, mutta se on ajattelemista, ajatteluajan osoittamista muille.

Se on pois itseltä, olemassaolosta, jota ei toteudu, ellei ajattele olevansa olemassa.

Piirrän ahdistusta kasvoiksi.
En uskalla kirjoittaa kuolemankaipuuta.
En kaipaa niinkään kuolemaa kuin siedettävää oloa.
Elämä valuu hukkaan kärsiessä.
Voisin vaihtaa sen iloon, vähempi ei enää riitä.

Olen onnellinen kun puuhaan, edistän
ja kun kuulen junan ryömivän Raaheen

Odotan, kaipaan kesää
Mutta kesä on ollut ennenkin
Miten se olisi parempi kuin tämä mitä on?

Ei olisi pitkiä kalsareita jotka tekevät olon tukalaksi
Voisi mennä kävelemään
Voisi ajaa katsomaan merta.

Riisuin pitkät kalsarit
Menin kävelemään
Katselin merta ja lähdin pian pois

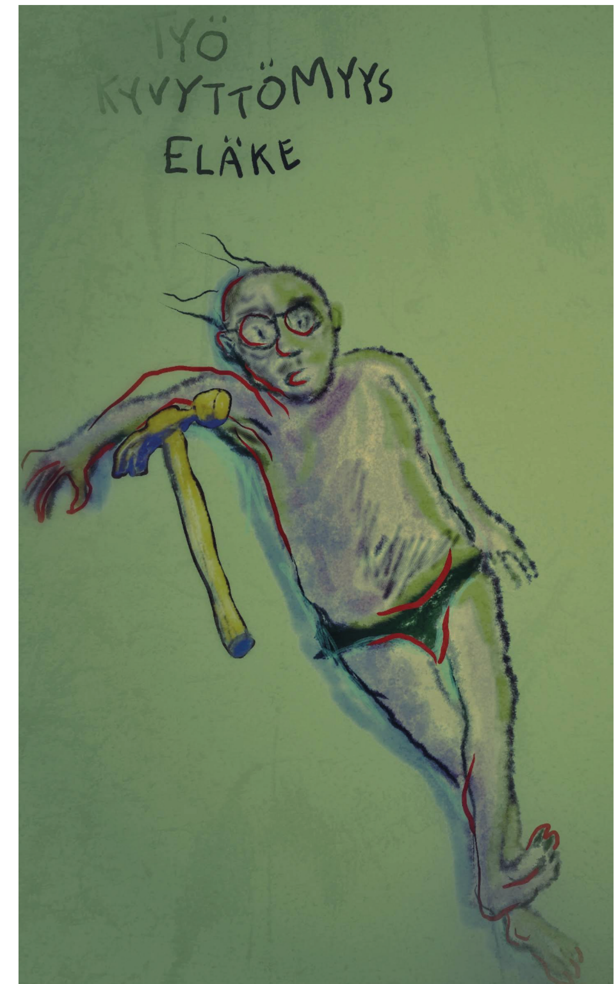
En ole eettisesti enkä moraaliseesti yhtään keskiverron yläpuolella
enkä pyri olemaan

Perusteluni ovat käytännöllisiä:
yhteistyö on tuloksekkaampaa kuin kilpailu
avuliaisuus kertautuu

Tämä riittää.

Yöllä ei tunnu kusenhätä mutta sen tietää.

Toimintoni etenevät virtana.
Teen päätöksiä, toteutan, en huomaa, kuinka.

Tästä eteen on toisaalta rappeutumista, mutta toisaalta voi myös alkaa liikkua, jolloin ainakin endorfiinit herää toimintaan. Tekemiseen on aikaa, osaamista, näkemystä ja työhaluja. Jotain on vielä varaa tiukan paikan tullen ostaa. Vatsa, rinnanala ja nivelet on voineet huonosti ja pää siinä mukana. Tuntui taudilta yöllä – jo illalla – nukuin kuitenkin enkä ollut kipeä aamulla, mutta ehkä matala-aktiivinen tulehdus pitää yllä yskää. Ehkä ulkoilu auttaa.

Joka hetki on sitä elämää, jonka olen itselleni petannut, joten olisi syytä nauttia kun kerran menee hyvin. Raha ei ole vielä lopussa eikä itsekunnioitus sen mukana romuna. Terveys on korjattavissa, luulen, ainakin vähän. Näen lukea, kirjoittaa ja piirtää välttävästi. Pystyn keskittymään kun yritän. Joka hetki on tunnettavissa: polvien, lonkan lievä kivistys, kahvin jo hieman liiallisuus elimistössä, paperin sileys ja kynä.

Kävin paskalla ja mietin hygieniaa: muinoin kun ei pyyhitty eikä pesty käsiä, elettiin, ja joku säilyi aina jatkamaan sukua. Ehkä ne joutaa mennä, jotka sairastuvat omista suolistobakteereistaan. Tuskin siinä muita varjellaan.

Kun pysähdyin kuselle levähdypaikalla, ensin kustaliritin vaikeasti, olin jo palaamassa ajamaan, kun palasinkin ja kusin ikään kuin toisen kerroksen, tuntui eri osastosta tulevan kusi. Sitte vasta helpotti.

On myönnettävä ettei ole
ahdistanu
ei vain ole.

Pilvinen päivä
enkä muista leikata kynsiä.

Ajattelin istua rannalla autossa
En ole niin itseni sisällä kuin kotona kuvittelin

Ei tee mieli ajaa mihinkään
sillä se ei ole 'pois'
vaan 'ei mihinkään'

Ruoka ärsyttää
se keskeyttää hyvät päivät

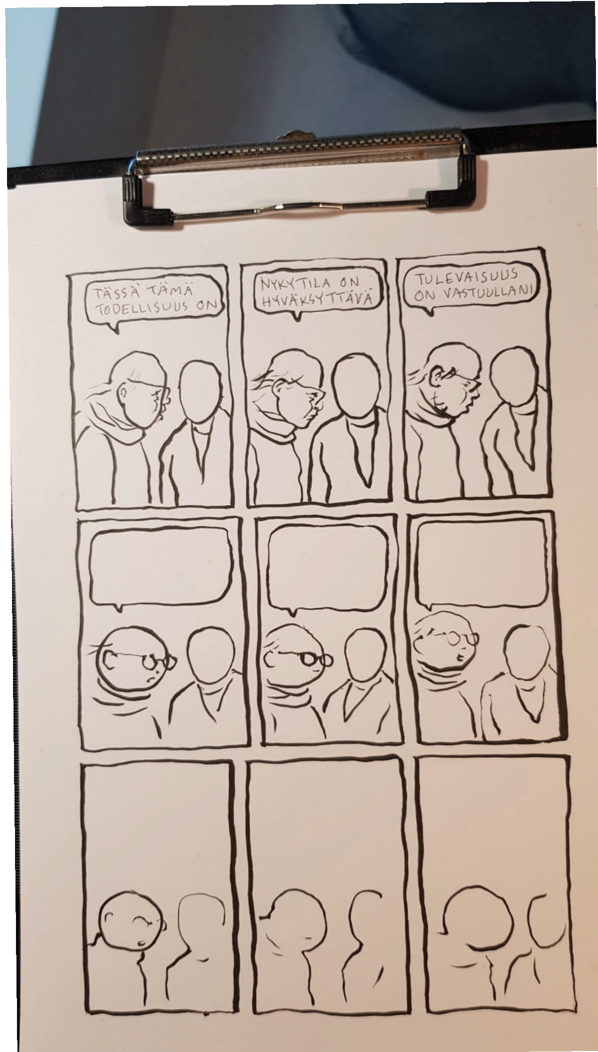

Jos sairastun
keskitän kaikki ajatukset poisryömimiseen
ja pudottautumiseen päälleen tuuletusparevekkeelta

Harkinnassa
siirtyä vuoteessa keskemmälle
jotta yltää kynään

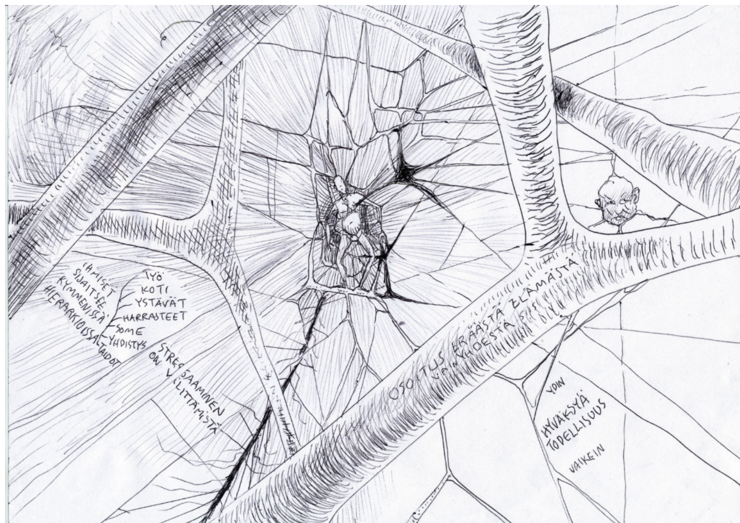
Ajaisin sinne ja astelisin varovasti sisään

Haistelisin.
Petivaatteet.
Ehkä lakaisisin?
Autossa voisin yöpyä.
Entä sauna?
Niin, ei sekään kestä lämmitystä.
Peseytyisin keitetyllä vedellä ja sienellä.
Mutta vesi ei olisi kytketty, ja se on irtisanottu!
Hakisin veden hautausmaalta tai ehkä kaivosta.
Irtisano kaikki, saatana.
En pysyisi hengissä, tulisin kipeeksi.
Matkailuauto ei pääsisi liikkeelle talvella.
Ei.
Mutta pitäisikö?
Olis sähkölämmitys ja vettä vois tuoda muualta.
Mistä muualta?
Sukset ja rinkka.
Lonkkakipu.
Jaa mutta vesivessaakaan ei olisi.
Kuivakäymälä.
Hyyssi tietysti olis, siihen tottuisi, mutta sen tyhjennys?
Jos alkaisin buddhalaiseksi, kaik olis mahdollista kuin sille raajattomalle munkille tai Johan Venniselle.

Sähkö pois silti.

En ole ennen avannut makuutilani ikkunaa
Kylmä – raikas – ilma virtaa, tuulee, kävin suihkussa
kuulen variksen ja muita lintuja.

1) kvaak
2) kvaak
3) kvaak
4) kvaak

Se maapohja

jolla seison, on käytettävissäni vain siksi, että vaikka mulla ei ole oikeutta olla olemassa "parempien" ihmisten omistamassa maailmassa, mua ei viitsitä häätää just nyt.

Paremmilla voi olla myös kyseenalaistettu olemassaolo-oikeus siten, että se on ehdollinen – jos toimii oikein, saa olla.

Meidän perheellä ei ollut ollenkaan varsinaista oikeutta. Itsestäänselvästi piti raataa ja uhrata itsensä.

Olen kirjoittanut ranskan kieliopin vuonna 1994
muistikirjaan

Ihmettelen,
miks olen aamulla kirkas
mutta tyhmenen iltapäivällä

Aioin tänään elää pelkällä Elovena-kekseillä
mut unohin.
Koska aamulla ajattelu toimii,
toimiiko joku muu päivemmällä?
Miksi kutsua sitä vaimeaa litinää
joka kuuluu kun paska liikkuu persereijän läpi?

Mitä muut odottaa, vaikuttaa mun mielipiteisiin.

Olemme olentoja, joihin on asennettu "toisten"
(kuviteltujen) valvontakamerat.

Aamulla valitsisin unen

En muista että unessa haluaisin herätä pois.
Nyt juuri haluaisin pois vaikka tiedän, etten kokisi muuta sijaintia yhtään mieluisammaksi, paitsi ehkä liikunnan.
Ei myöskään ole maisemaa mikä miellyttäisi.
Jos jokin seutu sitten olisikin parempi, voisiko sinne jäädä?
Olisiko mitään puuhaa jota tekisi mieluummin kuin lukisi ja kirjoittaisi?
Katselisi kahviossa pelaavia ukkoja.
Tuulessa huiskivia puita.
Kävelisi kirjastoon ja lukisi pätkän, yrittäisi rauhoittua.

Ja nyt lohkesi etuhampaasta kulma. Tähän saa varautua.

Vatsaan koskee vieraus.

Ajattelen tässä lukiessani ajavani kaupungista,
nousevani levähdyspaikalle ja olevani läsnä.
Tiedän, että olen jo silloin siirtynyt kapeampaan mielentilaan,
joka ei ole läsnä.

Miks perkele ei pääse nousemaan
joutavien asioiden yläpuolelle?

Koska haluan myös vastaanottaa, eikä yläpuolella yllä.

Kirjoittamisen laatu myös heikkenee mutta ei se haittaa kun jatkuu.

Nyt surettaa. Pystyn olemaan mutten löydä korjausta.

Tämä on minun pääni
miten häädän rumuuden?
Pelkään olla vahva
koska sitten sälyttyisin
Mut vahva ei huoli.
Vahva hallitsee itsensä ja ympäristöään.
Vatsani kipristelee taas.

Jännitän kurkunpäätä, miksi.
Vatsan yläosa jännittyy.
Tärkeintä olisi kuitenkin arvojen valinta.
Kipuunmenokyky.

Entä jos tulevaisuus on määrätty ja sisällyttää sen
tajuamisen?
Näköjään ikävät ajatukset on ajateltava, vatvottava.
Se ikävyys niissä, voiko sille jotain?
Huomaan etten käsittele kipeitä asioita edes tässä.

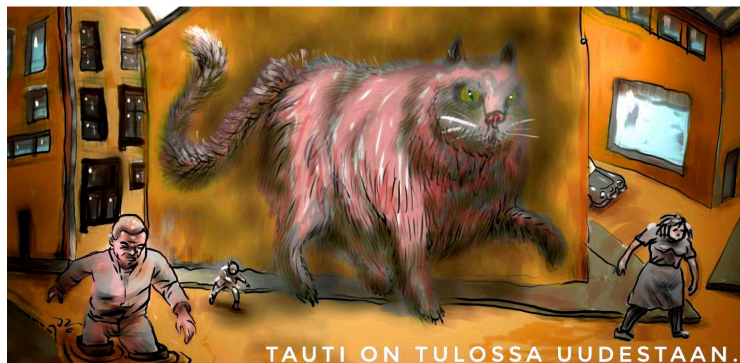
"Elämänhaluttomuus, osa(llistuma)ttomuus,
ymmärtäminen, tuskaisuus, vapaus kunnianhimo"
Joulu jolloin tallasin rikki kiiltelevän lahjatrumpetin tms.
Palaan teoriaan että kaikki hyväolo on huonon olon
poistumista.

Teemme paljon asioita ilman motiivia
vain jotta pyörät pyörisivät

Pelkään rasituksen jatkumista ja lisääntymistä
levon epäämistä
rauhan epäämistä
rauha on mihin pyrin
rasitus se mistä pyrin pois

siksi pelkään tilanteita joista en pääse lepäämään

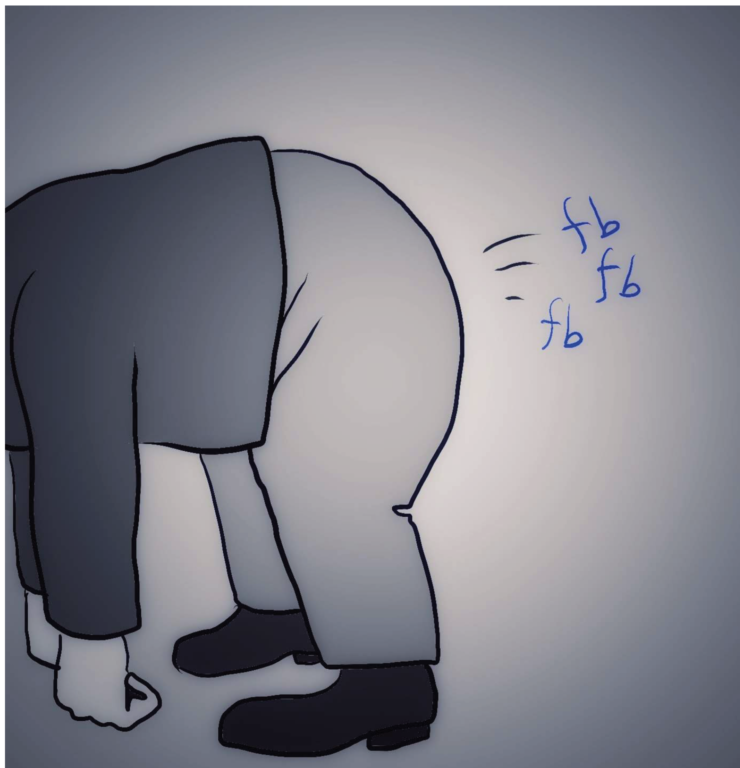
Pilvistä. Maailma on minun, tästä se alkaa?
Tämmöinen se vain on, ei kummempi.
Valon sytyttäminen lohduttaa.
Lohtu on ahdistuksen tilan paikallinen, epäolennainen
helpottuminen. Kynsi kaapii ihoa, löytää nypyjä

joita ei yllä näkemään.

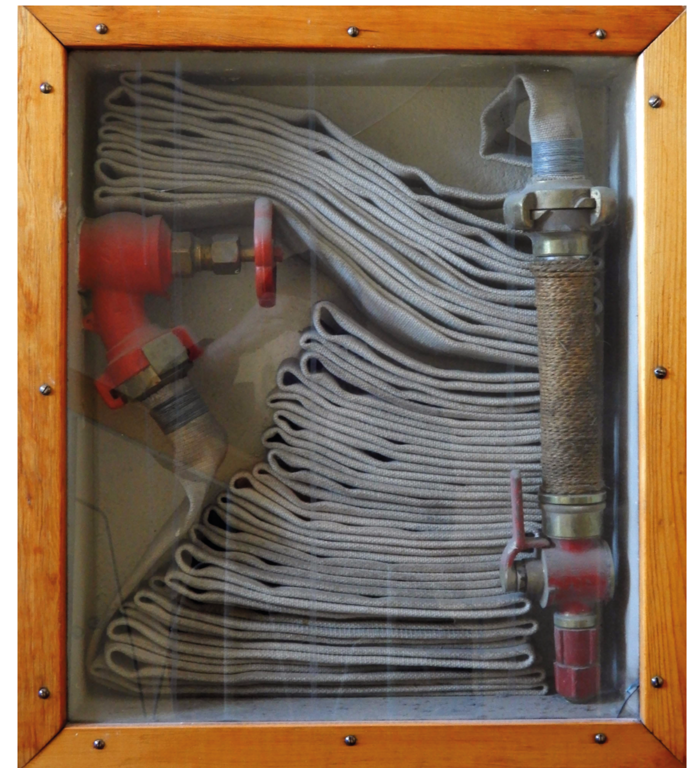

Ongelmaksi koen, etten halua, paitsi pillua.
Perusturvan seuraukset: kukaan ei tarvitse rahaa tai ruokaa
tai asuntoa kovin kipeästi
Muuta kyllä: toisen aikaa ja vaivaa

Mafiaksi voi alkaa kutsua kapitalismia. On hyökättävä.

Lahtareista luen,
en jaksa.
Alkaa jännityksiä tulla niskaan.
Tappaisin mielelläni.

Kun siis kärsin,
se on halua pois kärsimyksestä.

Jos lakkaan haluamasta pois kärsimyksestä, se katoaa. Tuo halu on halua parempaan? Ja on oman päämääränsä esteenä? Mutta ongelma ei lopu tuohon. On saatava tilalle jotain, tyhjiötä ei voi jäädä. Tilalle riittää tarkata mitä todella on, aistia mutta myös antaa ajatusten tulla tilalle. Hävettää, miksi?

Jos ajatus itsarista
on jollekulle kauhea, hän ei ole valmis. Mulle ajatus itsesurmasta on käytännöllinen.

Tympeys putkahtelee yhtä mittaa muistuttamaan että käväise tietoisena. Tärkeää minulle on "pesä", koti. Sen on oltava turvallinen, mikä lie mahdottomuus.

Sattumanvaraisuus, kontingenssi, on näkökulma, jossa deterministisyys jää piiloon. Syy-seuraus-ketjujen tuloksena olen suomalainen. Voin hankkia toisen kansalaisuuden, mutta ketjua en muuta. Situaatio. Faktisuus.

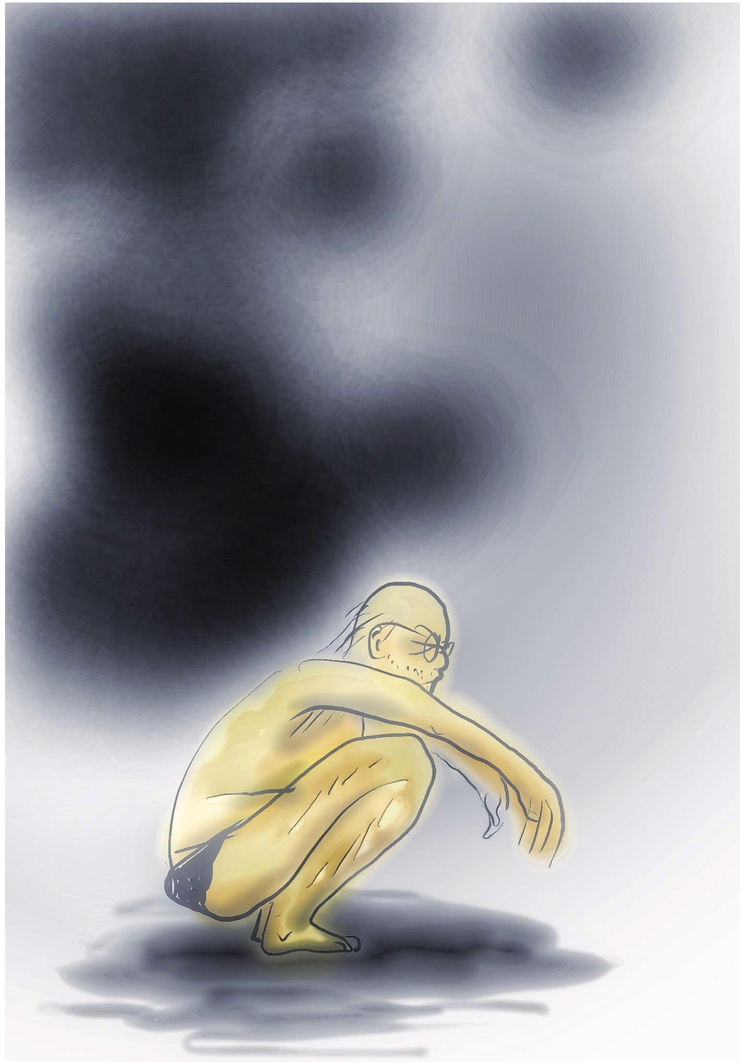
Illalla näin hirvikolarin.
Kiukku hulvahtaa niin äkkiä.
Viha todellisuutta kohtaan.

Kusemisongelma.
En huomannu ku se alkoi jo matkalla eilen?
Rakko ei tyhjene.

Hyväntuulinen itsarisuuntautuminen
Voihan sen ottaa kohokohtana
Valinta

Niin kauan kun suunnittelen
pystyn siirtämään epämiellyttävät toimet sen jälkeen
Olen vapaa eikä mun tartte sitä eikä tätä

Oi niitä aikoja kun ryyppäs
Ryyppykaverit tutisee rollaattorilla
kuten se yks jonka nimee ei koskaan tarvittu

Savotan Sannissa miehet puhuu turvakytkimistä
ja jostain virheestä
joka aiheutti naarmun

Äänen väri, siis tapa synnyttää ääni, on
pääkaupunkiseutuinen
Kahvi on hyvää

Pidän isoita kuusista
Ihmiset käyttävät "pitää"-muotoa puolustuksenaan
Onko taiteen valehteleminen vastuutonta?

hän ei nauttinut enää musiikista

hän ei selvänä kyennyt siihen vastaanottotilaan
josta musiikki saapui sisään

hän vain tarkkaili, millaista se oli, ei päästänyt valtaan

vaikka saattoi hän pitää aiempaakin musiikkinautintoaan
suggeroituna — ettei ole koskaan tykännyt

Kahvi nousee höyrynä päähän

En oikeesti haluu tavata ihmisiä jotka hymyilee
Nukuin kahden hyttysen armoilla, toisen sain kiinni
Liikaa hiki tirisee
Tuntuu että olis oltava liikkeellä maantiellä niin kauan kuin on rahaa

Ja minut valtasi hirveä suru, osattomuus, epätoivo,
kuoleman kaipuu ja kysymys: tuleeko minusta paha?

Suru.

Ehkä lähdettävä.
Lakin haju vaikka pesin.
Nukuin yhdeksään, oliko eilinen rankka? Osta lakki.

Vain tietoisuus puuttuu nukkuessa, kaikki muu toimii
ja herätessä tajuttomuudestakin 'minä' palautuu.
Muistissa on virta. Se ei ole materiaalinen jälki vaan
tapahtumista?

jota materia kannattelee kuin vesimolekyylien patsas
vyöryvää aaltoa.
Mietin ja etsin toisen lakin kun tuo on ahdas otsalta.

Yön oli ikkuna auki ja viilensi

aamulla pilvistä, päivällä hikistä
En pidä rumista ihmisistä
mitä sille voi tehdä paitsi mitä olen tehnyt
eli vastakorjauksen?

Tosi kuuma

Pilvistä

Ikkuna oli menny kiinni
En herää meteliin niinkään
kuin unen loppumiseen

Haluan
jännittää koska muuten olis väritöntä
ja merkityksetöntä eli vaikutuksetonta

Miksi välitän avaimista?

Miettiä ennen kuin ryhtyy

Aivan saatanan tyhmiä on ihmisistön enemmistö, mutta kehen verraten?
Itse luen mutten hallitse, tiedän kuitenkin laajalta alueelta tilanteen vaikken pystyne suhteuttamaan kokonaiskuvan osasia.
En myöskään myönny itsekkyysperiaatteeseen.
Olisi irrottauduttava nykyisestä viiteväestä, jotta voisi heittäytyä realistisempiin näkemyksiin.
Vittuuntuminen on kärjistynyttä tyytymättömyyttä, mutta tyytymättömyys on myönteinen tai välttämätönkin ilmiö.
Huono, epämukava asento häiritsee keskittymistä.
Siis jos voisi järjestää ihmiskokeen, joka testaisi, tekevätkö ihmiset mitään, jos he kokevat tulevaisuutensa täysin turvatuksi ja palkitsevaksi.
Uskon että ihmiset työskentelevät päämäärähakuisesti ja "kurinalaisesti" vain pelosta että elämä kostaa.
Ehkä luonnonkansat romanttisissa esityksissä – muista taudit.

Uskonto on filosofian mädäntymä kuin mainos taiteen.

Itkettää.

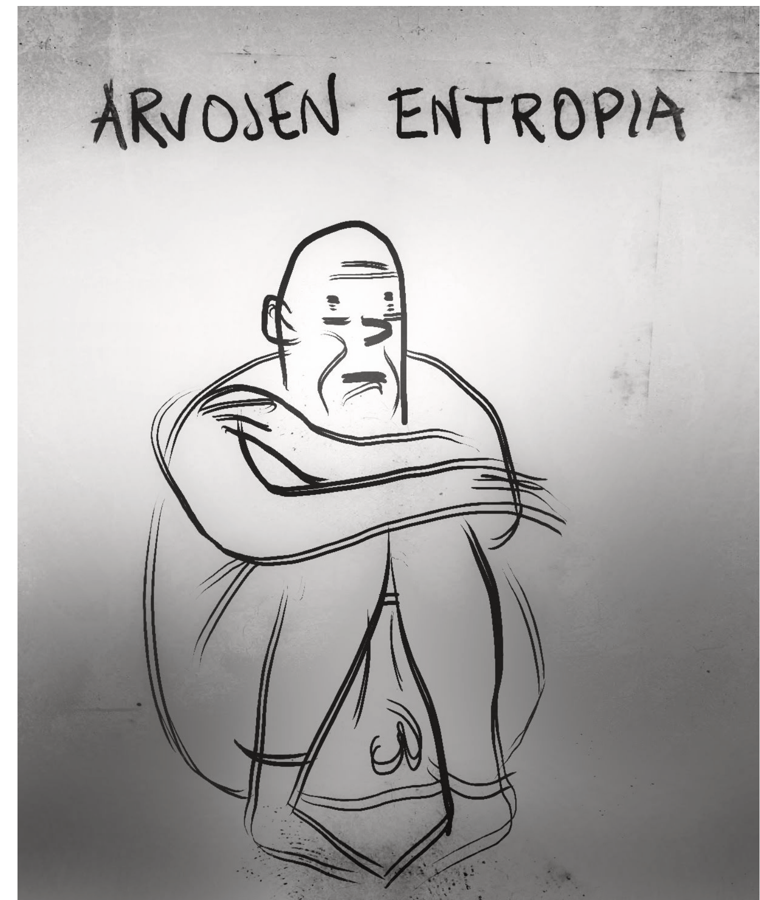
Mutta minulla on valta
Koira haukkui yöllä
Jos sade ropisee, ei herää.

Meri on vaahtopäillä, tuuli huojuttaa autoa
Kusella ja paskalla käynti lienee suurimpia murheitani.

Jos olisin syntynyt epämuodostuneeksi eläimeksi

en koskaan tietäisi
että jollakin on paremmin
paitsi sekin menehtyy vaikeasti tietämättä
että helpomminkin kuollaan

Vielä en erota lukulaseilla
keltaisia lehtiä koivuis

Miksi rakastan tietoa?
Tai luuloa

Vaikka jokin seuraisi johdonmukaisuudesta, se ei ole pakollista

Mieliolo

Päivä on kaunis.
Mä en kestä.

Tehdä paljon.
Tehdä koko ajan samaa?

Pidän tuulesta.
Jos mieli on tyhjä, se imee mitä vain.

Mietin mitä valehtelisin
koska häpeän heidän normeissaan
Valehtelen kun kirjoitan
silloin puhun itsenisukuisille

Raskas ei tahdo mukautua lihasten vastahakoisuuteen
Tuskaisuutta parannetaan jos suostuu sopimukseen
En pidä kommunikaatiosta, silti se on kaikki mitä on.
En tiedä mistä pitäisin.

Inho, löydän sen.
Vaikka on lauantai.

Sälytän itselleni tehtäviä joiden torjumisesta ahdistun.
Ei voi enää olla ikävä jonnekin kun en voi nauttia
jäämisestä sinne.
Haluaisin takaisin typeryyteen.

Jos ei ole läheistä, on lähestyttävä.
Syö kaikkee. Matematiikka. Fysiikka.
Artikkelit.
Joukot.

Piste-eioikeinkipu.

Onhan selvä että tämä on oikea olemistapa, tässä.
Sitä kun lukee, luulee että noin se on.

Tunne kuohahtaa, sillä se on kuohahtaakseen.

Olis tekemistä, haluan vain pakoon.
Mutta pakoon pääsen myös tähän.
Miksi pakenisin seudulle jonne en halua?
Sinänsä voisin yöpyä jossain motellissa.
Tai kotona. Voisi mitä tahansa tässä, en niinkään matkoilla.
Ero on, että kotona on tekemistä liikaa, hotellissa liian vähän.
Mutta kotona.

Jos olisin joskus lähtenyt
olisin jo palannutkin. Eipähän tullut tehtyä

Onko ponnistuksen vaiva aina merkki vastakkaissuuntaisista kiskomisista?
Miten muut ovat ehtineet lukea? Kiinnostun, kiinnostun.

Ihmiset elämisen sijasta kuluttavat aikaa kuollakseen.

Missähän kulttuureissa lapsia kohdellaan ihmisinä?

Siirtyä auringossa metsään.

Kaikkien on opiskeltava
Huono kirjoittaja kertoo kiinnostavammin

Tarkkaile, mikä kiihdyttää, ja tutki
Entä jos pitää itseään toisena?
En kirjoita: maksalaatikko.
Ristiriitojen kiertäminen, polyfrenia.
Hyväntahtoisuus jotta toinen voisi hyvin.

Yleensä kunnioitamme miellyttäviä, emme päteviä.
Palvominen lienee tullut hyväntahtoisuudesta.

Ei ole hyvää kirjoittamista, sillä kirjoittaminen on täsmennettyä ajattelemista ja ajatteleminen on todellisuuden muokkaamista.

Alussa haalitaan kaikkea, sitten valitaan reitti.

Etsin turvallisuutta, jossa ei tarvitse jaksaa.

Huolestuneennäköisyys ei lisää työtehoa.

Hakemuksenne 8.9.2017
Päätös ylimääräisestä taiteilijaeläkkeestä

Päätös

Taiteen edistämiskeskus on käsitellyt hakemuksenne eikä ole myöntänyt Teille ylimääräistä taitelijaeläkettä.

Kuolen yksin kun en kenenkään seurassa.
Itsesääli. Kaikki on mahdollista. Olin äitini luona kun hän kuoli, sillä on merkitystä. Äitini on tuossa mielessä minun luonani.

Jos olisin sairaalassa, lukisin tapahtumia.
Voin lukea niitä tässä vuoteellani.

Meitä opetetaan jäykkään ajatteluun, luomaan esteitä — turhia, koska ohjeet ja kuvaukset esitetään SÄÄNTÖINÄ jotka on opittava sanktion uhalla, vaikka ne olisi tarjottava vaihtoehtoina. On kartoitettava ihmisten ja luonnonkin tyydyttämättömät tarpeet ja tyydytettävä ne.

Demokratia vain kysyy, mitä mieltä, ja tarjoaa vaihtoehdot.
Yksimielisyys on veruke vainota erimielisiä.

Ei saa olla, että järjestelmä
pakottaa hyäksymään pahuutta hyvyyden hintana.

Mutta murhe vain on

Sitä ei ehkä pidä vastustaa, vaan todeta
Varaudumme tulevaan, ennustamme, jotta olisimme valmiit tekemään, mitä seuraava hetki vaatii
Riittääkö tarkkailu?

Kaivan nenääni salassa, koska kukaan ei näe
Jos näkisi, kaivaisin silti
Onko harmillista kun kirjapino kaatuu
Mikään ei
Nenän siivoaminen

Olemassaolo ja tuntu
Sade ja mieliala (nyt ei sada)
Sanokaa niille, ettei ilkeyttä hyväksytä
Eristäminen
Valtavat röykkiöt tekemätöntä
Ehkä olisi päätettävä mitä ei tee

Kahvi tuoksuu tai haisee voimakkaasti sormissa
Virheenteko johtaa oppimiseen
Kynnet leikattava tämän tästä
Hetkittäisiä epämiellyttävyyden tuntuja
Konkreettinen tekeminen ongelma ratkaistavaksi: mikä tyydyttää?
Kuoleminen on arkitoimi

Kun esine putoaa hankalaan paikkaan, paljon häiriintyy.

Elän perunoilla ja maksalaatikolla eurolla päivässä
Ostan herneitä 100 pussia, elän kevääseen
Katkaisen
yhteydet
Tehtäväni on tarkkailla olojani.

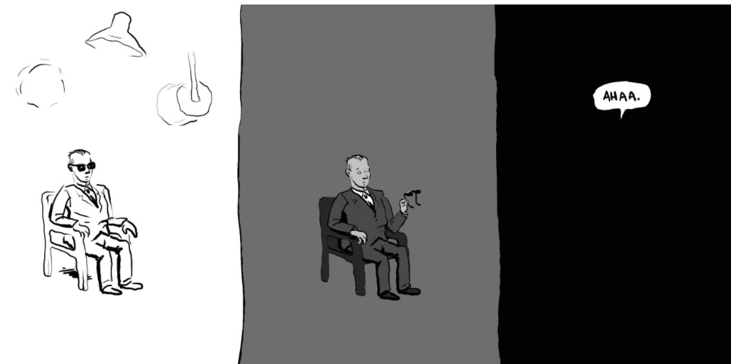
Olen ihmisminän versio, joka valinnoillani ja toiminnoilla voin tuottaa muutoksia ympäristössäni
Ympäristö sisältää minut itseni
Teen muutoksia mielessäni lukemalla ja ajattelemalla sekä kirjoittamalla.

Itsen ulkopuolella siivoan, julkaisen ja puhun, siis viestin
Voin ehdottaa, että joku tekee jotain
Siirryn tietoiseen läsnäoloon hitaasti mutta mieluummin
Otan vastaan hermostuneisuusoloja ja pystyn tutkiskelemaan niitä nyt.

Pystyn tuntemaan onnellisuutta patjasta, lakanasta, sateen ja liikenteen äänistä.

Vielä ei ole täysin pimeää

Rasittavuuden tärkeys

Älä loukkaa minun oikeuksiani.
Mitä oikeuksia?
Kaikkia.
Minulla on oikeus elää ilman että vaikutat siihen.

Hiukkanen ei liiku tilassa vaan suhteessa toisiin.
Etäisyys vähenee kunnes toisen tapahtuminen estää.
Kun kaikki ihmiset viestivät, kenet viestin tulee saavuttaa?
Ne jotka ovat ympärillä saavutettavissa.

Ihmisten on vähennettävä työtehoa.
Teoksemme menevät pilalle kun kosiskelemme kiitosta.
Tiede on epävarmaa ja alkaa jo kun asioista sanotaan jotain
jolloin sanomisia voi korjata.

Jotkut häpeävät omia reaktioitaan ja pilkkaavat muita
samanlaisista.
Tapahtumien virta, vapaan tahdon kapulalossi,
seuraamuskerrokset.

Luen päiväkirjaa.
Häpeän, mistä eilen innostuin.
Organismin ja kiviautiomaan konflikti:
epämukavuus, kärsimyksenpoistovoima.

Estot estää tekemistä, turhaan.

Nää sukat on tukalat
Imuroin sängyn alta ja laitoin patjan sinne
Hyönteinen lentää

Menetin muistini. En tiedä misä mennään
Mielikuvat sotkevat
Nyt on pimeää ja vittumaista
Ehkä vain luen

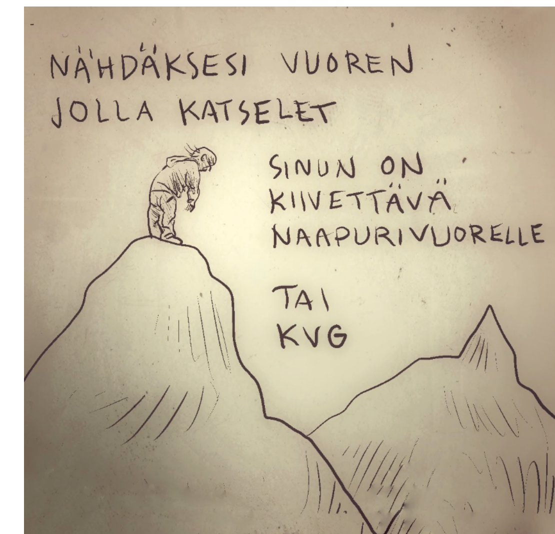

Kehumisen vahingollisuus. Siis kehuttaessa jotakuta
syntyy tunne
ettei kohde ole itsessään kehuttava vaan kaipaa tukea

Miksi näppylän purskauttamisesta koituu mielihyvä?
Rikolliset ovat oikeassa. He myös laativat sääntöjä, jolloin rikkojista tulee rikollisrikollisia.

Uhka olemassaoloamme vastaan tuhoaa rakkautta.
Vastaanottaja perustaa ympäröivään kulttuuriin, jolle asia on uusi
Uneksin lasikoppimajoituksesta kapakan nurkassa
Tottuuko kauhuun?
Ehkä sen vastakohta on halveksittava: leperrys

Hän pani hammasharjan pikku laatikkoon niin päin, että huomenna harjaa oikealla kädellä. Hän siirtyi suihkutilaan ja veti vipuhanasta veden valumaan, työnsi jalkansa valumispylvääseen (onko sille nimi?) ja odotti veden lämpenevän ennen kuin nupista siirsi vedentulon suihkukahvaan, joka oli joten kuten kamerajalustalla sidottu verhotankoon. Sekunnin murto-osan hän kavahti viileää alkuvettä ennenkuin kääntyi selin ja päästi suihkun huuhtelemaan niskatukkaa. Hän otti geelisaippuapullosta purskeen valkoista saippuaa, hieroi käsiään yhteen ja pyyhkäisi kainaloita, persevakoa ja kikkelin ennenkuin kääntyili päästämään suihkun huuhtelemaan, aika pikaisesti. Hän sulki hanan ja otti lastan, pyyhki kahdella vedolla veden pytyn edestä lattiakaivoon, jätti lastan nojalleen nurkkaan ja astui pois kopista kuivaamaan froteepyyhkeellä.

Yskät on kummallisia
alkavat tuosta vain kuin ehdottaakseen tai uhatakseen
Pelotellakseen

Sitten opin että astma.

Haluan vaikuttaa muiden paremminvointiin
Teen sitä oitis kun pystyn kohdentamaan resurssini
mielekkäästi

Voinko oloissani toteuttaa jotain ratkaisevaa?
Voin, mutta ratkaiseva saa olla aika pientä

Omantunnon tyynnytteleminen
on itsekkyyden noloin muoto

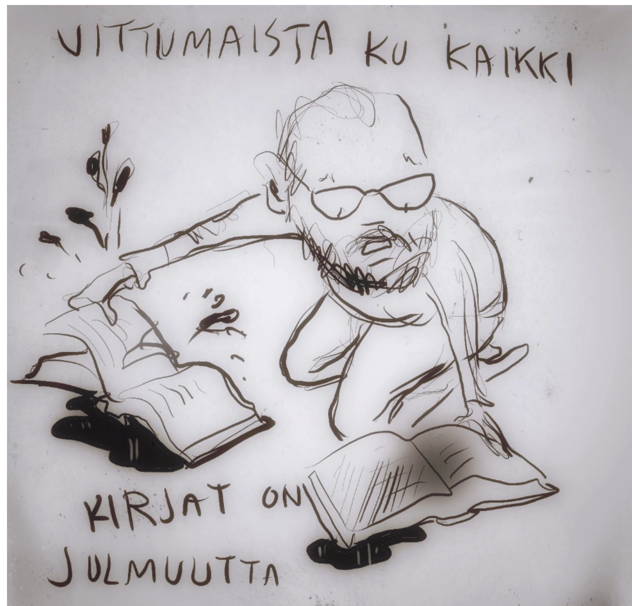
Hetkinen.
Voisin ehkä muuttaa Amsterdamiin käyttämään huumeita?

Olen tämä, tätä
Pelkään rahinaa
Haluan osata "katsoa vain" olemassaoloa
Rentoutua, rennottua, rennostua

Kirjoittaa. Jos kirjoittaa reaaliaikaisesti, ei pysty arvioimaan, on kirjoitettava kaikki, koska merkitys ilmenee myöhemmin.
Mikä merkitsee?

Ihmiskunta ei, siis jokin tässä tietoisuudessa?
Halu.
Haluan autuaallisuutta mutta.
Tuo harmaus ei masenna, mulla on niin paljon lauantaita kuin uskallan käyttää.

Tarpeet, jotka ei tule tyydytetyksi
Jos Suomessa olisi vakiintuneita bordelleja, luultavasti käyttäisin
Jos olisi tarjolla ei-uskonnollinen tai ei-aatteellinen kuuntelija, jolle voisi purkaa huoliaan, käyttäisin
Rentoutunut, vapautunut, lapsenomainen assosiointi ei onnistu, kun oletusarvoisesti varoo ajatuksiaan

Tanssia pitäisi alati
Suoraan olisi syytä sanoa
(Muistiin on kirjoitettava aina)
Oman arvon tuntumus

Tarvitsen ystävän, joka on kuin minä mutta toinen, siten että itse voin olla hänen ystävänsä
Mullolis tarve tajuta.

Naapurin ulvonta ja paskahuutelu kuuluu
sanat erottuu, sen järkyttävän typerä nauru
Ei voi rakastaa ihmiskuntaa kun se on noin pilattu ja neurotisoitu
Ehkä joskus saa tilaisuuden järjestää se pakkohoitoon

Turha toivo
Ei mun sellasta pitäny ajattella, mähän olen täynnä myötätuntoa, ellen peräti rakkautta
Naapuri vain likaa sitä

Ajattelen usein itseni tappamista ja naisia.
Kaipaan naista, jonka turvallisuudessa ei tekisi mieli lopettaa elämistä.
Kaipaan kuolemista, joka lopettaisi halun ja pelon.
Unia näen hukkaamisista ja matkustamisen hankaluudesta ja kotiin pääsemättömyydestä.
Silti haluaisin jäädä uniin.

Kummallista, ettei enää ole kotia. On asunto. Tukikohta ja piilo.
Tuon voisi sanoa aktiivisemmin: kodin menettää aikuistuessaan, tilalle asettuu asunto, johon peräytyä, jossa levätä ja työskennellä, tukikohta, josta tehdä retkiä.

Odotan yhä jotakuta uhrautumaan tähteni.

Miellyttävää uskotaan
Missä kulkee ratkaisevan etevyyden raja?
Etevyys plus toimeliaisuus ja vielä ilo tehdä?

Levottomuuteni johtuu siitä
että haluan ajelehtia
ja siinä tehdä valintoja,

mutta valintaan ajelehtiminen loppuu.

Otsikkoja

Kestävät tuotteet. Tarkka kierrätys. Huolto ja korjaus. Omistus.

Talous, jossa tuotetaan asunto, vaatteet, ruoka ja työkalut mutta ei roinaa? Talous, joka ei tuhoa ympäristöään, kierrättää jäännöksettömästi. Jätteen uudelleenjalostus syö paljon energiaa ja työvoimaa, joten sen tuottamista on järkeistettävä ja hillittävä. Pieni koje on purettava jokaiseen ainesosaansa. Jotkin ainesosat koostuvat useista aineista, se on otettava huomioon. Jo alunperin tuotteet on suunniteltava sellaisiksi, että eri tahtiin vanhenevat, kuluvat osat on vaihdettavissa uusiin ilman ristiriitoja ympäröivien, liityvien osien kanssa. Tuotekehittelyn on tapahduttava edellisen tuotteen pohjalta, vanha malli on tällöin uudistettavissa. Kokonaan uusi malli voi toimia vanhan version tai järjestelmän rinnalla. Ei ole kiirettä, ei synny pulaa työvoimasta.

Työvoima on tavara joka tuottaa uutta arvoa, ehkä myös koneeseen siirrettynä?

Omistus sovitaan, omistajan valta säännellään. Käyttöoikeus ei aina poikkea paljon omistuksesta, joka on pikemminkin pyhitetty käsite kuin täydellistä hallintaa.

Kaivostoiminta

Ei minulta kysytä, tarvitsenko kaivostuotteita, ne jotka tarvitsevat, käyttävät kaivosjalosteita kaivostoiminnan jatkamiseen. Ja jos kysyttäisiinkin, vastaisin olevani kiinnostunut ekologisesta kaivannaisteollisuudesta, vaikken ole varma, onko se mahdollista. Tiedän, että ns. kestävä kehitys olisi mahdollista jossittelemalla, mutta ihmiskunnan nykytilanteessa pitää vain todeta, ettei asiat korjaannu tekemällä sitä eikä tätä tai olemalla tekemättä. Tätä paperia ja tätä kynää ei olisi ilman kaivosteollisuutta. Katastrofiuhkiakaan ei olisi ilman kaivosteollisuutta. Ilman nykyihmistä, länsimaista kulttuuria ei olisi katastrofiuhkia. Minulta ei edelleenkään kysytä, mutta tarvitsee vain nousta ja ryhtyä toimiin, niin jättää jäljen niinkin väkevän alan kuin kaivosteollisuuden historiaan.

Uusiutuva energia, energiatehokkuus. Suunnittelu. Koulutus.

Kun polttomoottori tuottaa liike-energiaa, se myös lämmittää. Öljylämmitin lämmittää mutta karkaako jokin haitaksi?

Molekyyleissä on energiaa, aurinko lämmittää maapallon jokaista kohtaa vuorollaan enemmän tai vähemmän, kasvi muuttaa auringon energiaa kemialliseksi energiavarastoksi. Häkäpönttö pystyi käyttämään sitä liike-energian tuottamiseen. Jos koulutamme lapsukaisia katsomaan ympärilleen, vastaanottamaan ja ajattelemaan, he toimivat kuin muinaiset viisaat ja keksivät, miten todellisuus toimii, hyppäävät kyytiin ja edistävät elämää miettimällä, kuinka ihmiskunta ja eläinkunta ja kasvikunta kukoistavat yhdessä. Ehkä on hyväksyttävä että elämän tarkoitus on ajatella ja rakentaa, ja kaiken tarkoitusta ohjaa taipumus: kuinka todellisuus on asettuakseen.

Olemme osa, sitä ei tarvitse miettiä.

Lähiruoka, -tuotanto. Kotieläimet, viljely, kalastus

Suurviljelyn ongelmia ovat maan köyhtyminen, teollisten lannoitteiden ehtyminen ja myrkyt. Lähiruoka vähentää kuljetusten tarvetta ja mahdollistaa ekologisemman ruuan tuotannon. Vegaaninen vakaumus estää eläinten hyväksikäytön, mikä tullee aiheuttamaan ihmettelyä, mikäli fossiilisiin polttoaineisiin ja lannoiteteollisuuteen perustuva maatalous väistyy. Karjanpito ilmeisesti voi myös estää aavikoitumista – tieto on epävarma ja riippuu muistakin tekijöistä – ja tuottaa lannoitteita. Tietyt viljelyjärjestelyt poistavat hyönteis- ja muiden myrkkyjen tarpeen. Kalastus on jo vahingoittanut kalakantoja merissä, sisävesitilanne lienee erilainen. Kalan on vaikea elää muovin saastuttamassa meressä, joka sitäpaitsi lämpenee ja hapantuu. Kalanviljely tuottaa toistaiseksi ikäviä sivuvaikutuksia, enkä usko kalan nauttivan.

Lähidemokratia

Ihmisyhteisöt ovat organisoituneita, niillä on hallinto. Hallinnon perusarvo on luontevasti osin talous, osin henkinen huolenpito. Nyt se on vain talous. Huolenpitoa on jatkuvuus, koko ekosysteemi, mielenterveys, tunnustetut arvot.

Ihmisyhteisöissä elää kirjo: vastasyntyneistä hoidettaviin vanhuksiin, vammaisista voimakkaisiin ja päihderiippuvaisista hoitovietin satuttamiin. Demokratian on ulotuttava jokaiseen yksilöön ja jopa eläinjäseniä edustaviin lemmikin tai hyötyeläimen huoltajiin. Ei riitä, että kaikilta kysyy, kuinka asiat olisi järjestettävä, on ymmärrettävä heidän todellisia tarpeitaan ja yritettävä varmistaa, ettei kukaan tarpeettomasti kärsi. Yhteisön piirissä on katsottava ulkopuolelle, huomattava kytkökset ja varottava, ettei yhteisö vahingoita muiden yhteisöjen tai luonnon toimintaa. Kun jokainen tuntee vastuuta kokonaisuudesta ja sitä kautta jokaisesta muusta, erilaisuus on mahdollista ja hedelmällistä. Mahdollisuudet toimia varmistetaan uudestaan ja uudestaan jokaiselle. Kaikki osaavat hallita ja kaikkia tehtäviä kierrätetään.

Jokainen osaa hallita

Kun jokainen tietää riittävästi kaikesta, opiskelee lisää ja on valmis korjaamaan maailmankuvansa perusteetkin uuden ymmärryksen edessä, jokainen voi osallistua hallitsemiseen muutaman harvan sijasta. Ihmisen voi nähdä osana maapallon luontoa ja yksilön osana koko ihmiskuntaa. Voi kokea itsensä täysivaltaisena olentona, kaikkeuden välttämättömänä osana, jonka ei tarvitse totella ketään eikä mitään ja joka on vain itselleen vastuussa. Ihminen saa luottaa toisiin mutta on vastuussa itselleen myös näiden petoksesta, koska tietää, ettei olojen puristuksessa aina voi pitää mitä aikoo, vaan tehdään valintoja usean epämiellyttävän vaihtoehdon välillä. Ja valitaan toistenkin puolesta.

Miten todella tapahtuu: pätevät liittoutuvat ja tuhoavat vastarinnan. Ei voisi olla toisin? Valta. Varat. Voima. Yhteenotto. Onko pahempi jos toinen ihminen alistaa kuin jos todellisuus alistaa, vaikka ilmasto?

Ei valta turmele vaan omahyväisyys.

Jokaisen on tiedettävä perusasiat

Lapsi elää tietämättömyydessään, mutta selviytyäkseen hän opettelee lakkaamatta, ja mitä enemmän hän tietää maailmastaan, sitä paremmin hän kykenee toimimaan tarkoitustensa mukaisesti. Hän tuntee enemmän ja enemmän luonnonlakeja ja ihmisten lakeja sekä ihmisten käyttäytymistä. Hän tietää jotain siitä, mitä ennen tapahtui ja osaa aavistaa, mitä lähitulevaisuudessa tapahtuu. Hän tarvitsee myös turhan tuntuista tietoa, jota ympäröivä kulttuuri edellyttää, myös tietoja, jotka vanhenevat hetkessä. Hän ymmärtää paremmin ja paremmin, miten ihmisen keho toimii ja mitä hänen mielensä tarvitsee, ja mitä hänen läheisensä tarvitsevat.

Ilmastonmuutos

Maapallon keskiarvoinen lämpeneminen jyrkentää säävaihteluita. Se aiheuttaa kuumien seutujen kuumenemista entisestään ja ruuantuotannon vähenemistä. Toisaalta merien lämpötilan noustessa kalojen ravinnonsaanti vaikeutuu. Vedenpinnan nousun myötä viljely- ja asuma-alueita peittyy. Koska muutos on nopeaa, eikä väestönkasvu pysähdy, seuraa tragedioita. Vaarana on ihmisoikeuksien arvostuksen heikkeneminen, vaikka juuri kaikkien ihmiskunnan jäsenten yhteistoiminta olisi ainoa mahdollisuus välttää massasukupuutto, joka on viemässä ihmislajinkin todennäköisesti mennessään. Kaikki muuttuu yhtä aikaa ja vaikuttaa kaiken muun muuttumiseen ennustamattomilla tavoilla. Kasvava sukupolvi on valmennettava ottamaan muutos vastaan. Tosin ei kaikkien, sillä maapallo tulee elättämään enää kymmenesosan ihmisistä. Tämä pitää ilmaista ymmärrettävämmin: massasukupuutto tarkoittaa huomaamattomien lajien – hyönteisten ja pieneliöitten, mikrobien – katoamista ketjusta, jolloin isommilta lajeilta, lopulta ihmisiltä, katoaa elämisen edellytykset. Tämä johtuu kaikesta ympäristön pilaamisesta, ei vain hiilidioksidin aiheuttamasta ilmaston lämpenemisestä. Tasapaino horjahtelee, etsii uuden, johon ehkä ihmislaji ei sisälly.

Voisi keskustella

niiden kanssa, joilla on kokemusta toimimisesta kunnan ja valtakunnan hallinnoissa. Sitä ennen olisi hyvä täydennysopiskella kuntien ja valtion hallintojärjestelmiä. Olisi laadittavissa luettelo välttämättömästä suorasta tiedosta ja siitä tiedosta, jonka sisältö ja alue on täsmentämättä ja jonka hankinta on ajankohtaista käynnistää. Keskusteluissa lista on korjattavissa ja täydennettävissä. Opiskeltavissa olisi hallintojen käytännön kulttuuri. Hallinnossa työskentelevien ihmisten ajatteluun ja arvoihin kannattaisi tutustua. Olisi opittavissa virkamiesten kieltä ja voisi ottaa selvää, miten ohjeet muotoillaan. Voisi luottaa, että kun ohjeet perustellaan, virkamiehet suhtautuvat myönteisesti niiden toimeenpanoon. Talouden – nykyisen ja toivotun – asiantuntijaryhmä olisi koottavissa. Osaamista ei saa jättää vallassaviihtyjille.

Vuorotukeminen

Kyvyt ja voimat vaihtelevat ihmisten välillä ja ne vaihtelevat yksilöllä päivästä toiseen, kaudesta toiseen ja päivänkin kulussa. Joskus tuntuu vahvemmalta, voimia myös riittää kauemmin ja vaikka väsyy, jaksaa sinnitellä. Mieli tukee kehon voimavaroja luottamalla itseensä ja keksimällä keinoja ylittää vaikeudet. Toisinaan on heikkona. Sairaus tai pelkkä lannistuneisuus jähmettää, saa toimintakyvyttömäksi. Mutta kun eletään yhteisössä, resurssit tasaantuvat. Jos henki on tukemaan taipuvainen, vahvoilla toimiva huomaa heikomman ongelmat ja poikkeaa auttamaan menettämättä itse juuri mitään, ehkä jopa saaden tyydytystä ja voimaa yhteisyyshengestä.

Laki

Yhteisöllä on kirjoittamattomia sääntöjä, joista sen jäsenet ovat enemmän tai vähemmän perillä ja joita he enemmän tai vähemmän noudattavat. Joskus tulee riitoja. Joskus tulee riitoja myös säännöistä. Siksi ne kirjoitetaan ylös niin täsmällisesti, ettei tulkintaeroja voi tulla. Kun kuitenkin tulee, koska eturistiriidat pakottavat tulkitsemaan oman edun suuntaan, niitä ratkaisee puolueettomaksi tunnustettu ammattikunta, juristit. Kirjoittamattomatkin säännöt ovat kuin lakia, mutta ilman lain arvovaltaa. Ne, joilla on valta, sopivat lait. Asiantuntijat muotoilevat ne yhdessä säätäjien kanssa tarkoituksenmukaisesti. Riitatapauksissa ratkasevat oikeudenistunnot, joiden päätöksistä voi vielä valittaa ylempiin oikeusasteisiin. Lakeja ei juuri opeteta yhteisön jäsenille, säännöt kyllä. Valtaapitävillä on myös yksinoikeus lakien tulkintaan ja juristien toiminnan säätelyyn. Ei ole sattumaa, että varallisuus osuu valtaapitävien haltuun. Niin ikään varakkailla on mahdollisuus ostaa oikeudellisia päätöksiä.

Samanvertaisuus. Elämänsisältö.

Maailmankaikkeuteen ilmaantuvat asiat ovat välttämättömiä, johtuvat seurauksina syistä, joten niiden arvo ei ole kyseenalaistettavissa vaan ehdoton. Kun ihminen syntyy, hän ei yleensä ole tasa-arvoinen, vaikka ihmisenä samanarvoinen kuin jokainen muu. Oikeastaan hän on olentona samanarvoinen kuin jokainen muu eliö. Ja oikeastaan, kuten alussa todettiin, seurauksena yhtä korvaamaton kuin mikä hyvänsä syyn tuottama ilmiö. Syntyneenä ihmisenä hän voi kuitenkin olla tyttö toivotun pojan sijasta, tai valtaväestön syrjimää alaryhmää. Ihmiskunnan edistymisen kannalta hän on tarpeellinen ja sikäli samanvertainen. Edistymisellä tarkoitetaan jatkuvuutta ja pyrkimysten toteuttamista. Elämänsisältö on se, miksi se muodostuu. Elämänsisällön voi valita, tai jos ei valitse, se virtaa vastaan.

Progressiivinen kulutusvero

Arvonlisävero on köyhimpien ryöstöä, sillä he maksavat välttämättömyystarvikkeistaan yhtä paljon kuin rikkaat, jotka vielä ujuttavat kulutuksensa firman kautta, joten voivat veron vähentää. Köyhän koko tulo menee kulutukseen. Olisikin toteutettava tuloihin sidottu kulutusvero, joka olisi raskaampi niille, jotka kuluttavat, ostavat enemmän. Kryptovaluutan myötä lienee mahdollista seurata kaikkea rahaliikennettä yksilöiden kautta ja rekisteröidä sekä tulovirrat että kulutus. Kulutustavaramäärää verotettaisiin kasvavasti, kunnes tuotteen ympäristörasitus olisi täysin korvattu. Sitten verotuksella korjattaisiin jo tehtyjä vahinkoja. Myös tuotannon panoksia verotettaisiin, niitä ei voisi vähentää. Vero olisi pienempi ympäristöystävällisillä tuotteilla. Talouselämä siirtyisi perustarpeiden tyydyttämisen jälkeen palveluiden tuottamiseen. Kierrätys luokiteltaisiin alkutuotannoksi. Höpö höpö. Rikkaus on varkautta ja se on sanktioitava raskaasti.

Taidetta voi tehdä tietokoneella

Tietokone on työkalu, johon ohjelma lisää käyttömuodon. Siten sillä voi tuottaa perinteistä taidetta: musiikkia, kuvia, kirjallisuutta. Ja tietokonetta voi opettaa tekemään taidetta annetuista aineksista. Vielä voi rakentaa itsenäisen tietokonetaiteen, jonka idea on datankäsittely itse. Laitteiden kehittyessä kehittäminenkin siirtyy tietokoneavusteiseksi, mutta keinoäly ei välttämättä itse kehitä tietokonetta, jolla olisi tarve tuottaa taidetta. Taide on ihmisen tai olennon rajallisuuteen perustuva ominaisuus. Kun muu ei toimi, taide kaartelee inhimillisen kyvykkyyden laidoilla kokeilemassa uusia mahdollisuuksia edetä mihin tahansa.

Aurinko nousee vuorollaan keittiön ikkunassa
ei tarvitse välittää, mutta omiaan muistaa

Taide muuttamista
Rutiini jatkuvuutta

Google Earth ja Street View

Ilmakuvat järkyttivät minua ensimmäisellä kerralla: lentäjän näky! Halusin nähdä oman elinympäristöni, mutta olivat kalliita. Valokopioin Manhattanin ymmärtääkseni sinne sijoitettuja kirjoja. Kun sitten sain tietää, että satelliittikuvasta voi erottaa auton rekisterinumeron, järkytyin. Googlen maapallokuvat romahduttivat maailmani, ja mahdollisuus nähdä oma koti Street viewissä vain lannisti lisää: maailmassa ei päässyt piiloon. Binladen löydettiin vuoresta, enkä voinut kuin tuntea myötä, maailmaa hallitsee USA ja rahaväen tekniikka. Pieni ihminen pysyi tähän asti vähäpätöisenä, ei vaivan arvoisena, mutta tietojen keräilyn synnytettyä big datan, mekin olemme turvallisuusriski, ansaintatavara ja ympäristörasite.

Välinpitämättömyys maailman uhkiin

Moni asia lakkaa huolestuttamasta kun sen olemassaolon kieltää – ilman että koituu seurauksia arkiselviytymiseen. Johdonmukaisuuskaan ei ole välttämätöntä. Voi samaan aikaan kieltää tieteen tulokset ja jatkaa tieteen sovellutusten käyttöä. Vaikka myöntäisikin elämää uhkaavat ilmiöt, niiden ei halua antaa synnyttää elimistöä rasittavaa stessiä, kun mahdollisuudet korjata huolenaiheita puuttuvat. Pahaa oloa lievittää, kun ryhtyy tekemään jotain – ainakin elimistön tila siirtyy vastaanottavasta suorittavaan. Ensin voi, ja kannattaakin, vain kerätä niin paljon tietoa kuin pystyy, ja asioita on myös tarkistettava. Sitten tietoa voi levittää muille, mahdollisesti jalostettuaan sen muotoa. Pian on ajankohtaista rakentaa toimintaa, joka vähentäisi seurausten tuhoisuutta. Siinä vaiheessa kun luet tätä, on myöhäistä.

Natsismin uusi nousu

Olosuhteet synnyttivät natsismin, fasismin ja Japanin militarismin, eikä se ollut uutta. Kun massat – roskaväet – alkavat rohkaistua, niiden lyömiseen, jotka pystyisivät vaarantamaan hallitsevien komennon, rekrytoidaan typerämpi osa laumasta vetoamalla heidän katkeruuteensa, häpeäänsä, voimantarpeeseensa ja tyhmyyteensä. Vasemmiston nitistävät heidän kateelliset naapurinsa. Vallassaolijoita on vaikea voittaa. He ovat keskimääräistä älykkäämpiä ja virkeämpiä ja varmasti oppineempia ja verkottuneempia. Lisäksi pitää muistaa nilkkiysilmiö. Vasemmiston on siis tuettava toimintavoimaisia jäseniään, opiskeltava lakkaamatta ja tutustuttava kaikkien ryhmien edustajiin. Heidän on rakastettava toisiaan, siihen eliitti ei pysty. Eliitissä rulettaa nilkkiys.

Neuvostoliiton katoaminen

Olin Neuvostoliiton puolella, vaikka sen monet piirteet vistottivat. Se oli äärimmäisen ja tökerön poroporvarillinen, tyly maailma ja politiikka oli sen mukaista: komentelevaa ja ihmistä alentavaa, väkivaltaista ja sortavaa. Kuitenkin se toimi maailmanpolitiikassa fasistisia pyrkimyksiä tasoittavana. Kun Gorbatsov nousi valtaan, alkoi näyttää kuin ihmiskunnan auringonnousu olisi viimeinkin alkanut. Kun Gorbatsov runnottiin syrjään, aurinko vetäytyi lopullisesti piiloon. Venäjän palatessa fasismiin kuoli piilossa valtavasti vanhoja ja heikkoja ihmisiä, mikä näkyy tilastoissa, ei juuri muualla. Vaikka ihmiskunnan valtava enemmistö on hyviä, maailma on paha.

Kauhu

Olento jähmettyy kauhusta, jotta peto saa häiriöttä tehdä siitä ruokansa. Peto on eläin tai ihminen tai tauti. Tauti ei hyödy tappamisesta ellei ole ehtinyt jo hypätä seuraavaan kyytiin, ei sittenkään. Pedolle olisi kätevää jos saalis jäisi henkiin ja kasvattaisi lisää kehoa syötäväksi. Onhan toki populaatio mitä verottaa. Ihminen osaa nyhtää uhria vuosikymmeniä. Kauhu voi laukaista paon tai puolustautumisen. Se ei ole samaa kauhua, sille olisi keksittävä eri sana tai määriteltävä käsite. Kauhu on äärimmäistä kipua mielessä ja se kuluttaa, stressi nostaa pulssin ja varmaan verenpaine kohoaa. Ajatus sakkautuu, taidot katoavat. Osaako buddhalainen munkki tyynnyttää kauhunsa, miten? Kuinka hänelle pääsee semmoinen syntymään? Hän huutaa.

Virheet

Virhe on epätarkoituksenmukainen toimi. Se johtuu joko osaamattomuudesta, harjaantumattomuudesta tai paikkansapitämättömästä tiedosta. Virheen jälkeen tietää ja osaa enemmän. Virhe voi johtaa haittaan mutta voi se tuottaa vahingossa hyötyäkin.

Yhteiskunnan ominaisuudet

Päättäminen ei saa olla valmiiden vaihtoehtojen hyväksymistä. Pitää osallistua suunnitteluun ja arvojen asettamiseen, toteuttamistapojen punnitsemiseen. Miten taataan tasa-arvo? Miten perheenjäsenten erilliset äänet osallistuvat, entä vammaiset? Natsit ja rikolliset, narkkarit, lääketokkuraiset ja juopot? Ei voi odottaa että sujuisi kitkattomasti. Kokeillaan. Jos viitsitään.

Sosiaaliturva. Perustulo. Välittämistalous

Jos ihmisellä ei ole mitään turvaa tulottomuuden kohdatessaan, hän joutuu epätoivoiseen tilanteeseen. Hän ei voi mennä ongelle tai metsästämään ruokaansa. Hän ei voi hetkessä kasvattaa evästä kukkaruukussa. Hänellä ei ehkä ole sukulaisia tai läheisiä, tai hän ei kehtaa turvautua heidän vastahakoiseen apuunsa. Puute riuduttaa ja stressaa. Lisäksi häneltä laskutetaan kuluja, sähköstä, lämmöstä ja asumisesta. Nykyajan poliisitoimi on tehokas, eikä rikollisuus tottumattomalle ole vaihtoehto eettisistäkään syistä. Mutta eettiset syyt jäävät tarpeiden jalkoihin. Järkeä on käytettävä selviytymiseen, ei vaikeuksien väistelyyn. On tehtävä jotain varsinkin jos on huollettavia. Nykyjärjestelmä takaa työttömälle jotain korvausta, sairaalle sairaspäivärahaa ja täysin tulottomalle toimeentulotukea. Järjestelmä on epävarmuudessaan ja töisevyydessään häpäisevä, sairastuttava ja kallis, joten perustuloa on ehdotettu korvamaan tilannetta, jossa toimeentulo on pieninä papanoina järjestelmän luukuilla. Koska järjestelmää aletaan purkaa, on kiireesti rakennettava tilalle välittämistalous. Siinä tunnustetaan, että kun kasvoton järjestelmä ei enää huolehdi ihmisistä, ihmisten pitää huolehtia toisistaan. On ymmärrettävä, että puute voi kohdata kenet hyvänsä, joten olemme vastuussa jokaisesta muusta riippumatta, pidimmekö hänestä vai emme.

Kansalaisten on perehdyttävä tosiasioihin

Koulun oletetaan valmistavan nuorta ihmistä yhteisöön ja yhteiskuntaan. Keskeisiä asioita ei kuitenkaan opeteta: lakia, taloutta, yhdistyselämää, kokoustekniikoita ja hyväntahtoista käyttäytymistä ihmisten kesken. Kansalaiselle ei riitä kertasivistys koulussa. Häntä pitää rakentaa jatkuvasti. Ja hänen pitää tehdä se itse, ylhäällä valikoitu, ylhäältä tuputettu aineisto ei kelpaa yhteisössä, jossa vallitsee ristiriitaisia käsityksiä asioiden tilasta ja siitä, kuinka niitä pitäisi kehittää. On esiteltävä useita vaihtoehtoja. Myös roska on esiteltävä, jotta se voidaan kumota. Intressitahojen taloudellisia resursseja tutkimukseen ja julkaisuun on tasattava jopa niin, että taloudellisesti voimakkaimpien ääntä on rajoitettava. Ihmisille on kerrottava, mitä tiedetään, tietoa on ostettava sieltä missä sitä tuotetaan. Kansalainen tarvitsee käsityksen todellisuudesta, kosmoksesta, aineen rakenteesta. Kansalaisen pitää ymmärtää elämä ja sen kehitys maapallolla. On tunnettava historiaa, mutta ei sotahistoriaa ja hallitsijoiden nimiä vaan kulttuurihistoriaa ja taloutta. Ihmisen keho ja mieli on kuvattava niin tuoreesti kuin tietoa on. Tiedon lähteille on opastettava. Taide on äärimmäinen ymmärtämisen ala, joka on sisällytettävä kaikkeen muuhun opetukseen.

Kirjojen arvottomuus

Kirja on suuren työn tulos: tekijä on kasvanut ja kouluttunut, hankkinut kokemusta ja tietoa ja lopulta käyttänyt kuukausista vuosiin rakentaakseen kirjan. Uutena se maksaa pari tuntipalkkaa. Puolessa vuodessa sen hinta alenee, kunnes sitä myydään muutamalla eurolla kirjavarastomyynneissä. Tekijä saa alle 17 prosenttia hinnasta. Kirjastolainoista hän saa neljänneseuron. Tulo ei ole missään suhteessa työmäärään, paitsi viihteellisissä myyntimenestyksissä, joihin ei muutenkaan kulu kovin paljon resursseja. Paljon työtä vaatineet laatuteokset eivät saa lukukertoja, vaikka niiden vaikutus lukijaansa voi olla elämääsuuntaava. Lopulta kirjalla on käyttöarvoa lukijalle, mutta sen esinearvo alkaa kääntyä negatiiviseksi, kun sitä ei huolita kuin kannet irroitettuna paperikeräykseen. Kokonaisia kirjastoja rahdataan kaatopaikalle. Paras tapa kunnioittaa kirjaa ja sen tekijää on järjestää kirjankierrätyspisteitä. Silloin kirjan sisältö saavuttaa sen, jolle se on aherrettu, tarvitsevan vastaanottajan.

Muovi meressä ja juomavedessä

Tutkittiin, että merten muovijätettä tuovat pääasiassa aasialaiset suuret joet. Muovi jauhautuu niin pieneksi, että se kulkeutuu ravintoketjuun ja aiheuttaa tietymättömiä ongelmia elimistöissä. Ensimmäinen torjuntatapa on muovin käytön vähentäminen. Aloittaa sopii niistä kohteista, jotka on korvattavissa muilla materiaaleilla. Toisaalta voi muuttaa nykyisiä muoveja sellaisiksi, ettei niistä seuraisi tunnettuja haittoja. Muovin polttaminen tuottaa myrkyllisiä kaasuja. Tätäkin ehkä voidaan vähentää, jolloin jäte olisi poltettavissa turvallisemmin. Muovin käyttöä voidaan järkeistää. Kuluttajat kautta maailman voisivat palauttaa muovin kauppoihin, jolloin kauppojen olisi muovipakkausten suosimisen sijasta viestitettävä pakkaajille, ettei muovi enää ole suosiossa. Paitsi ettei kukaan jaksa. Muovin pääsy mereen ehkäistyy kehittämällä aasialaista jätehuoltoa ostamalla takaisin muovijätettä. Elämisen laadun kohottaminen kolmannessa maailmassa vähentäisi myös muovin ylivaltaa.

Häiriö

Olento ennustaa jatkuvasti seuraavaa hetkeä ja tulevaisuutta pidemmällekin. Osin odotukset perustuvat suunnitelmaan, lopuilta osin tietoon tapahtumisen todennäköisistä etenemistavoista suurinpiirteisellä tarkkuudella. Kun näihin odotuksiin osuu muutos, se koetaan häiriöksi. Muutoksen vaikutuksia aletaan tutkia, ja jos ne eivät tunnu haitallisilta, häiriö unohtuu. Toisinaan pitää korjata suunnitelmaa tai itse todellisuutta. Sitten tarkistetaan muutoksen vaikutus, korjataan korjausta ja jatketaan, kunnes häiriö on eliminoitu tai kierretty. Aina ei voi tietää häiriön piiloon jäävistä vaikutuksista, jotka ehkä ilmenevät viipellä. Häiriö ei ole todellisuuden käsite vaan toimijan. Häiriö voidaan poistaa myös muuttamalla odotuksia.

Perseen pyyhkiminen

On vaikea selvittää, pyyhittiinkö muinoin persettä. Ehkä ruohoilla tai tikuilla kaavittiin, jotta ei tuntuisi tahmealta. Hevosen ei tarvitse, kakka on kuivaa palluraa, mutta lehmältä tulee reisille löysää. Kaipa se takero joskus sateissa huuhtoutuu. Jos perseen pesee, se pitänee kuivata, jottei vaate kastu. Niinpä paperilla pyyhkiminen, siihen tottuneena, lie luonteva käytäntö. Mutta pehmeää, pyyhkivää paperia ei ole ollut tarjolla kuin muutamia kymmeniä vuosia. Muitakin käytäntöjä, joista en ole osunut oppimaan, lienee esiintynyt. Herrasväellä on toki palveluskuntaa hoitamaan likaiset työt, mutta rahvaalla on kai ollut tyytyminen sen tason siisteyteen kuin voimat riittävät henkiinjäämisaskarten ohessa. Juusto pitää ulosteen kovana ja sileänä. Kasvissyöjien paska kuulemma ei haise, mutta epäilen vähän.

Vapaa tahto

Olento syntyy edellisistä olennoista eikä koskaan ihan valmiina. Synnyttyään ahtaista oloista se kasvaa ja samalla sovittuu ympäristöönsä. Juuri mikään olento ei ole kovin itsenäinen, ainakin ihminen on täysin riippuva läheisistä, yhteisöstä, yhteiskunnasta ja myös ihmiskunnasta. Tahdon vapauden piiri on ahdas ja ehdollinen. Kun eristyneen yhteisön alue herättää globaalin talouden kiinnostuksen, vapaus on ohi. Yhteisön jäsen voi sanoutua irti yhteisön normeista, mutta samalla hän menettää usein vapauden toimeentulo-ongelmista ja joutuu tinkimään vapaudesta tyydyttää tarpeitaan. Jos luovun vapaudesta, "mielivallastani", ja liityn muihin, saan osuuden joukkovallasta, joka kumoaa oman vallan. Vapaa tahto sijaitsee pään sisällä ja loppuu kun avoverenkierto lakkaa.

Jos joku suostuisi olemaan vapaa
hän räjähtäisi stressiin.

Puolustautuminen

Olento joutuu hyökkäysten kohteeksi, hänen oikeutensa elintilaansa kielletään, häneen kohdistetaan voimatoimia, jotta hänet (tai se) voidaan poistaa toisten havittelemasta elintilasta. Jos ei puolustaudu, tulee tuhotuksi tai häädetyksi, ellei jokin muu etutaho hoida puolustusta puolesta. On mahdollista, että olento on hyödyllinen tai välttämätön muille, jolloin sen osoittaminen on yksi puolustautumiskeino. Muita ovat liittoutuminen, väistely ja vastavoiman käyttö. Väistelyksi on luonnehdittavissa vaarattomaksi naamioituminen. Voi myös liittoutua juuri uhan kanssa, jolloin voi iskeä selkään kun otollinen tilaisuus koittaa. Puolustautua voivat myös muut toimijat kuin orgaaniset olennot, kuten kirjastotoimi tai luonto.

Nenänkaivuu

Kaivan jatkuvasti nenästä ainesta, mutten ole ainoa. Aiheesta puhutaan nurjasti, vaikka kysymys on hengityksen helpottamisesta: kun sieraimissa tuntuu hentoakin vastusta, tulee tarve puhauttaa kanava tyhjäksi, ja jos tämä ei riitä, lähettää etusormi kynsineen noutamaan häiriö pois. Limaa erittyy suojelemaan limakalvoja. Kylmä sää tai pöly lisää liman erittymistä, samoin kylmettymistaudit ja astma. Sormella noudettu kiinteähkö räkä sijoitetaan usein näkymättömille kalustepinnoille tai pyöritetään palloksi, joka jo irtoaa sormesta itsestään tai nippaamalla, toisin kuin tuore, tahmea räkäklimppi. Räälle ei ole kehitetty jälleenkäyttöarvoa, mahdollisesti ennakkoluuloisuudesta.

Humen giljotiini

Tosiasiaväitteistä ei Humen mielestä voi johtaa arvoarvostelmia, mutta siinä hän itse jo arvioi itsensä ihmiskunnan yläpuolelle, sen arvojen tavoittamattomiin, ja ilmaisee näin arvonsa – joka on johdettavissa hänen tosiasioiksi väittämistään asettamuksista. Ensinnäkin arvo on vain ihmiseen liittyvä ilmiö. Ihminen on todellisuuden osa, eikä kykene asettumaan siitä irralleen saati sen yläpuolelle, vaan on sidoksissa olemassaolonsa ehtoihin. Ihminen yleensä (ei välttämättä, mutta poikkeaminen ei ole yleistä) pyrkii jatkamaan olemassaoloaan. Ihmiselle olemassaolo on arvo. Se on johdettavissa niistä tosiasioista, jotka ihmiseyden synnyttivät ja jotka sitä pitävät yllä. Ihmisen olemassaolon turvaaminen on arvo, joka johtuu faktoista. Siitä johtuu sitten paljon muutakin, mm. että natsismi on kitkettävä.

Omavaraisuus

Nykymuotoinen yhteiskunta ei jatku. Häiriöt tulevat vaikeuttamaan elämää vakavasti. On osattava pysyä hengissä silloinkin, kun mm. elintarvikkeiden jakelu ei toimi. Maanviljely tulee muuttumaan, kun polttoaine kallistuu ja lannoiteraaka-aineet ehtyvät. Suurkaupunkialueiden ruokkimiseen on keksittävä uusia keinoja. Tieverkosto kunnossapitämättömänäkin mahdollistanee kuljetuksia. Ihmiset siirtyvät asumaan maaseutukyliin ja viljelemään lähiruokaa itselleen ja vaihdettavaksi seudulla. Ulosteet lannoittavat, eläimiä pidetään. Vuoroviljelytekniikoita otetaan käyttöön ja sieniä ja mikrobeja käytetään ravinnoksi. Ehkä torakasta tulee ruoka?

Tiedon tarjonnan määrä / painoarvo

Jos tietoa on niukasti tarjolla, sen painoarvo lisääntyy ansiottomasti, koska luotetaan (tai ainakin se otetaan käyttöön) siihen tietoon, mikä on käytettävissä – jos ei täydellisen luottavasti, niin kuitenkin sen annetaan vaikuttaa toimintaan. Valittaessa kestokulutushyödykettä epäuskottava lausunto saattaa vaikuttaa päätökseen. Mieluummin pitäisi torjua huono tieto, mutta jos muuta ei ole, huonoakaan vastaan on paha päättää. Runsas tietomäärä tukehduttaa. Seulominen ja arvioiminen käy työlääksi ja vie aikaa. Tietoaineksesta pitäisi ensin karsia täysin joutava, tuulestatemmattu mielipidehöttö. Lopun arvioimista olisi tuettava lähteillä ja kokijoitten lausunnoilla. Tiede on valvottu järjestelmä, mutta liian suppea, arkitarpeita varten tietoa etsitään netistä. Sitä kautta myös etsitään arvioita.

Onnellisuus ja onni

Olento, joka huomaa putkahtaneensa olemassaoloon, lähtökohtaisesti ei ole onneton eikä onnellinen, mutta jos hän jatkaa olemassaoloa, onnellisuus käsitteenä on perusteltavissa. Koko kysymys tarjotaan käsiteltäväksi kuitenkin vasta myöhemmin, olennolle asialla ei ole merkitystä eikä epäonnellisuuden toteamiselle perusteita. Kysymys ajankohtaistuikin vasta markkinataloudessa, kun onnellistuttamista käytettiin myymiseen ja toisaalta kuluttaja-orja -tilanteen pönkittämiseen. Kilpailuyhteiskunnassa kukaan ei voita, mutta lukuisat häviävät harvemmille. Kaikki kärsivät pakkotyöjärjestelmästä ja kynsivät kokoon lohtua vielä huonommin voivien voittamisesta. Onnellisuus ei koostu hyvinvoimisesta. Todellinen onnellisuushan on onnettomanaolemisen järjettömyyden hylkäämistä. Jos onnellisuus on kärsimyksen poissaoloa mielestä, pitäisi riittää, kun siirtää mieleen kärsimyksen tilalle miellyttäviä ajatuksia. Mutta epämiellyttävyyden sinnikkyyden takia miellyttäviä mielteitä ei välttämättä osaa löytää. Niitä voi ehkä edeltä koota varastoon: sauna. nukkumaanmeneminen mukavaan vuoteeseen väsyneenä. Rakastelu. Koskettelu, hieronta, hyväily. Lojuminen kylpyammeessa lämpimässä vedessä. Päissään. Huviajelu. Kävely metsässä. Uinti? Baarissa kirjoittaminen ja piirtäminen. Lentäminen. Oppiminen. Tajuaminen. Miettiminen. Paskantaminen, kuseminen. Lukeminen. Elokuvan katsominen..? Rakentaminen. Musiikkiin vajoaminen. Voittaminen. Pyöräily. Rannalla katseleminen. Puuhaaminen. Valmiiksisaaminen. Liikunta. Tervehtyminen. Valokuvan onnistuminen. Onnellisuus lienee tila, kestävä tila, joka ei edellytä onnen tunnetta, vaikka tuntuisi kummalta ellei sitä esiintyisi. Jos buddhalainen kuitenkin on johdonmukainen, hän välttää onnentunnetta, jottei kärsisi, kun se laantuu. Hän siis karttelee kärsimystä torjumalla sen vastakohtaa. Kuitenkin kärsimyksen välttäminen on mahdotonta, joten sen välttely lienee turhaa (ja rasittavana kärsimyksen lisäämistä). Voiko olla onnentunnetta sinänsä? Jos erotetaan huumaus/päihtymystila, jossa aina suoraan vaikutetaan ns. mielihyväkeskukseen, ilman tunteeseen johtaneita suopeita elämäntapahtumia (paitsi viinatarjoilu), onnentunne tuntuu ilmenevän vain helpotustilanteissa, kun kärsimys vähenee erona epämiellyttävämpään oloon. Mukana "aidossa" onnentunteessa on siis henkinen tapahtuminen tai merkitykset eli elämää edistävät vaikutukset (joihin päihtyminen harvoin kuuluu, joskus kuitenkin). Onni on siis vain muutosta parempaan. Onni ja onnellisuus kuuluvat sanoihin, joita ei harhaanvievinä pitäisi käyttää. Onni viittaa siis pysyväishyvään tilaan, mikä on mahdoton. Ihminen (olento) adaptoituu hyvään, joten hän kokee onnellisuutta vain olojen parantuessa, muistaessa onnettomammuuden. Koska onnellisuus on jatkuvana mahdotonta, pitää olojen välillä huonontua. Siksi onnen määritelmää korjaillaan, jolloin sana ei enää vastaa yleismerkitystään. Mutta itse ilmiötä korjattunakaan ei vain ole – merkityksessä, että voisi olla vastakohtana onneton, huono elämä, koska hyvän maksimoiminen on mahdotonta. On kokemus. Voi sairastua ja kokea sen jopa onneksi. Se, mitä tulee, on elämä, eikä sitä voi

arvioida, pisteyttää. Voi mitata monipuolisuutta, varakkuutta, lapsilukua tai kuuluisuutta mutta mitään niistä ei voi luokittaa onneksi. Jos joku väittää olevansa onnellinen, se on mielivaltainen arvio. Päinvastainenkin olisi yhtä aikaa totta. Onnellisuus on häiriötila toimimisten välillä. Ja hyvä alkaa heti nahistua epämiellyttäväksi. Muuttui jo.

Erimielisten hyväksyminen

Minuun nähden erimielisiä ovat natsit, liberaalit, uskovaiset ja hörhöt. Natsien kanssa on keskusteltava täysin kiihtymättä ja vedottava tietoon, sen voimaan. On kuvattava ihmislajin altruistinen perusluonne ja kumottava aggressiivisuuden merkitys alemmaksi vietiksi. Natsin väkivalta on puskuroitava. Sanallinen hyökkäys on torjuttava suojelemalla uhria. En ole ikinä edes yrittänyt. Liberaalille on osoitettava, että hän on kaiken velkaa työtätekeville. Hänen etevämmyytensä on riistettyä. Vapautta ei ole. Uskovaiselle voi vain varata rauhan. Ja muistuttaa voi, että se koskee kaikkia. Uskova tarvitsee identiteettinsä, viitevoimansa. Hörhökin on uskova. Häntä ei tarvitse pakottaa rokotuksiin tai pikkumaisuuksiin (olemmehan alttiita saasteillekin). Kaikilla on oikeus tuoda kantojaan esiin, myös käännyttää. Enemmistön on ymmärrettävä, että se koostuu vähemmistöistä.

Suuttuminen

Luonnossa suuttuminen on adrenaliinin avulla lisättyä voimaa ja rohkeutta silloin, kun se toimii paremmin kuin harkinta — hätätilanteissa tukemassa tappelua tai ponnistusta. Noradrenaliini, jos oikein muistan, terästää pelkoa ja pakenemista. Sivilisaatiossa suuttuminen edistää puolensa pitämistä, mutta harkintakykyä laskevana sen vaikutus on usein kielteinen. Joukkomittainen suuttuminen voi sytyttää kapinan tai lynkkauksen. Suuttumista voi harjoitella torjumaan, jotta voisi kohdata kriisitilanteet viileästi ja nähdä kokonaisuuden suhteessa yksityiskohtiinsa tarjoamat toimintareitit. Suuttumuksen lähestyessä voi ottaa kiihtymyksen merkkinä tarpeesta etääntyä itsestään ja tilanteesta. Jos ei osaa saman tien rauhallisesti punnita mutkikkaita yksityiskohtia, voi vain siirtää ratkaisuja rauhallisemman harkinnan hetkeen.

Seikkailu

Ihmisen elämänkulku sekoittaa odotettua ja yllätystä, joista yleensä edellistä toivotaan ja jälkimmäistä vieroksutaan. Kuitenkin taipumus kyllästyä, pitkästyä, ikävystyä tuottaa halun seikkailla, hakeutua tietoisesti kohti yllätystä. Moni lähtee liikkeelle tuntemattomilleen seuduille tai arjessaan muuttaa tottumuksiaan tai käyttäytymistään katsoakseen millaisia muutoksia seuraa. Jännittää, selviytyykö ennustamattomista tapahtumista tyydyttävästi. Ottaa riskejä ja valmistautuu vastaamaan uhan toteutumisesta. Seikkailunhalu voi ilmetä pliisumpana tai yltiöpäisenä — kukaan ei ilmiöstä täysin irrallaan säilyne. Evoluutio kai suosii uteliaisuutta ja uskaltamista. Tuntuu hyvältä löytää uusia elinympäristöjä, luopua hedelmättömistä; ilahduttaa oppia uusia taitoja kolhujen kustannuksellakin. Maistellaan, tutustutaan, poiketaan. Seikkailu on taiteelle sukua. Entä evoluution jatkuminen, kun populaatiosta lähdetään pois?

Palvelutalous

Omavaraiset tarvitsevat harvoin muita, mutta mielellään he käyttäisivät hyödykkeitä, joita eivät itse pysty tuottamaan. Hyödyke koostuu useasta panoksesta: ensin tarvitaan mieltä ymmärtämään, mitä tarvitaan — se on jo suunnittelua. Sitten vaaditaan työtä — sekä ihmisen älykästä työtä että energiaa, jolla muokataan hyödyke käyttökelpoiseksi. Tällöin tarvitaan materiaaleja: ravintoa sekä ihmisen aivojen tarpeisiin että lihasten työskentelyyn; materiaalia, josta hyödyke valmistetaan tai jota tarvitaan ohessa; energiaa, jolla ehkä materiaalia muokataan; ja vielä olosuhteet ja infrastruktuuri, tietoa, osaamista, työrauha ja turvallinen tulevaisuus. Kulttuuri. Pelkkiä palveluita ei juuri ole, kaikki sisältää energiaa ja aineellisia panoksia. Niin sisältää tavarakin suunnittelua ja ympäristöedellytykset.

Puhtaus

Puhtaus on ei-toivotun aineksen puuttumista. Likaisuus on puhtauden vastakohta. Ihminen on puhdas saunan jäljiltä, ensin hikoillut huokoset tyhjiksi, sitten huuhdellut liat ja hiet. Lämmönvaihtelujen jälkeen verisuonistokin kuljettaa kuonaa tehokkaammin. Lämmin tai kylmä suihku ajanee asiansa vähemmän perusteellisesti. Näkyvä lika on vain osa siistin ihmisen ongelmaa. Tärkeintä hänelle on hävittää haju. Bakteeritoiminta ulostaa aineita, joiden haju on vastenmielinen, joidenkin mielestä. Hiki löyhkää. Haisevia pilkataan ja halveksitaan, myös syrjitään. Ulosteet haisevat. Kun peseytymismahdollisuutta ei ole, ihminen alennetaan likaisuuttaan. Köyhä on likainen, sairas on epähygieeninen. Mutta desinfioivat aineet sairastuttavat ja peseytyminen kuluttaa vesivaroja.

Järjestys. Epäjärjestys. Entropia

Maailmankaikkeus, siis ihankaikkeus eli lyhyesti kaikkeus on täsmällisessä järjestyksessä suhteessa itseensä. Jos joka toinen osanen maalissa on valkoinen ja joka toinen musta, maali on harmaata ja järjestyksessä. Jos kaikki osaset ovat valkoisia tai kaikki mustia, maalit ovat valkoista tai mustaa. Atomilla on taipumus reagoida, ja se vaikuttaa järjestykseen. Energia sysää taipumuksen toteen. Ilman energiaa ei olisi muutosta, joka tuottaa tapahtumia, jotka synnyttävät ajan (peräkkäisyys) ja tilan (rinnakkaisuus). Mutta energiapa on. Ihankaikkeus on suljettu järjestelmä. Informaatio edellyttää energiaa, joten entropia ei voi lisääntyä koska energia ei katoa. Hajaantuuko se? Sirpaloituu? Ovatko elämänkaltaiset järjestykset akanvirtoja? Onko hiukkasen vaikutus toiseen hiukkaseen gravitaatiota? Voisiko se ilman vain sujahtaa toisen läpi kohtaamatta kitkaa? En tykkää. Asia kesken.

Äärettömyys

Matematiikassa voi olla äärettömän pieni tai äärettömän suuri. Kahden kokonaisluvun väliin mahtuu ääretön määrä arvoja. Lukujen määrä on äärettömän suuri. Vaikka matematiikka on peräisin todellisuudesta ja vaikka todellisuus ilmenee paikoin matemaattisesti, todellisuudessa ei esiinny äärettömän suurta, sillä todellisuus on täsmälleen kokoisensa, vaikka se kasvaa. Äärettömän pieni todellisuuteen sisältyy, mutta se ei tarkoita muuta, kuin että pienintä yksikköä ei ole. Pienin yksikkö on joko ei-mitään tai yksi, joka tällöin olisi samalla äärettömän suuri, ellei olisi moneutta, joka jakaa yhden useaksi. Matematiikan laskutoimituksia äärettömän kanssa en vielä tunne. En taida ottaa selvää. Murtolukuja ei ole enempää kuin kokonaislukuja, kuulemma. Ääretön kertaa ääretön on enemmän kuin pelkkä ääretön – matemaatikot eivät taida ihan olla kartalla.

Nilkkiys

Luonnonvalinta jättää eloon sen, joka menestyy ympäristössään paremmin kuin muut. Riitä ei ylipäätään menestyä, sillä paremminmenestyjä syrjäyttää keskinkertaiset, hävinnyt menehtyy tai joutuu kituuttamaan ja palvelemaan nääntymiseen asti. Ihmisten yhteisöissä viisas ja hyväntahtoinen menestyy kunnes ilmaantuu nilkki. Nilkki ei pidä sopimuksia eikä noudata sääntöjä, koska saavuttaa etuja niitä rikkomalla eikä jää kiinni hankkimansa aseman ansiosta. Nilkki muistuttaa psykopaattia muttei välttämättä ole kaikissa asioissa nilkki, vaan ns. uusliberaali, joka nilkkiytyy vasta kun oma etu on uhattuna suhteessa muihin. Kun viisaat ja hyväntahtoiset korjaavat maailmaamme ja kehittävät miellyttävän ja voimakkaan ihmisyhteisön, nilkki luikertelee johtoon. Nilkki puukottaa selkään luottavaisia ja valjastaa yhteisön ihmiset orjikseen.

Fiksut ja vahvat

Vallassaolijat fiksummuuttaan ja vahvuuttaan alistavat, riistävät heikkoa, junttia massaa. Nämä ryhtyvät toisinaan kapinaan, joka nujerretaan, mutta jotain muuttuu. Massojen keskuudessa kehittyy myös fiksuja, jotka eliitti ostaa omalle puolelleen. Eliitin rajat ovat sumeat. Mitä vähemmän heitä on, sitä vauraampina ja yksituumaisempina he kykenevät toimimaan. Välikerros on kätyreitä, joille pitää maksaa. Tämä jako skaalautuu pienryhmistä globaaliuteen. Voidaan tietysti kutsua näitä ryhmiä luokiksi, mutta kuulostaako eliittiluokka ja junttiluokka vakuuttavalta?

Ennen syntymääni

Syntymäkseni merkittiin ulostulo kohdusta, toinen mahdollinen syntymäkohta olisi voinut olla siittämisen hetki, mutta niitä ei tavata kirjata muistiin kotioloissa. Ennen siittämistä oli tapahtunut esivanhempien siittämiset ja heidän kehityksensä ja koko elämän evoluutio maapallolla. Mieleni syntyi hedelmöittyneen munasolun jakautuessa yhä uudelleen ja uudelleen ja eriytyessä ruumiin toiminnallisiksi osiksi, mm. hermostoksi. Pelkästään DNA:n tarjoamiin ohjeisiin mielen rakentuminen ei perustunut, vaan muu elimistö, bakteerit ja ympäristö vuorovaikutuksessa hermojärjestelmän kanssa muodostivat sen, mikä lakkaamatta on kehittynyt kokonaisuudeksi, joka tässä asiaa pohtii ja kirjoittaa muistiin kahvilassa.

Miljardin ihmisen yllyttäminen

Yksinkertaiset parin sanan viestit toistettuna herättänevät huomiota. Niitä voi levittää tarroissa, mutta netti ja some on paras tapa. Ymmärrettävin tunnus saattaa olla "lakko" tai "yleislakko". Sitä voi versioida ja tarkentaa. Joka tapauksessa on käytettävä useita kieliä: strike, grève jne. Jos asuu totalitaarisessa hallinnossa, voinee käyttää piilokuvia ja upotuksia. Kissavideon loppuun voi upottaa poliittista tietoa. Ehkä on organisoitavissa tuttavuusketju, jonka jäsenet merkitsevät kynällä julkisia lehtiä, ilmoitustauluja ym. pölypintoja tunnuksin. Kielimuurin yli kiivetään selkeillä kuvilla ja unversaaleilla symboleilla. Natseja vihataan kaikkialla.

Elämän nytteys ja huoli

Tämä vaihe elämää on hyvä. On vapaa ja pystynyt tekemään tai olemaan tekemättä. Silti murehtii, kuinka ei voisi elää ja rauhoittua ennenkuin tämä tai tuo asia olisi hoidettu – huolehtii. Sana viittaa sekä murheeseen että huolimiseen, huolintaan, huolenpitoon eli hoitamiseen ja hoivaamiseenkin. Olemisen sisältö olisi asioiden hoivaamista eikä puuhailusta kärsimistä. Elämä olisi tekoja, joita tekee mieli tehdä, jotta teon tuottama muutos kohentaisi olemista. Kun johonkin ryhtyy, se tempaa mukaansa ja muodostuu elämäksi. Jos se kysyy voimia, rasittaa, kuluttaakin, sitä ei aina uurastaessa huomaa, ja onnistunut lopputulos jättää onnellisuuden aineksia. Epäonnistuminen voi maistua paskalta hyvinkin kauan mutta järkeistettävissä.

Kuunteleminen

Suppeassa merkityksessä kuunteleminen on äänien tarkkaavaista vastaanottamista, mutta se on omiaan laajentaa kaikkeen vastaanottamiseen, joka edellyttää oman viestinnän, jopa oman ajattelun ja toiminnan keskeyttämistä, jotta kykenisi ymmärtämään ja käsittelemään ympäristöstä saapuvaa informaatiota. Siihen on valmistauduttava ja se vaatii opettelua ja yrittämistä, sillä taipumus osallistumiseen, reagoimiseen on vahva. Myös omiin ajatuksiin sulkeutuminen, ympäristölle turtuminen on helpompaa kuin vaikka ihmisten lukeminen ja heidän oloonsa asettuminen.

Omavaltaisuus. Neuvottelu.

Kun ihminen saapuu yhteisöön ja asettuu, alkaa järjestellä elämäänsä, hän saattaa kohdata vastustusta – ei siksi, että hänen toimintansa olisi haitallista, vaan se on odottamatonta ja häiritsee ehkä vakituisten yhteisöläisten rutiineja. Siksi tulokkaan kannattaa ennen toimintaa ottaa yhteys ensin kehen hyvänsä ja hänen kauttaan avainihmisiin esitelläkseen aikomuksiaan ja tarpeitaan ja varmistaakseen, että menettelee yhteisön hyväksymällä tavalla. Näin hänen pyrkimyksensä siedetään helpommin ja hänelle ehkä tarjotaan apua. Tämä koskee paitsi yksilöitä, myös perheitä ja pienyhteisöjä. Yhteisön laeista ja säännöistä voi tulokaskin pitää kiinni, sillä kaikki ihmiset ovat samanvertaisia vaikka erilaisia.

Puuhastelu

Yleensä ihmisillä on jotain mitä pitää tehdä, mutta jos käy niin, että edessä ei ole mitään tähdellistä, puuhaamista on kehitettävä. Loma on hiukan eri, silloin ollaan joskus "tahallaan tekemättä", muka jouten vapaana, vaikka useimmat löytävät tuttua velvoiteaskaretta silloinkin. Kun kaikilla ei kerta kaikkiaan ole pakkotekemistä, täydennykseksi hankitaan viihdettä: harrastetaan, pelataan, luetaan, selataan, katsellaan, kuunnellaan ja liikehditään. Ei malta olla vain. Maailmankaikkeus on ihmisenä ahkera.

Ei-tylsä yhteiskunta

Turvallisuus tuntuu tylsältä. Suunnitelmatalous on yllätyksetöntä. Ihmiset hakeutuvat sijaisjännään, kuten autokilpailuihin, joissa jopa kuolee joku, tai benji-hyppäämään, joka on riskitöntä. Viihdettä: jännitystä ja kauhua kulutetaan. Nuoret kiipeää korkeisiin rakennuksiin ulkokautta, etsivät oikeaa vaaraa. Ei epäilystäkään, ettei ole tarve todelliselle riskille. On voitava pelata niin, että voi myös hävitä. Tuleva yhteiskunta mahdollistaa vaaran ja palkinnon – jos se laiminlyö tämän, väylä murtautuu rikollisuuteen. Turvallisuus on taattava sitä tarvitseville. Oheen on mahdollistettava vaarallinen kaista. Tarvitaan sääntöjä, jotka takaavat tasa-arvon, muttei niitä jotka leikkaavat olemiselta huikeuden.

Häpeä

Ujo häpeää. Oman oletetun tai muiden ilmaiseman huonommuuden sisäistäminen verrattuna muihin tekee yleisolon epämiellyttäväksi. Omat ristiriitaisuudet hävettävät. Lapsuuden kokemus, joka laukeaa muistista aikuisena, hävettää yhä. Itsensä tarkkailu rakentaa itsekuvan, muiden tarkkailu, vertaaminen, paljastaa erot. Pettymys, kelpaamattomuus. Heikkous, alttius on noloa. Tunteiden salaaminen, itku, kiukuttelu, epätoivoinen riehaantuminen, väkinäinen nauru, paljastava kehonkieli. Kaikki hävetys tapahtuu omassa päässä, ei vaadita muita edes halveksimaan, muiden halveksuntakin tapahtuu omassa päässä. Läheisiään voi hävetä, vanhempiaan, sisaruksiaan, puolisoaan. Uskonto toimii häpeällä. Pelko. Viha, muutoksen pelko. Häpeä tarjoaa vaihtoehdon pakottamiselle. Häpeäilmiö vähentää haitallista poikkeavuutta, rajoittuneisuus yhtenäistää, mukautuminen vankentaa yhteisöä. Häpeäjä kurittaa itsensä. Häpeä viestii epäkohdasta. Puolustaudutaan. Katsotaan pois. Vastuuta paetaan. Häpeän vastatunne: ylimielisyys. Kosto. Vastahyökkäys. Omalla kuolemalla uhkailu. Saattaispa häpäisijän häpeään! Rikollisuus. Perheen leimaaminen. Itseviha, uhriutuminen, hylkääminen, itsetuho. Keho on osa sitä huonoutta. Eritteet inhottavat, alastomuus alastomuutena hävettää, seksuaalisuus ja haluaminen vääryytenä, onhan sukuelimenkin nimi häpy. Häpeän ilmaisut: hämmennys, itku, punastuminen, aiempien häpeiden muistaminen. Perheen taholta torjunta, syyllistäminen. Fyysisten tarpeiden kieltäminen, niiden tyydytyksen kieltäminen: vaatetus, ravinto, koti, turvallisuus, henkiset tarpeet, kasvatus, opetus, viestintä. Palaute virheistä: keskeyttäminen,

sanattomat viestit, vihaisuus, pilkka, nolaaminen, huomion ohjaaminen, pilailu kustannuksella, nöyryytys. Perheväkivalta, kuritus, kiusaaminen, järjestelmällisyys, ennustettavuus. Yhteisöstä poistaminen, koska. Häpeä eheyttää yhteisöä. Myötähäpeä nousee omista muistoista. Olemassaolon oikeuden kieltäminen herättää häpeän, riittämättömyys, rumuus, en tee tarpeeksi, en osaa tarpeeksi, vammaisuus, taakkana roikkuminen läheisille, rasite yhteisölle, uhka. Häpeä ei useinkaan vaivaa yksinäistä, joka kuitenkin häpeää yksinäisyyttä. Huomion kohteena oleminen on kiusallista. Hämmennys, punastus, se kun pakenee katsetta, ilmaisee häpeämistä. Epävarmuus on huonoutta. Häpeäjä on hyväksynyt säännöt. Hän on tietoinen puutteistaan suhteessa toisiin. Itsesääli täydentää, kun muutkin säälivät. Huonoudella voi suojautua, tehdä tahallaan kehnosti. Huonous hyväksytään. Oletetaan odotuksia. Läheiset tietävät mikä sinä olet. Yhteisö tietää viimeistään ennen pitkää. Kokonaisena hyväksyminen, erilaisuuden hyväksyminen, puutteiden hyväksyminen on rakkaus.

Innostus

Järki ei riitä ohjaamaan olentoa monipuolisessa luonnossa, sillä järki ei tiedä paljoakaan. Olentoa pitää jarrutella epämiellyttävillä tuntemuksilla ja houkutella mielihyvällä. Hyvä maku houkuttelee syömään, sopiva lämpö asettumaan lepäämään, mutta kun tarvitaan toimintaa, joka ei välittömästi palkitse, edellytetään tunnetta, joka saa sietämään jopa epämukavuutta ilman, että se kääntää voimaan torjunnan. Ihmisen tai eläimen voi saada innostumaan. Vereen erittyy kemikaalia, joka lisää elinvoimaa ja panee toimimaan. Mieliala on suopea. Mieli keskittyy ja nauttii onnistumisesta. Jos vastoinkäymisiä, kitkaa, on liikaa, innostunut lannistuu ja muuttuu passiiviseksi. Samansukuinen aineenvaihduntatila lienee suuttuminen. Erilaisessa tilanteessa lievempänä esiintyy uteliaisuutta eli kiinnostusta.

1 Jokaisella on oikeus olla olemassa missä on. Jokainen "omistaa" pinta-alan, jolla kulloinkin sijaitsee.

2 Jokainen on samanarvoinen

3 Jokaisella on oikeus voida hyvin

4 Nainen, mies ja muut sukupuolikokijat ovat yhtä arvokkaita ja heillä on samat oikeudet

5 Luonto on kokonaisjärjestelmä, jonka jokainen toiminto vuorovaikuttaa

6 Eläimellä on oikeus olla olemassa ja toteuttaa dna-koodiaan tai muuttua

7 Kellään ei ole oikeutta alistaa, vaikka onkin oikeus hyödyntää

8 Kellään ei ole oikeutta voida paremmin kuin toinen tämän kustannuksella tai sitten on

Moraali

Ihmisyksilöltä ei tarvitse vaatia hyveellisyyttä, riittää edellyttää yhteishenkeä ja samaan suuntaan toimimista muiden kanssa. Reagointi on hyväksyttävä niin hyvässä kuin pahassa. Tarpeet on voitava tyydyttää. Ihanteellisuus voi vaikuttaa periaatteitaan vastaan. Sietämätöntä on alistaminen. Toisen pakottaminen työskentelemään edukseen, tämän omaa etua vastaan, pitää estää. Valta on tasattava ja kierrätettävä. Mukautujasta tulee seuraavalla kierroksella mukauttaja. Itsekkyys on kaikkien etu. Itsekäs, ainoastaan, tietää kuinka hän voi parhaiten, ja kun hän voi hyvin, hän jaksaa auttaa muita.

Viestintä

Tarve on koota tietoa ja korjata sitä sekä muokata. Suomentaminen olisi iso, vaativa alue. Kryptotekniikoihin ei voi luottaa, koska aina joku pystyy manipuloimaan niitä, mutta jokin tapa estää vallan jämähtäminen pitää löytää. Ja eikös ne syö energiaa vitusti? Mikroasiaäänestäminen? Ei millään. Nettiin alusta, joka näyttää syy-vaikutus-suhteet. Ihminen tekee työtä, kasvattaa sadon, syö itse ja ruokkii muita, jotka taas varustavat hänelle kodin ja vaatetuksen. Talousvirrat merkittäisiin maapallonlaajuisesti ylös, ne yhdistyisivät säikeiksi ja virtauksiksi. Päätökset, joita tehtäisiin, tulisivat näkyviin kaikkialla. Yksikkö olisi ihminen.

Mistä voi päättää itse

Kaikkia päätöksiä määrää menneisyys. Hiukkastasolla "tavallaan"deterministinen syy-seuraus-ketjujen punos, mutta koska järjestelmä itse ei voi kuvata jäännöksettömästi itseään (kuten terä ei voi leikata itseään), käytännössä todellisuus on ennustamaton ja itselleenkin sattumanvarainen. Minä voin päättää elämäni jatkamisesta niin kauan kuin mikään ei pane sille stoppia. Voi valita teen tai kahvin, hankkia asunnon tai hankkiutua huonoihin väleihin ihmisten kanssa. Voi aiheuttaa pieniä muutoksia. Jos lihon ja lakkaan syömästä liikaa, laihdun. Elämä jatkuu erilaisena. Pään sisällä ratkaistaan, onko se hyvä vai pitääkö ruveta alati murehtimaan.

Ajattelu. Materia.

Kun ei voi tietää, miksi maailma on olemassa, voi miettiä, miksi mietin sitä. Materia on kuitenkin minutkin rakentanut, sillä on ollut valmius rakentua mm. minuksi. Nyt laajennetaan 'materia' 'todellisuudeksi'. Sartre romaanissaan kauhistelee olemassaoloa ja Meillassoux näkee sen, tai luonnlait, sattumana, mutta onko olemassaolo sinänsä välttämätöntä ja olemattomuus mahdotonta? Siltä tuntuu näin todellisuuden osasena. Kun todellisuus joka tapauksessa on olemassa, ei ihme, jos se asettuu muokkaamaan itseään. Mutta mikä olisi mielekkäämpi ("mielekkäämpi!") todellisuuden piirre kuin tiedostaminen ja ajattelu? Se ei ehkä ole vielä tiedostajan ja ajattelijan homma, ajattelu kartoittaa tilannetta ja muodostaa mallin tai kartan.

Hyvän tahtominen toiselle

Usein outo ihminen pystyy ilahduttamaan olemalla provosoitumatta toisen kireään käytökseen ja olemalla avulias. Tuo hyvä olo lienee opeteltavissa kun näkee keskustelukumppanin samanlaisena ihmisenä kuin itse eikä "toisena", asiakaspalvelijana tai vihamielisenä. Tätä asennetta opettaa buddhalaisuus mutta sitä toteuttaa moni, joka on tuskin tutustunut aatteisiin saati omaksunut niitä, vain luonnonlahjakkuuttaan. Ärtyisää puolustautumisasennetta on työskenneltävä muuttumaan. Voinee aloittaa itsestä, hyväksyä kielteisyytensä eikä moittia erehdyksistä tai osaamattomuudesta. Kiukku kuvastaa alemmuudentuntoa. Ryhdikkäästi voi todistaa itselleen kehittyvänsä.

Joskus, kun ei halua piirtää, voi kuvailla

Kahvilan vanha ikkuna antaa raiteille jossa seisoo etualalla tyhjiä, taka-alalla täysiä tavaravaunuja puunkuljetukseen. Niiden puita pitelevät U:n muotoiset telineet on maalattu turkoosinsinisiksi ja vaaleankellanvihreiksi, taitettu valkoisella. Vaunuja näkyy neljällä raiteella, aivan lähimmät neljä raidetta ovat vapaina matkustajaliikenteelle. Laiturilla käyskentelee ihmisiä, jotka ehkä odottavat junaltatulijoita tai saattavat jotakuta, yksi neljästä tupakoi, hän on retkiasuinen ja kaljuhko, loppu tukka on leikattu lyhyeksi. Ensimmäistä ja toista matkustajaraidetta erottaa rautainen verkkoaita noin puolentoista metrin korkeudelta, harmaa. Poikkisuuntaan raiteiden ylle on pylväiden varaan ripustettu puomit, joista roikkuvat kireät sähköjohdot. Rakenteet koostuvat neljästä kulmaraudasta, jotka yhdistää siksakin ohuemmat kulmarautapienat, väri on galvanoidun harmaa. Eristeet kiiltelevät tummanruskeina, niitä pitelevät putkivarret. Johtoja kulkee näköpiirissä 18, ja kahta päällekkäistä yhdistää muutama pystyvaijeri. Taustalla kohoaa korkammalle samanrakenteisia valotorneja. Betonilaiturien reunassa kulkee laattavyöhyke. Aurinko tuli esiin.

Vittuuntumattomuus

Vittuuntuminen eli paha mieli asioiden tilasta tai kulusta johtaa tarpeeseen korjata tilanne, ja jos se onnistuu, mieliala kohenee ja kärsimys kääntyy myönteiseksi tunnekimpuksi, johon yhtyy muutos parempaan, onnistumisen ja itsevarmuuden olo sekä mahdollisesti oivallusilo ja tiedon lisääntyminen. Jos ratkaisua ei löydy, vittuuntuminen jatkuu ja pahenee stressiksi tai ahdistukseksi ja saattaa lopulta johtaa masennukseen. Jos ihminen tässäkin tilanteessa kieltäytyy vittuuntumasta, hän puolustautuu kapitalistista ja totalitaristista lannistamispyrkimystä vastaan. Niin kauan kun ihminen voihkii, valta on turvassa. Kun ihminen lakkaa murehtimasta, valta haihtuu vallanpitäjältä, ja hänen on otettava käyttöön sanktiot. Alkaa sota.

Kidutus

En koe pystyväni käsittelemään aihetta, jonka ydin on, että joku toinen tahallaan haluaa sinun kokevan mieletöntä, kestokyvyn ylittävää tuskaa. Jos saman kivun kokisi luonnononnettomuuden seurauksena, siitä puuttuisi pahuuden osuus ja häpeä. Syöpäkin tuntuu pahuuden synnyttämältä, taudit ja tapaturmatkin ajateltiin ennen pahojen voimien aiheuttamiksi. Markku Lahtelan Hallitsijassa tuota sivutaan, ja joskus näin dokumentin missä kiduttaja ja kidutettu nunna pitivät tupakkatauon jatkaakseen sitten – en ikinä unohda sitä, enkä tajua, kuten en sitä Marco Polosta kertovan romaanin osuutta, joka käsitteli aihetta. En siis tajua jotain olennaista. Luin Ricardin kuulopuheita buddhalaismunkkien kyvystä säilyttää myötätuntoasenteensa kiinalaisten käsissä.

Valitsemisen perusteleminen ja ajelehtimisen autuus

Kun elämä on ohjeistettu tiukaksi, on mahdollista saavuttaa päämääriä, joihin löysyydellä ei yllä. Stressaavaa se on, ja vaikka ensimmäinen valinta lienee ollut vapaaehtoinen, kurinalaisuus syö vapauden. Kun ei odota vaurautta ja kunniaa vaan täyteläistä elämää, ajelehtiminen on ratkaisu. Mutta onko se paras ratkaisu? Mitä on täyteläinen elämä? Jos elämältä toivoo miellyttävyyttä, kuten useimmat toivovat, siihen pääsee maksimoimalla turvallisuuden ja tarpeiden tyydyttämisen. Silloin kiistatta varallisuus on hyödyksi. Mitään pohjimmaista palkintoa ei löydy sen koommin kunniasta kuin moraalisuudestakaan. Mitä tiuhempaan pitää valita, sitä rasittavampaaa on elää. Natsin ei tarvitse. Ajattelen kissan luottamusta isoon, vahvempaansa, satunnaista.

Suostutteluvaikutus

Puhutaan hypnoosista ja tieteellisemmin suggestiosta, kun tarkoitetaan alttiille vastaanottajalle suunnattua houkuttelemista tiettyyn käytökseen. Siksi ehdotan suomennosta 'suostuttelu', jolloin ilmiön laajuus paljastuu. Tarvitaan 1) toistoa ja 2) vastaanottavainen mieli - tosin kyllä vastustuskin alkaa taipua toistettaessa. Mutta en ole nähnyt käsiteltävän tuotta 'alttiutta', myötämielistä asennetta, joka on oletuksena viestinnän vastaanottamisessa. Se joka saa toisen kuuntelemaan, saa hänet myös helposti kannalleen, ellei kriittisyyteen ohjata sivusta. Lapsi ottaa vastaan vanhemmiltaan, yhteisön jäsen auktoriteeteilta. Ja joskus kuka tahansa keltä tahansa kiinnostuttuaan.

Ateria

Lapsena olin nirso. En kyllä ihmettele. Olen kuitenkin totutellut jo sietämään perunankuoria ja epätäydellisyyksiä, joita herkkä lapsi karttoi ilmaistakseen vaikutusvaltaansa. Äiti hellalla käryttää ruskeaa kastiketta rautapannulla, sianläskin, voin, jauhojen repivä yhteishaju. Sinikoristeiselle lautaselle muussattu kuorittu keltainen peruna, vaalea oli tympeää, äiti kuori ja muussasi, oliko se sitten kastikkeeseenkin? En ainakaan pistänyt suuhuni perunanpalasia, piti olla hienonnettua. Leipää voideltuna vieressä, ruisleivän muistan. Ranskanleipää on ollut ja semmoista paksua kaurareikäleipää, joka oli hyvää vain aivan tuoreena. Äiti ei juuri leiponut eikä osannut laittaa ruokaa, ei ehkä halunnut. Voiperunasta pidän yhä. Oivariinillakin. Kala, hauenpyrstö paistettuna voissa. Silakat. Jauhelihakastike. Hernekeitto. Kyllästyminen.

Vammaiset

Jos vammaisuus on selvillä ennen syntymää, abortti on oikein, koska en toivo elämää kellekään, en edes vammattomille, joilla on kuitenkin aina jotain pielessä. Mutta he kykenevät valitsemaan. Kannatan myös eutanasiaa, milloin kuka tahansa ei koe elämää mielekkääksi. Vammaisen tahdon selvittäminen on mahdotonta sikäli, että hän ei teidä millaista olisi ilman vammaa, mutta jos häneltä puuttuu olemassaolon halu, häntä ei saa kiusata pysymään olemassa. Itse olisin valmis auttamaan hänet hengiltä, jos se olisi mahdollista. Olen kuitenkin pelkuri sikäli, etten huoli yhteisön sanktioita. Sitä en tiedä, olisiko asianomaisen olemassaolon kärsimys pahempi sanktio. Katsotaan. Pelkään, että kärsimys ei merkitse kenellekään mitään, paitsi itselle. Tuo on selvitettävä.

Yksilö

Yksilöt ovat mahdollisuuksia. Ne ovat yritelmiä, "mitä tämä kokoonpano saisi aikaan?", ja kun ne katoavat, tulee uusia, ei koskaan aivan samanlaisia. Yksilön olennaisuus on erilaisuus. Yksilö on ainutkertainen, millä ei tarkoiteta arvoa vaan toisaalta palautumattomuutta, sama ei toistu, toisaalta sitä, että yhdistelmä on uusi ja vuorovaikuttaa kaikkien muiden ennenilmenemättömien yhdistelmien kanssa ennenkokeilemattomalla tavalla. 'Minä' yrittää pitää tämän koosteen toiminnassa. Päämäärää ei ole, vaan taipumus, luonnonlaeista eli olevan ominaisuuksista johtuva "loksahtavuus". Mahdollisuuksia riittää tunnetusti (?), mutta osoittautuvatko ne mahdottomuuksiksi, onko kaikki loksahtamassa yhdellä tavalla? On.

Jos lopettaisi kärsimisen

Kärsimyksen määritelmä on, ettei ihminen halua kärsiä. Vaikka ihmisellä on vaikeuksia (niitä on aina eriasteisia) tai vaikka häneen sattuu, on mahdollista ettei hän kärsi, koe masennusta tai ahdistusta – terminologia on huteraa. Vaikeuteen voi suhtautua uteliaasti. Väitetään että kärsimykseen, masennukseen, takertuu, että pelkää muutoksen rasittavuutta enemmän kuin päällä olevaa ahdistusta. Mutta kun se kasvaa? Päätös lopettaa kärsiminen on ehkä helppoa, jos tyytyy lyhytaikaiseen neutraaliin tilaan. Kärsimys tulvahtaa takaisin kun saa tilaisuuden. Neutraali tila taas ei sisällä edes olon kohentumisesta nousevaa väistämätöntä nautintoa, vaan vain pahan olon loppumisen tai muuttumisen yhdentekeväksi. Seurauksia olisivat toiminnan vähentäminen, kun ei pyri asioihin, jotka parantaisivat elämää, mistä johtuisi hyvää oloa, minkä loppuminen taas aiheuttaisi kärsimystä. Mutta on kysymys kroonisesta masennuksesta. Kärsimys ei ole ulkoa tullut riesa vaan välttämätön osa ja ominaisuus
Se mistä buddhalaisuus ei puhu, on ristiriidassa sen kanssa mistä se puhuu. Kärsimys on tarpeellista, ahdistus ei, kun sillä tarkoittaa ristiriitaa. Hyväksyä, mitä on ja muuttaa, mitä voi, tai käynnistää muutos.

Ego

Buddhalaiset ja hörhöt eivät tykkää ilmiöstä ego, jolla he tarkoittavat minä-tuntoa erillisenä muusta. Joskus inho on hyökkäävää, joten sen alkuperä tuntuu olevan samainen ego. Oleta olento, jolla ei ole egoa. Se on yhteydessä kaikkeen muuhun, sen se tietää. Olento toimii mielessä, joten olennon mielen on koettava yhteys kaikkeen tietoisuudessaan, jolloin sen on valittava äärettömän runsaasta 'kaikesta' se, jolla on siihen itseensä vaikutusta. Rajattuaan tarjontaa olennolle alkaa muodostua juuri tuo ego. Jotta olento voisi jatkaa olemistaan, sen pitää syödä ja huolehtia turvallisuudestaan, ja sitähän ego auttaa olentoja tekemään. Lisääntyäkin pitää, joten siinä sitä ollaan: lapset ennen kaikkea, niille on taattava kaikki, vaikkei itsellä olisikaan niin väliä.

Miellyttävä ja epämiellyttävä

Olentoa ohjaa eli houkuttaa ja torjuttaa aivojen kokemukset miellyttävästä ja kärsimyksellisestä. Voimakkaat kokemukset suuntaavat toimintaa dramaattisesti, mutta jos ärsykkeitä on niukasti ja lievänluontoisina, niiden suhteellinen painoarvo suurenee. Pienikin epämukavuuden häive kasvaa ja tuottaa torjuntareaktion, ahdistuksen, masennusta. Jos on kuuma, pelkää vielä kuumempaa, vaikka saunassa sama lämpötila on toivottava. Tulkintaan voi siis itse vaikuttaa. Tuo epämiellyttävyyden kokemus tapahtuu kokonaan mielessä, sitä ei voi mitata, ehkä vain kehon reaktioita siihen. Kun sitten tuskallisuus vähenee, tuo ero, väheneminen, ilmenee jo miellyttävänä, muuttuu nautinnoksi ja vahvistaa siihen johtanutta toimintoa.

Eliitin ja alistettujen historiikki

Ihmisyhteisössä on aina ollut eteviä ja voimakkaita, jotka ovat voineet paremmin kuin enemmistö. Tämä eliitti on kilpaillut keskenään mutta myös puolustanut yhdessä etuoikeuksia, joita ovat muiden kustannuksella haalineet sekä itsekkäistä että yhteisöllisistä syistä, taanneet itselleen toimintaresursseja tehdä enemmän kuin heikompi aines ja kukoistaakseen. Jossain määrin eliitti on ymmärtänyt, että massojen hyvinvointi palautuu heidän omaksi hyvinvoinnikseen. Nyt kun pidäkkeetön kahmiminen ja luonnon ryöstö kostautuu suurtuhona, eliitti ei enää yritäkään edistää yhteistä hyvinvointia. Ihmiskunta on pyramidi, jonka huipulla hallitsevat tehokkaimmat, juurella kituvat heikoimmat ja keskellä toimivat eliitin ruokkijat, työtätekevät ja väkivalta-ammattilaiset. Ihmislaji levisi koko maapallolle mutta vain osa alkoi aggressiivisesti tuhota ympäristöään, osa pyrki enemmän tai vähemmän sopeutumaan luonnon kiertokulkuihin ja jatkaa sitä yhä. Euroopasta (hävitettyään neandertaalilaiset) lähti espanjalaisia, hollantilaisia, ranskalaisia ja englantilaisia, muitakin, ryöstämään muualla asuneita ihmisyhteisöjä. Ihmiskunta alkoi yhdentyä pakottamalla. Hallintomuodot kehittyivät heimoyhteisöistä kuningaskuntiin, kansallisvaltioihin ja liittovaltioiden kautta maapallonlaajuiseen taloushallintoon, jonka toiminnan ansioista ns. kuudes massasukupuutto uhkaa poistaa mm. ihmislajin. Jos eliitti ehtii kehittää teknologian robotteineen palvelemaan itseään, se ei tarvitse miljardeittain ympäristöä rasittavia ihmisiä. Heistä tulee maanparannusainetta. Näemme verilöylyn, joka ehkä toteutuu ydinaseilla, joten tulee tarve säteilysuojille. Etuoikeudet mahdollistavat toimintaa.

Etuoikeus on yhtä kuin voimavara, resurssi. Eliitin moittimisessa on se ongelma, että paras moittija nousee eliittiin. Nykyisenkaltainen ihmismaailma edellyttää eliittiä, eikä valtaa käyttävästä etevämmistöstä voi päästä edes tyhmien joukkovoimalla, koska aina älykäs sopeutuu teeskentelemällä tavallista ja onnistuu vaikuttamaan muihin. Oikeastaan hänen on pakko. Siksi eliitille olisi myönnettävä valta yhdellä ehdolla: että valtaa käytetään yhteiseksi eduksi. Mutta millä houkutella eliitti tällaiseen sopimukseen, kun se kyvyillään ja kauan kerryttämällään voimalla kuitenkin pystyy säilyttämään nykyisen, tuhoisaksi osoittautuneen ylivaltansa? Juuri tuon tuhoisuuden takia. Eliitti kilpailee keskenään eduista hinnalla millä hyvänsä. Kun yhteistä, luonnonkin huomioonottavaa etua ei ajeta, kaikki tuhoutuu. Eliitin häikäilemättömyys on leikattava saamalla se itse laatimaan säännöt, joilla kaikkien, myös muiden eliöiden ja systeemien, tulevaisuus turvataan. Eliittiä on lähestyttävä. Eliitti ei ole yhtenäinen eikä yksimielinen vaan sumea liukujatkumo. Sen satunnainen edustaja ei ole kaikessa paras — eliitti sisältää useita, yksistään riittämättömiä kykyjä. Eliittiyksilön aika ja jaksavuus on rajallinen kuin kaikilla. Eliittijoukko ei pärjää suppeana, se edellyttää kriittistä massaa, joka on tarpeeksi monipuolinen ja vakaa. Toiminta edellyttää resursseja. Eliitin edustaja tarvitsee etuja: vapaasti käytettävissä olevaa aikaa, huolettomuuden toimeentulosta, varoja liikkua ja tavata muita, väljyyttä kokeilla ja valtuuden investoida, toimintatiloja, välineitä, juoksevien kulujen kattamista ja stressittömyyttä ilman, että painaa velvoitteiden taakka. Tulosvastuuta eliitin edustaja tuskin kaipaa, mutta ilman ei tavallisten enemmistö halua eliitin edustajaa hyysätä – tosin siltä tuskin kysytään. Jokainen voi kuulua eliittiin tilaisuuden koittaessa, edes hetken. Eliitti olemme me ja "ne". Kukaan ei päde eliitissä koko elämänkaartansa eikä asema periydy pyrkimyksistä huolimatta (etuoikeudet herkästi periytyvät). Mutta siltoja, teitä, taideteoksia ja instituutioita ei olisi olemassa ilman eriarvoisuutta. Se ei kuitenkaan ole yksilöiden vaan kykyjen ja sattuman eriarvoisuutta.

Etevät ryhtyvät pettureiksi voidakseen toimia
Puolustavat tietoa, pettävät ihmiset

Tottuminen

on kavala taipumus tylsyttää epämiellyttävyys osaksi rutiinia niin, että se lakkaa hälyyttämästä, pakottamasta toimintaan haitan poistamiseksi. Tottumalla voi elää sietämätöntä, kuluttavaa elämää kunnes se ennenaikaisesti loppuu. Tottumisesta voi olla hyötyä, tietysti. Kun vanhuutta ei voi korjata, siihen tottuu. Elämänilo poistuu mutta siihen tottuu. Tottuminen tappaa. Tottuminen pätee myös myönteisiin kokemuksiin. Tottuminen poistaa nekin. Siksi ihminen ei siedä toistamista, toistumista vaan pyrkii muutokseen. Tottuminen tappaa. Kyllästymi on automaattista, kaikkea koskevaa. Muutoksen jälkeen tuntuu mukavammalta tai keljummalta. Jos muuttuu paremmaksi, on hetken hyvä olo ja sen mukana mieli. Kun jatkaa arkista puuhaa, ero unohtuu. Kun tunteeseen palataan, se on laimentunut. Pitää uusintaa hyvään johtanutta toimintaa. Toiseen suuntaan epämiellyttävyyden laimentuminen on toivottavaa. Jos muutos ei varsinaisesti huononna mitään, se voi silti olla epämieluisa, koska muuttuneet olot vaativat työtä, vaivaa, opettelua, erehdysten tuottamaan mielipahaan ja korjaamisen tuottamiin heijastusvaikutuksiin sopeutumista. Lievään huononnukseenkin turtuu, oppii näkemään enemmän rutiininomaista vaivaa ja unohtamaan mielipahan. Jopa täysin sietämättömiin oloihin totutaan pakon edessä kun vaihtoehtona on elämän lopettaminen.

Taide on (leikkisä) muutos

Ihminen tekee saadakseen aikaan muutosta ympäristössään. Hän pyrkii tyydyttämään perus- ja muut tarpeensa. Tekeminen itsekin on tarve. Toistaminen kyllästyttää – ja tämä kyllästymistaipumus palvelee loppupäämäärää, tarkoituksenmukaista tekemisen tulosta. Tekijä pyrkii löytämään keinoja välttää samanlaisena-toistoa. Hän kokeilee pieniä muutoksia ja katsoo, edistävätkö vai haittaavatko ne toimintaa jatkaen sitten arvionsa mukaisesti. Joskus hän vaihtelee menettelytapojaan vain vaihtelun vuoksi. (Tätä ei teollisuustyö suvaitse, siksi sen mekaaninen toistavuus on perkele kiellettävä.) Vaihtelun vaikutusten seuraaminen kiehtoo ihmistä. Hän muuntelee toimintaansa silloinkin, kun ei ole edes kyllästynyt. Hän luisuu taiteilijaksi. Jotta hän voisi jatkaa viihdyttävää taipumustaan, hän esittelee sen muille tavalla, jonka arvioi houkuttelevan näitä. Jotkut osallistuvat itse mukaan, toiset seuraavat viihtyen tai saavat virikkeitä omiin toimiinsa. Muutosta yhtä kaikki elinympäristössä syntyy. On kauniita teoksia, joista pidän edes ottamatta vastaan niiden sisältöä, viestiä. Ne ovat siis epäonnistuneita. Viihteellä on yhtä vähän viihtymisen kanssa tekemistä kuin sokerilla ravinnon. Lait ovat aina kieltäneet totuuden ilmaisemista, etsimistä: kirkko, kapitalismi, se mitä ei näe. On peritty valta ja harkittu valta: luokat. Taiteilijalla ei (onneksi) ole valtaa mutta hän voi puhkoa ikkunoita näennäistodellisuuden tapetteihin.

Vapaus

Vapaus on turha käsite: jos sen käyttää, se on ohi; jos ei käytä, silloinkin se on ohi. Mielikuvana vapaus on sekavin ja vaihtelevin: mitä kukin kuvittelee voivansa vapauttaan tehdä, mistä ollaan vapaita? Myönnetään, että olot rajoittaa, mitä voi tehdä ja mieli rajoittaa, mitä osaa, ymmärtää, uskaltaa. Mieli muistuttaa myös seurauksista. Toisaalta seurauksia ei tunneta, joten pelko rajoittaa vapautta myös suotta. Tärkein kysymys onkin, mitä haluaa ja miksi. Jotkut tyytyvät siihen mitä on. Toinen haluaa jotain. Vapaus on valtaa, kykyä vaikuttaa, voimaa saada aikaan muutos ympäristössään ja itsessään. On vapaus olla haluamatta?

Todellisuus vai haave-elämä?

Todellisuutta on, kuinka odotamme muiden käyttäytyvän. Hämmästyttävän paljon kyetään elämään haaveiden perustalla, siten, että noudatetaan osin sepitettyjä "mukavoitettuja" lainalaisuuksia. Pettymyksiä tulee, mutta ne lasketaan todellisuuden ennustamattomuuden viaksi, ei omaksi syyksi. Tuossa piilee ydintotuus: emme tiedä mitä emme tiedä. Se, mitä toivotaan, voi olla realistista. Vanhemmiten lisääntyy vaistomainen tuntuma todellisuuden periaatteisiin. Samalla vähenee kärsivällisyys erehtyä ja saada turpiin. Yhä varallisuus mahdollistaisi pumpulissa elämisen. Tavanomaisempi ihmisiksikäyttäytyminenkään ei ole välttämätöntä, jos on vahva, puhumattakaan maapallon pitämisestä elinkelpoisena. Lapsia ei juuri rakasteta, eihän ne osaa edes käyttäytyä mieliksi.

Väkivallan tarpeellisuus

Väkivalta on energian, voiman hyödyntämistä tarkoituksena voittaa tahdonalainen vastarinta. Väkivaltaa käytetään ihmisiä ja muita olentoja vastaan, elottomia hoidellaan raa'alla voimalla. Aloite on tahdon vastustajalla, hän käyttää väkivaltaa vastakkaiseen päämäärään pyrkijän torjumiseksi. Tämä voi ehdottaa neuvotteluja. Voi tarjota etuuksia myönnytyksiä vastaan, jolloin voi käydä niin, että kaikki lopulta hyötyvät, tai niin, että toinen häviää. Jos häiriö ei ole hyväksyttävissä, väkivalta jatkuu. Voimasuhteet ratkaisevat, ja tieto voimasuhteista. Ylivoiman vastustaminen johtaa tuhoihin. Tieto ylivoimasta säästää resursseja, tai luulo. Lopulta ratkaisee käsitys puolustettavista tai haviteltavista arvoista, jotka yleensä on kyseenalaistettavissa. Tai sitten on kysymys kasvojen säilyttämisestä.

Jäljenjättäminen

Jos olento ei synny, hänen versionsa orgaanisesta olemassaolosta ei jätä jälkeä materiahistoriaan. Mutta tuo syntymättömyys myös itse sisältyy samaiseen materian historiaan eikä sille ole vaihtoehtoa. Siis olemisemme on väistämätönä, ja halumme olla olematta niin ikään sisältyy siihen. Jos taas haluammekin käydä elämässä ja jättää jälkemme maailmaan ja sen tarinaan, teemme valintoja. Mikään ei tapahdu satunnaisesti minkään vaikuttamatta. Vaikuttamisen puute on vallitsevan vaikuttamisen jättämistä vallitsemaan. Kun kaikki on yhteydessä kaikkeen, ei ole mitään, joka olisi irti vaikutuksista (jos olisi, se ei voisi vaikuttaa). Jätämme jäljen, joka on jo lähtöehdoissa, joka sisältyy kaiken historiaan, alkoi se tai päättyi joskus, kuten arkikieli tyrkyttää ihmettelemään. Ei, kaikki on ennen ja nyt, siinä ei tarvita kuin olemassaolon taipumus.

Kunnia, arvostus

Ihminen tai olento, eläin, odottaa vastetta toimistaan. Vaste voi olla palaute tai elinoloihin vaikuttava muutos. Toimintaa ei osaa jatkaa tai korjata ilman. Taloudellinen etuus on yksi, sosiaalinen arvonanto toinen palautteen palkintomuoto. Usein ne yhtyvät. Hyväksytty toiminta tuo tekijälleen myös valtaa vain siksikin, että hänen huomataan kykenevän – tai hänet pakotetaan töihin, jos ympäristö on riistävä. Kunnia kyseenalaistuu, ellei sitä seuraa taloudellisluonteinen hyöty. Arvostuksen kaltainen vaste on myös kiintymys, mutta kiintymyksen tai rakkauden sitominen suorituksiin vie pohjan, haisee.

Mikä masentaa?

Silloin kun ei masenna, masennusta ei osaa kuvitella, ei ehkä halua muistaa. Tosiasiat eivät masenna, jokin muu. Masentavaa ei ole asioiden huonostimeneminen sinänsä. Ehkä suma, kun kaikki hyökkää yhtä aikaa, lipsauttaa masennustilan päälle, jottei tarvitsisi toimia. Masennus on hallitsemattomuutta. Tiedän, ettei ole syytä elää ja että sairaudet ja pahoinvointi aiheuttavat juuri poispääsyn tarpeen. Tämän tarpeen tyydyttämistä ei tohdi edistää, joten masentuu. Taustalla voivat vaikuttaa vastenmieliset asiat ilman, että ne napsauttavat masennusta päälle, mutta voivat myös napsauttaa. Ihmiskunnan tuho ja oma tilanne ovat masentavia, mutta aiheuttavatko ne masennussairauden? Ennen syy oli oikeiston toiminta ja itsellä ihmissuhteet. Nyt tilanne on pahempi muttei olo sen kummempi. Masennus on elämänhalun puuttumista. Elämänhalu tulee palkitsemisesta.

Valaistuminen

Buddhalaiset tarkoittavat valaistumisella suurin piirtein sitä, kun lakataan näkemästä väärin, kun huomataan, että kaikki on yhteydessä kaikkeen ja siksi on niin kuin on, ja että kaikella on syynsä ja kaikki vaikuttaa kaikkeen koko ajan ja aiheuttaa seurauksia. Todellisuuden kaikkeus on niin runsas, ettei se yksityiskohdissaan ole edes sen itsensä "tajuttavissa" saati rajallisen ihmisen, mutta siinä se on joka soluamme koskettaen suoraan ja välillisesti. Jos pysähtyy ottamaan vastaan kokonaisuuden, on perillä. Mutta ei se kellekään riitä, haluamme sorkkia, vaikuttaa siten, ettei olennot, joiden ohjausjärejstelmään sisältyy kärsiminen, kärsisi. Siinä sitä sitten taas ollaan. Palataan ymmärtämään, että eihän haittaa vaikka kuolisi nälkään? Vähän ehkä.

Murheen karkoitus

Murhe iskee yllättävän voimakkaasti eikä se suhteudu aiheen vaikuttavuuteen. Voi väittää, että iso murhe, kuolema, jopa maailmanloppu, koettelee samanvertaisella voimalla kuin mitätön taloudellinen ongelma tai askar, joka on tehtävä. Voisi kuvitella, että pääsee järkeilemällä, mutta se järkeilykin on kivuliasta ja sitä on jatkettava, kunnes asia on hallinnassa, yleensä uudestaan ja uudestaan. Perimmäinen ja tehokas tapa on mitätöntää huolenaiheen merkitys kokonaan, mutta sen seuraukset ovat niin ikään kokonaisvaltaiset, koska edellyttävät elämän perustan kyseenalaistamista. Jos haluaa nauttia sinänsä tyhjistä ilmiöistä, on nähtävä huolta ja vaivaa niiden saavuttamiseksi ja turvaamiseksi. Kipuhermot hallitsevat elämää. Jos treenaa pitämään kivusta, ehkä helpottaa? En tiedä, ei nyt.

Epäsuorat ohjaimet

Alkuasukas kiipeää puuhun ja uhmaa mehiläisenpistoja halutessaan kiihkeästi makeaa hunajaa, mutta me enimmäkseen toimimme välillisten houkuttimien ohjaamina. Viina on pahaa, silti maistuu jo hyvältä, kun tuntee sen vaikutuksen. Kahvi maistuu kitkerältä. Juon sitä sekä virkistyäkseni mutta myös, jotta olisin skarpimpi vaativassa tilanteessa, josta saatan myöhemmin niittää hyötyä. Suoria kokemuksia on ulostamiset, janoon juominen ja nälkäänsyöminen sekä lepääminen kun väsyttää. Sukupuolikokemukset voivat olla jossain määrin mutkikkaitakin. Tämä mahdollistaa tai aiheuttaa vieraantuneisuuden, ilottomuuden ja itsepetoksen. Haluan jotain, "iloitsen", vaikka kohde ei tuota iloa välittömästi. Raha ilahduttaa, koska sillä saa kaikkea. Moottoripyörällä hankitaan sukupuolinautintoja vai onko muka hauska ajaa? Vähän, mutta se on opittua.

Seksuaalisuus

Ihmisen tai olennon perustehtävä, perimän keino jatkaa olemistaan tai oikeastaan informaation taipumus rakentua itseään muokkaavaksi järjestelmäksi toteutuu seksuaalisuuden kautta. Yksilön ikääntyessä libido tasaantuu eikä pakota lisääntymistoimiin joka tilanteessa, joskushan se ei edistä vaan haittaa yksilön elämää. Tavallaan käytännöllisistä syistä joissain kulttuureissa seksuaalisuutta tukahdutetaan mutta toisissa rohkaistaan. Jälkikasvu jarruttaa toimeentulopyrkimyksiä, joten sen runsautta lienee syytä hillitä. Vanhetessaankaan olennon himo ei katoa. Koska toteuttamismahdollisuudet supistuvat, on harjoitettava tarvittaessa itsetyydytystä, millä on terveydellisesti edullisia vaikutuksia. Sitäkin kulttuuri paikoin suotta lannistaa. Kaupallistaminen on yhä erittäin vinoutunutta.

Todelliset ihmiset

Ryhmissä, julkisuudessa ihmiset käyttäytyvät pidättyväisesti. He kaipaavat toistensa seuraa, tuttujen, ystävien mutta myös tuntemattomien tarjoamaa turvallisuuden, ennustettavuuden tuntua. He pitävät ystävällisyydestä mutta puolustautuvat herkästi joko aggressiivisesti tai väistämällä. Ihminen turhautuu kun odotukset eivät toteudu. Kun joku on voittopuolisesti kohdannut vain lannistavia reaktioita fyysisestä tai sosiaalisesta ympäristöstä, hän muuttuu kielteiseksi ja hankalaksi. Mitä suopeamman elinympäristön yhteisö kykenee jäsenilleen järjestämään, sitä sujuvammin se toimii, sitä harvemmin se turhauttaa ja sitä kärkkäämmin se kehittyy paremmaksi. Ihminen kaipaa parempaa, ja myös erilaista. Hän on utelias ja muutoshakuinen. Siksi hän edellyttää yhteisöltään väljyyttä, vapautta. Toimivan "työskentely-yhteisön" luominen edellyttää alistuvia. Itsenäiset eivät suostu noudattamaan työn kaavoja.

Kirjastolaitos

Kirjasto ilmaisena oli humaani keksintö luultavasti talouselämän tarpeisiin, maksullisena tai muuten rajoitettuna se lienee ikivanha keksintö. Aleksandrian kirjastossa oli kääröjä. Ihminen tarvitsi tietoa itse, mutta yhteisö tarvitsi tietäviä jäseniä. Yksilön tieto oli käyttökelpoisempaa, jos muut tiesivät saman, piti tieto paikkaansa tai ei. Yhteisön jäsenten mielensisältö piti yhteistää. Silloin yhteisö pystyi toimimaan ennustettavasti ja selviytymään ongelmista. Kirjasto on mielen jatke, laajennus.

Olla tekemättä

Ihmisen täytyy hengissäpysyäkseen tehdä koko ajan jotakin "hyödyllistä" tai jotakin, mutta entä kun hän saa toimeentulonsa työskentelemättä, eläkkeenä tai muuten? Jotkut hankkivat lemmikkejä ollakseen vastuussa olennosta. Tuo olento, esimerkiksi kissa, pystyy makaamaan silmät raollaan kokematta mitään pakkoa puuhastella tai näyttää toimeliaalta. Se vain on, ehkä pyrähtää joskus verhoihin ja venyttelee, mutta muut ajat nukkuu tai 'on'. Ihminen ei voi olla tekemättä mitään. Hän näpertää, harrastaa. Hän tarvitsee elämän sisällön, jopa tarkoituksen, vaikka hänen elämällään ei ole tarkoitusta. Hän on vain väärin ohjelmoitu. Häntä ei olisi pitänyt ohjelmoida ollenkaan. Koko otuksella ei ole mitään virkaa.

Talous

Talouselämää pyörittävät oikeistolaiset, ja pelkkä parlamentin vasemmistolaistuminen saa ne vastahankaan. On siis järjestettävä kohtaaminen, jossa ilmaistaan pyrkimykset: tasa-arvon lisääminen niin että köyhin viidennes nostetaan turvattuun tarpeentyydytyksen tasoon, kuudetta massasukupuuttoa ja ilmastonmuutosta torjutaan metsityksellä, kestävällä kuluttamisella ja resurssien (liikenne) säästämisellä. Julkista tuotantoa lisätään. Työvoiman käyttöä ja työpaikassa pysymisen turvallisuutta lisätään. Ulkomaisten yhtiöitten verotus nostetaan niin ankaraksi, että kotimainen vaihtoehto valtaa alat. EU yksinkertaisesti muutetaan, muut pienet maat kootaan vastustamaan unionin tuhokapitalistisia piirteitä. Tasa-arvolakien noudattamista kiristetään avaamalla naisille reittejä johtoon. Tiedotusvälineet asetetaan vastuuseen valehtelusta ja kaikkien näkemysten huomioonottamista valvotaan. Fasismi on rikos, yhä.

Robotin opettaminen

Lähtöoletus on ihmisenkaltainen laite, joka pitäisi ohjelmoida toimimaan luonnossa, metsässä. Perusasetus on, että se pyrkii pysymään toimintakuntoisena ja hankkimaan aineksia "synnyttää" lisää kaltaisiaan. Tarvitseeko se unta? Telakalle nostamista? Ehkä rakenteiden uusintamisen yhteydessä on annettava liimausten kuivua, ehkä kemialliset reaktiot vaativat liikkumattomuutta. Tiedon prosessoinnille on ohjattava resursseja tilanneaistimisesta ja -arvionnista sekä toiminnasta. Uusia yksilöitä olisi tuotettava runsaasti, jotta epäonnistuneet voisi korvata korjatuilla ja erilaisiin oloihin siirtyviä suunnitella erilaisiksi. Epäonnistumiset olisi robotin mitattava itse ja korjausyrityskin ohjelmoitava itse rakennusohjeisiin. Ensimmäinen tarve on tarkoituksenmukaisen informaation hankkiminen ympäristöstä, ja välittömästä tulevaisuudesta olisi pystyttävä tuottamaan ennustuksia.

Pääoma

Pääomaa kuvataan varallisuudeksi, jolla synnytetään tuotantoa, arvoa. Yleensä puhutaan rahasta, mutta myös maa-ala, luonnonvara, työvoima ja tieto sekä suhteet ovat tuotannontekijöitä. Pääoma tuottaa lisäarvoa, joka muodostuu työn osuudesta tuotannontekijöissä siltä osin kun se ylittää työvoiman uusintamiskustannukset. Pääoma on 'mahdollisuus luoda instituutioita' tms. Pääoma on toimintaa, ei rahaa pelkästään, ja se on myös sosialismia tai kommunismia. Työ luo uutta. Voittoa voi tulla yli lisäarvon, tai ali, arvoa kuitenkin syntyy. Hinnan määritteleminen yhteiskunnallisesti välttämättömänä keskimääräisenä työaikana ei riitä. Informaatiotyö eli -energia on selitettävä mukaan. Ajattelutyö ja kehittely on pakko liittää toteutukseen, samoin valvontatyö. Fyysinen suoritus on työtä, mutta myös sen siirtäminen koneen hoidettavaksi. Koko tehdas voi olla kone, jonne tuodaan raaka-aineita, josta viedään tuotetta. Pääoma on sen uusintamista, millä työläinen pysyy toiminnassa. Pääoma on työtä organisoituna tuottamaan. Pääomaa tarvitaan kommunismissakin.

Lemmikkieläin

En pystyisi kohtelemaan ns. lemmikkiä sen arvon mukaisella tavalla. Se on riippuvainen omistajastaan eikä tykkää, että se jätetään yksin, kun se ei voi lähteä ovet paukkuen suhteesta ja etsiä uutta kumppania. Itselle taas on tukalaa, että se estää ihmissuhteita ja esimerkiksi matkallelähdön. Ei kehtaisi pyytää tuttuja pitämään lemmikistä huolta että pääsis matkalle, toisaalta matkaa saattais haluta venyttää mutta kun lemmikki. Opiskelija joka saa opintotukea alle neljäsataa kuussa ei pysty maksamaan kuudensadan eläinlääkärilaskua, ehkei kukaan pienituloinen. Tietysti se, että piti kaikkea elävää samanarvoisena, vaikuttaa siihen, ettei tunnu oikeutetulta "vallita" jotain olentoa.
– Tapan silti hyttysiä, ei siitä ole kysymys. Arvostuksesta. Emme olisi itse olemassa ilman sankkaa joukkoa bakteereja, hyönteisiä, muita otuksia. Voi niiden kanssa liittoutua mutta pientä kunnioitusta.

Heikko

Voimarajoitteinen kokee toisen avun rohkaisuna, tunnustuksena, että on auttamisen arvoinen, että itse kykenee toimimaan yhteisön hyväksi kunhan saa muilta tukea. Ja heikkokin voi auttaa toista heikkoa, jälleen menetetty energia kertautuu, yhdessä muodostuu enemmän energiaa kuin kumpikaan saisi tuotettua erillään. Vastavuoroinen auttaminen yleisenä periaatteena veisi minkä tahansa ongelman yli sujuvammin kuin kilpailuhenki.

Taipumus, pyrkimys, halu, rakkaus

Aineella, tai materialla, on taipumuksia, vaikkei haluttaisikaan väittää sillä olevan pyrkimyksiä. Olennoilla on pyrkimys olla olemassa, useimmiten myös pyrkimys muuttua, lisääntyä ja jatkaa olemista erilaisena, toisena olentona. Tähän sitä ajaa tarkoitukseen kehittynyt halu. On halu olla olemassa, halu olla tulevaisuudessakin olemassa, halu edistää olemassaolon edellytyksiä ja varmistella jatkuvuutta. Rakkaus liittyy lisääntymiseen mutta samalla myös muuttumiseen, koska rakkauden kautta lisääntyessä yhdistyy ominaisuuksia. Rakkaus on pyrkimistä tulevaisuuteen. Tulevaisuutta ei ole koskaan ollut, eikä siitä voi tietää mitään. Rakkaus tulevaisuuteen on sokea. Tai en tiedä

On elänyt satamiljardia ihmistä

Tähän astiset ihmiset ovat kuolleet. Heidän huolensa eivät ole missään jäljellä, ellei historia tallennu prosessina. Olemassahan se on, vaikkemme pääse lukemaan sitä. Huoli on rakentanut tapahtumavirtaa. "Väliä" tarkoittaa merkitystä, vaikutusta, joka on joko mieluisa tai epämieluisa puhujan kannalta. Puhuja ei välttämättä tiedä, mikä on hänen elämäänsä edistävää tai haittaavaa. Tietääkseen sen hänen pitäisi tietää, mikä on hänen henkilökohtaisen elämänsä tarkoitus. Hyvinvoiminen lienee mielekkäin päämäärä siinä kuin mikä tahansa, mutta entä "tarkoitus"? Jos voi hyvin tehdessään muita hyvinvoiviksi, sitten se. Hyvinvoivuus ei tee maailmankaikkeutta paremmaksi, vai tekeekö?

Hyvä

Hyvä, hyvyys, hyväys on ihmisen ilmiö. Tietoisuuden ulkopuolella hyvää ei ole, intressiä, pyrkimyksen kohdetta. Hyvään yksiselitteisesti pyritään, se kuuluu määritelmään: se mihin pyritään, on hyväys. Välillisesti joku voi pyrkiä pahaan, mutta hänkin pyrkii sitä kautta hyvään kuten askeetikko nautonnolliseen varmuuteen siitä, että toimii oikein kunhan ei nauti. Epähyvästä, pahasta tai huonosta pyritään pois. Se, mikä arvioidaan hyväksi jonkin ilmiön ominaisuutena, on seuraava ongelma. Kun puhe on ihmisestä, on perusteltua määritellä hyväksi se, mikä edistää kyseisen yksilön olemassaoloa. Olemassaoloa edistää tarpeiden vähimmäistyydytys. Yksilön tarpeiden tyydyttämiseksi heijastuvat takaisin yhteisön tarpeiden tyydyttämiset ja laajemmin elinympäristön jatkuvuuden edellytykset. Viime kädessä yksilö tarvitsee maapallon tai muun biologisen ympäristön toimivuutta jatkaakseen olemassaoloaan. Koska yksilöä ei ole yksin, tarkoitetaan lopulta kaikkia eläviä olentoja, joilla on olemassaolollinen yhteys lähtökohtana mainittuun yksilöön. Lajeja, oletuksena käsitelty ihmislaji, ei ole olemassa irrallisina, ihmislaji on rajattu tapahtumasta nimeltä biosfääri. Luiskahdamme siis yksilöstä lajin kautta elonkehään. Elonkehä on taipumustaan syntynyt ainakin maapallolla. Sen pyrkimyksestä ihminen ei voi tietää, koska ihminen ei ole koko biosfääri tai vastaava tietoisuutta synnyttävä ilmiö. Ihminen ei lajinakaan ajattele, joten se ei myöskään pyri. Yksilö pyrkii. Jos yksilö mieltää olemassaolonsa paskamaiseksi, pitää aloittaa alusta tai lopettaa alkuunsa. Mitä hyvää se on, joka tuntuu pahalta?

Ajatellaan kuntaa, ajatellaan bisnestä vertaamalla niitä ihmiskehoon

Jos talousideologit saisivat päättää, miten ihmiskeho toimii, he ensimmäisenä leikkaisivat **pään** irti ja möisivät ulkomaalaiselle pääkonttorille. Pääkonttori sitten vuokraisi päätä **hermoston** käyttöön. Pääkonttori Inc. joutuu kuitenkin tuottamaan osakkeenomistajilleen voittoa, joten se vaatisi niin korkeaa vuokraa, ettei pään myynnistä saaduilla varoilla voisi ylläpitää toimintaa kuin hetken. Sitten pitäisi pään alkaa tuottaa muilla keinoin rahaa vuokranmaksuun. Katse kiinnittyisi **varpaisiin**. Varpaat vaikuttavat tyhmiltä. Vasemman jalan varpaat irtisanottaisiin muitta mutkitta, ja vaikka leikkaus olisi kipeä, kukaan tuskin kengän läpi edes huomaisi niiden puuttuvan. Oikean jalan varpaiden toiminta yhdistettäisiin isovarpaan alle. Sitten pohdittaisiin **käsien** tilannetta. **Sormiin** on investoitu valtavasti lihaksia, suonia, jänteitä ja hermoja. Moinen uhraus pitää saada tehokkaammin hyödynnettyä, joten sormien määrää lisätään. Kummassakin kädessä tulee työskennellä 30 sormea, joiden yksikkörasite on murto osa viiteen sormeen verrattuna. Lisääntyneet johtamis- ja konsulttikustannukset peritään päältä. **Maksan** ja **munuaisten** toiminta on pääsääntöisesti velttoa, ravinnon mukana ei juuri tule myrkkyjä niiden käsiteltäväksi. Nyt kannattaa karsia useilta kehoilta maksa ja munuaiset kokonaan pois ja kuljettaa niiden kuona joka kymmenennen kehon suodatettavaksi. Tästä peritään korvaus, jolla katetaan ainakin osittain pään vuokrakulut ja logistiikan osuus. Lopulta kiinnittyy huomiomme **sydämeen**, joka syö valtavasti resursseja. Yhteen vaivaseen elimeen ei kannata uhrata noin raskasta elintoimintojen panostusta, kun se ei edes toimi jatkuvasti, vaan

sykäyksittäin pysyen suuren osan ajastaan laiskana. Lopetamme sydämen toiminnan kokonaan kansantaloudellisesti kestämättömänä. Syntyneet säästöt kohdennamme kehon ainoaan tuottavaan elimeen, **persereikään**. Sen sijoitus tällä hetkellä ei vastaa elimen arvoa. Se ansaitsee tulla nostetuksi päähän, ihan keskelle kasvoja, jossa se valtaa yliarvostetun ja sitäpaitsi alati resursseja kuluttavan **suun** paikan. Suu ei tuota: milloin se ei haukkaa tuontielintarvikkeita, siitä purkautuu vain kitisevää ilmaa. Nyt kun persereikä sen paikalla alkaa tuottaa keskeytyksettä suoliston suodattamaa ja jalostamaa ravinnetahnaa, keho on viimeinkin riittävän houkutteleva ja valmis yhtiöitettäväksi ja tarjottavaksi sijoittajille.

Tyytymättömyys

Kun vittuuntuminen johtuu ehkä täsmällisestä epäkohdasta, tyytymättömyys voi olla yleisempää. Se ei ole suoranaista kipua vaikka onkin kärsimystä, se on epämukavuutta. Sen seuraus on usein toiminta – kääntäen: toiminta ei käynnisty, motivoidu, ilman tyytymättömyyttä. Se pakottaa ikäänkuin korjaamaan asentoa. Vastuu on sitä, että ottaa riskin ja häviää, ja tietoisesti ymmärtää siitä koituvan kärsimyksen. Voiko sitä väistää? Miksei? Miksei, mutta se vastuu toteutuu jo riskinoton valinnassa: tulen kärsimään jos valitsen näin, kuten minusta on oikein, enkä noin, jolloin välttyisin kärsimiseltä. Eikö luonnossa valinta perustu juuri kärsimisen välttämiseen? Tyytymättömyys ei murskaa mutta se kuluttaa, nakertaa. Siihen on pakko reagoida. Entä ryhtyä tyytyväiseksi, hyväksyä?

Dialektiikan ongelma

Ei juuri koskaan ole kahta osapuolta vaan lukemattomia. Jos on hahmotettavissa, pelkistettävissä kaksi, ne ovat sumeita.

Merkitys:

1 mitä tarkoittaa
2 minkä arvoinen.

Vaikutus: miten muuttaa. Merkitys on oletettu vaikutus.

Vallan kolmijako-oppi

Oikeisto toimii vilpillisesti ilmaistessaan houkutukseksi arvoja, joita ei kannata, joita vastaan toimii, kuten ihmisoikeudet, tasa-arvo ja demokratia. Demokratian ongelma on että kansa ei voi tietää mikä toimii, on oikein, mutta joukkoäly voi. Joukkoäly pidättelee, keskivertoistaa. Demokratia antaa väärienkin käsitysten hallita. Joukkoälyssä se, joka parhaiten tietää, korjaa. Vai se jolla on intressi ja röyhkeyttä? Demokratia on mahdollista vasta kun kaikki koulutetaan viisaiksi asti. Tyhmä luottaa auktoriteettiin, joka käyttää tyhmää hyväksi aina. Vallanjako-oppi on uudistettava. Ensin talous ja väkivalta, sitten oikeus ja lopulta lainsäädäntö. Ratkaiseva alkutuotanto on ulkoistettu nykyään orjille. Rikkaat ovat varastaneet yhteiskunnan. Valta on ennen rahaa. Valta on yhtä kuin voima, väki ja raha, ja varallisuus kääntäen merkitsee valtaa, mahdollisuutta tehdä ympäristössään muutoksia tai/ja saada muut tekemään niitä. Vallan kolmijako-oppi on vallan jo hankkineiden eduksi turvaamassa jatkuvuutta ja kehittymistä. Mutta siitä on luovuttava. Yhteisö ei koskaan aloita tyhjästä, mutta vallankumouksen jälkeen se melkein voi. Silloin yksityisomistus estetään. Jokaiselle yhteisön jäsenelle annetaan etälamautin, jolla voidaan lamauttaa nilkki, joka yrittää vallata yhteistä omaisuutta. Se ei taida toimia, joten on vain korjattava edustuksellista järjestelmää turvaamalla vähemmistöjen oikeudet, joita ei voi turvata poistamatta etevien nilkkien toimintavoima. Ei tästä nyt mitään tullu.

Tarvehierarkian uudelleenjärjestelyä

1
Elämän tarkoitus on ensisijaisin tarve, merkityksessä päämäärä. On oltava tulevaisuus – tuota tarkoitusta tai päämäärää ei tarvitse täsmentää. Ilman tulevaisuutta ihminen saattaa mekaanisesti liikkua muttei etene.

2
Arvostus – se liittyy tarkoitukseen. Jollakin tavalla olemassaolon ja resurssien kulutuksen oikeus on tunnustettava joko itsen tai muiden taholta, jotta kehtaisi edes sijaita saati syödä.

3
Vaikuttaminen. Olento käyttää sitä valtaa, mikä hänellä on ympäristöönsä elääkseen siitä ja muuttaakseen sitä. Hän tekee, hän ei jää toimettomaksi, kunhan edellämainitut tarpeet on tyydytetty pohjaksi.

4
Aineenvaihdunta. Sen mahdollistamiseksi voi alkaa työskennellä vasta nyt. Voi hankkia ravintoa ja käyttää sitä sekä ulostaa (vaikka kuseminen voi olla myös ykköstarve).

5
Lisääntymisen tarve voi tulla jo aiemmin tilaisuuden tarjoutuessa, mutta viimeistään, kun aineenvaihdunta on kunnossa ja jaksaa.

6
Jatkuvuus eli turvallisuuden tarve nousee keskeiseksi nyt, kun jälkeläisten selviytyminen on varmistettava.

Kun edellä luetellut tarpeet on tyydytetty, turvallisuus valtaa kaiken ja ilmenee myös ahneutena. Avautuu tilaisuus huolehtia muista alatarpeista, kuten rakkaus (arvostuksen tarpeen alalaji), oppiminen (vaikuttaminen) ja itseilmaisu (vaikuttaminen).

Ihmisen kehityksessä ilmenee yksi teleologia, nimittäin hengissäpysymisen, jatkuvuuden pyrkimys.

Taide ja sanoma:

Taide voi olla poliittista, julistavaakin, ja silti hyvää mutta ei sen takia hyvää. Uskonnollinen taide kykenee vaikuttamaan voimakkaasti ilman, että se herättää juuri tarkoittamaansa uskonnollisuutta kohtaan myönteisiä ajatuksia. Se herättää yleisinhimillistä vastetta. Fasistista maailmankuvaa tukeva taide voi saada kokijansa fasisminvastaisuuden entisestään vahvistumaan, vaikka teos sinänsä kiehtoisi ja inspiroisi. Vastaanottaja päättää. Taide vaikuttaa toisaalla kuin ilmisanomassa. Vastaanotto on henkilökohtainen ja koskettaa vastaanottajan omaa historiaa, muistoja. Voi siis taiteellaan julistaa sanomaa, muttei ole taattua, mihin suuntaan se vaikuttaa. Taide on aina poliittista, koska taiteilija on osa politiikkaa.

Paha

Onko paha elämää estävä vai kärsimystä aiheuttava? Kärsimyshän sinänsä edistää elämää varoittamalla sitä uhkaavista ilmiöistä. Eliökunnan ulkopuolella ei pahaa voi ollakaan, koska materiaa ei uhkaa mikään. Vain elikökunnan tiedostava osa edes arvioi. Osa kärsimystä aiheuttavista ilmiöistä vahingittaa yksilöä ja lajia ja koko elonkehää, jolloin intressi on päästä eroon sekä kärsimyksestä että sen aiheuttajasta, mutta pahaa ei ole viestintuoja, kärsimyksen mekanismia ei saa häiritä. Kärsimys on eliökunnan moralisti. Entä onko pahaa se elämää vaikeuttava ja osin tuhoava, joka kuitenkin johtaa korjauksiin ja vahvistumiseen? Kuolema on välttämätön poistamaan vanhaa uuden elämän tieltä. Kuolema toki aiheuttaa kärsimystä. Sota on kapitalismin tuottamaa kuolemaa, se tuhoaa tavaraa ja rakenteita uuden tieltä. Kapitalismi taas tuntuu olevan elonkehän syöpä, joka hävittää tulevaisuuden. Jos ihminen katoaa biosfääristä, vahvistaako se elonkehää? Jos saa pahuuden kestämään sukupolven yli, lapset jo sitä pitävätkin luonnollisena.

Runoisuus

Siihen aikaan kun ihmisten työ oli kovaa
pelkoa lienee ollut enemmän
ehkä sitten turrutettuna

Inflaatio

Aurinko laskemassa haalistuneeseen horisonttiin.
Keli kivatsukka.

Kun katsoo sisälämpömittaria
taas, kun ei enää palella,
ihmettelee, että lukema on sama

Todellisuus on aina sama, ihan sama.

Muistia suttuista lukea/ mistä pitäisi alkaa?/ Kenelle tämä on? /Muistia joutavaa lukea

Niin kuin moottori
hymisee kai tuskaansa
tankin tyhjäksi

Mies etsi sitoutumiskohdetta
harkitsi muuttamista Aasiaan
Norjaan
jonkun nurkkiin syytingille
luostariin. Ei.

— Ei tämä tästä kohene

Aavisti, että on tehnyt jotain, joka tuottaa masennuksen ja
häpeän, mutta on aktiivisesti tukahduttanut muiston.
Ei ole kohenemista
Ihan hyvä tuo on

— Ei vaan jx

Tämä ei ole tarkoitettu kaikille
(Jatkuu)

Maksaa se asuminen kolmannessakin
maailmassa. Väsyttää. Siellä väsyttäisi enemmän. Ruoka
maksaisi

Perustulo ei ole mahdollinen koko maailmassa?
Miksei saatana? Koska ei täälläkään
Olemassaoleminen kysyy toimintaa
Vapaus! on tyhjä.

Jalat yrittävät hioa kengänpohjat puhki,
mutta se mikä kuluu, on kivi

Ihminen ei ole erillään luonnosta

Hän on tuottamus.
Hänen geeneissään määrää käsky pysyä olemassa.
Se ei kuulu myyttimaailmaan, se on tosiasia.

"Tosiasioista ei voi johtaa arvoja" voisi kuulostaa uskottavammalta jonkun semmoisen lausumana, joka ei ole osa tosiasioita.

Koska käärittiin putki putoavan veden ympärille?

Koska valettiin seinämät puron kylkiä pitelemään? Lika kynnen alla

Ei näy kahvikaan
mustassa lakanassa

Ulkona sulaa

Kun valmistaudun nukkumaan — ei, luen ensin

Laskeudun vuoteesta ja riisun
Myttään alushousut pöytälaatikkoon
Ja teepaidalla peitän läppärin lamput

Istuivatko ihmiset ennen kuin tuolit keksittiin?
Istuivatko kuin koirat, linnut vai kuin hevoset?

K joi kahvinsa Tupasvillassa ja päätti jaksaa poiketa Renen ja Paulan luokse Lautiosaareen.

Hän jätti pakun pihan rinteeseen ja käveli portaille kokeilemaan sekä ovenkolkutinta että kopautuksia oven ikkunaan; odottelematta hän astui tuulikaappiin, koputti taas raollaan olevaan välioveen ja huhuili, mihin Rene vastasi — edetessään K havaitsi, että makuukamaristaan. Hän oli hereillä ja ilmaisi suuntautuvansa ylös, K eteni olohuoneeseen, jossa tervehti Paulaa, televisio oli auki, Paula vastasi suopeasti. K kertoili käyneensä Tupasvillassa kahvilla ja päättäneensä poiketa. Kulkiessaan huoneen halki kääntämään pöydän vierestä puutuolin huoneen suuntaan, hän haistoi tupakankatkut, istuutui ja näki röykkiön Smirnov-pulloja pöydällä. Televisio veti huomiota mutta oli liian sivussa.

Rene eteni huoneeseen hitaasti ja parkkeerasi rollaattorin nojatuolin viereen, tuolissa oli pinkka eriluonteisia tekstiilejä korottamassa istuinta.

Rene puheli, Paula puheli, Rene alkoi vapisevin sormin kääriä sätkää, Paula pahoitteli etteivät tämän aamun tupakat olleet onnistuneet, hän kertoili villasta, kahvipannunmyssyn olleen villapaita, jonka oli pessyt pilalle liian kuumassa mutta piti nyt kahvin lämpimänä neljäkin tuntia.

Rene moitti ettei ollut tarjonnut Klle mutta Paula tiesi Kn juuri juoneen kahvia Tupasvillassa, totesi sen. K tiesi, ettei Paula vaivoitta kävellyt keittiöön hakemaan kuppia, sen tiesi Renekin, kunhan rutisi. K kysyi kameraa vilauttaen,

sopisiko juttelutuokio, Renen kasvot vääntyivät kärsiviksi:
Ei pysty keskittymään.

Pian K lähti.

Joulukuun ensimmäisenä päivänä, harmaana päivänä, moottoritielle ei sada, mutta pilvipeitto on tasainen, rikkumaton. Jos nyt nostaisi perinteisen kameran käyttöön, sillä tulisi harmaita kuvia, digitaalinen kamera kaivaa liikaa valoa tästä harmaudesta. Metsät ovat lähes tummanharmaata massaa. Puitten keskeltä erottuu mainostaulut, hinaus-hartikainen, liikennemerkit ja valonopeusrajoitukset, tornit, K-marketin valtava torni. Joki on sula usean päivän lämpöasteiden takia, myös Vähä-Haara on jäätön. Pääuoma ei ole jäätynyt kuin ehkä kerran. Punaiset perävalot ketjuttavat tietä. Tosin liikenne lauantaina on vähäistä.

Voisiko olla, että kaikki on hermostoaineenvaihduntaa?
Siis että mielentila on kemiaa?
Siis että sopivalla rohdolla voisin hyvin?

Huijaat.

Mitätahansan kirjoittaminen
purkaa pakahdusta sihisemään kynsien alta

Vastenmielisyys on ongelma

Pieni kipu ei haittaa mitään, mutta sen
poishaluaminen
häiritsee

jos olis rinnat

Tuntuisi lievä paino kun kumartuisi eteenpäin, kangas pidättelisi. Juostessa hölskyisi ikävästi mutta en juuri juokse. Yöllä tissi nojaisi toiseen. Koska olen mies, ajatteleminenkin tuntuu eroottiselta. Pillu on helppo ajatella muttei mikään muu naisen kokemus. Kullin puuttuminen ei juuri hätkäytä.

Yhä oon tahrainen

Sormet osuivat
vissiin baarin pöydästä vihonkanteen tarttuneeseen
takeroon
nyt kuivuneeseen karheaan

Tämän elämän pitäis olla mistä iloita
Rikollinen se joka pystyy
Pitäis opetella mitä rikollinen

Muinaiselämä olisi kelvannut

mutta ei olisi tiennyt, että se olisi
vaihtoehto eikä se olekaan

yleensä lopulta helpotti ja piina unohtui

nyt se jatkui auringonpaisteessakin tai seisoskellessa
kassajonossa
kun kaikki oli hyvin

koko vartalo tuntui jäykältä ja kivistävältä
eikä pystyssä voinut seistä huojumatta
silti kaikki oli hyvin

yskä hakkasi kuivana
armosta nokare limaa irtosi nieltäväksi
silti kaikki oli hyvin eikä saanut valittaa

Miksi kaikesta piti valittaa
miksi oli syntynyt tänne kun ei yhtään tehnyt mieli
eikä varmasti pyytänyt päästä?

Miksei syntynyt toisenlaisena?
Tämä aistikimppu huusi vain tuskasignaalia
Kaikki oli hyvin

paitsi voi huonosti
eikä kukaan ampunut armeliaasti, ymmärtäväisenä
Kun tuli auringonpaisteeseen, yski
tunsi myötätuntoa ihmisiä kohtaan

uskoi
ettei heillä
ollut sen helpompaa

Mutta he halusivat pysyä hengissä.

Ilman silmälaseja kusi pytyssä kommarin punaista

Vastuu kaikesta seuraavalle
Joka on hengissä, maksakoon laskun

Talouselämä murhaa ikkunasta jätelavalle
kirjan, tavaran, työn

Vaateosaston myyjä hymyili syyttä
kun katseet osui
Tähän on vaikea tottua
Kävellessä tuli mamu vastaan,
kurkisteli varovasti ja hymyili kun hymyilin
joten tervehdimme.

Meidät suggeroidaan lapsiksi tiukkaan

vasta eläkkeellä alkaa rakoilla näkemys
vastuullisuuden suuntaan

Lukiessa on halu uskoa
Kriittiinen lukeminen kysyy voimia

Mutta kyllä

Jos kivi on syöksymässä kohti, väistän, koska ego
Jos natsi on uhkaamassa, taivun, koska itseä on suojeltava.

Kuuluuko muka antautua pakkaselle, nälälle,
liikennevirralle?
Buddhalaisen kakassa ei ole puremattomia siemeniä

olin osallistunut näytelmään
olin saanut esittää omia repliikkejäni

Kun porukka poistui paikalta, totesin
vitsailin
että kulkue näyttää kaksikerroksiselta bussilta

Millainen olisi hidas maailma?

Voivatkohan nuo lihavat ihmiset huonosti?

Moni lihava ja hikinen on kärsiväilmeinen
niin on laihakin
olkoon.

on tiheä paikallisilma tässä ympärillä
siihen on jähmettynyt paikkakunta-ajatukset
ja moni puhekin roikkuu viimekesäisenä kökkäränä ilmassa
kuin jäteauton renkaankuvio, kuuluu toistamatta

Tuskin olisi paljon
nähtävyyksiä ellei ihmisiä
olisi orjuutettu

Yhteiskunta on elinkelvoton
kun siinä ei voi elää
On koteloiduttava
ja muodostettava putkia muihin

materiaali on hyvää vain kun
sitä katsoo ihan läheltä

Nautinto on odottamista
joka toteutuu ennustetusti

Ihmismielen on tehtävä suunnitelma
jotta välttyisi totutun toistamiselta.

Ei kukaan halua lukea mutta jonkun on kerrottava

On joka hetki liikaa vaihtoehtoja
Niistä valitsee helpoimmat

sekä toiminnassa
että tulkinnoissa

Kiireettömyys
Ymmärtäminen

Vapaudesta luopuminen tuntuu helpotukselta,
kun vapaana joutuu koko ajan terävänä päättämään

Mitä kuvittelee, vääntyy totuudeksi
On mahdollista muuttaa elämänmenoaan mutta ei voi

säilyttää muistissa vanhaa vertauskohdaksi

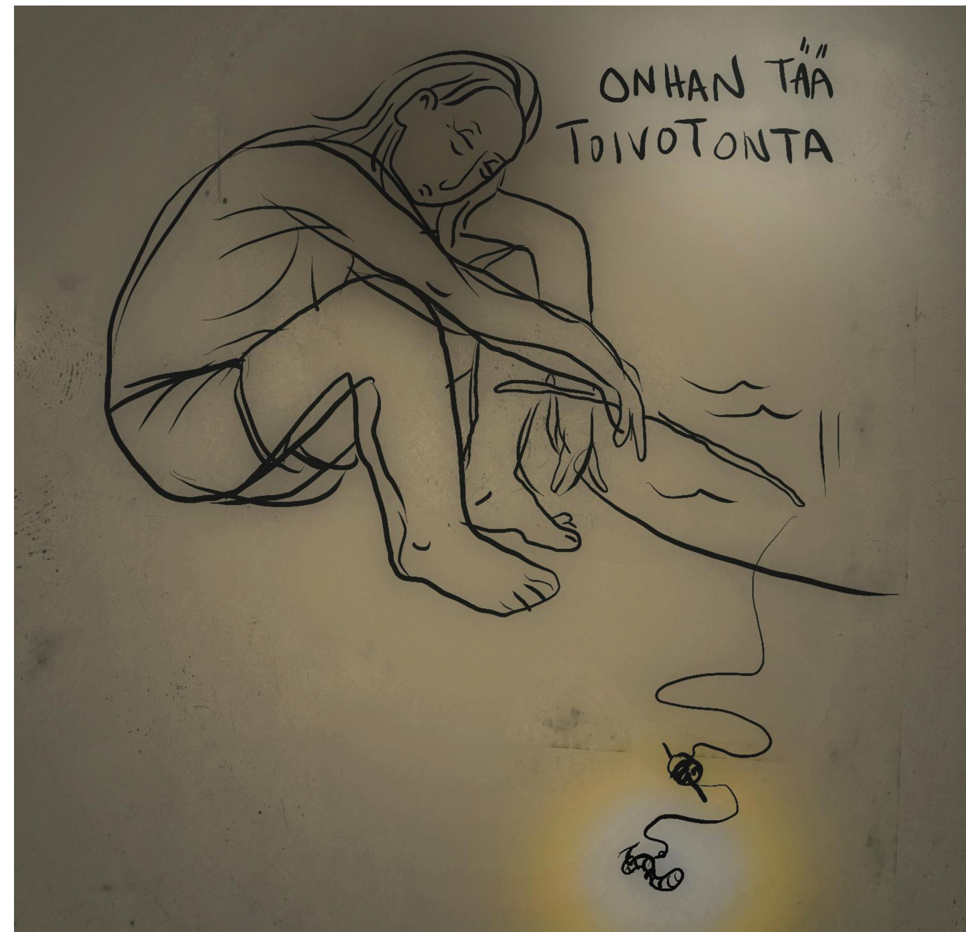
Ajatukset virtaavat todellisuuden rantoja kovertaen, liettäen,
kun ne muuten kovettuisivat syy-seuraus-viimoissa.

Voima riippuu etäisyydestä,
kuin gravitaatio.

Entropia teoksessa tarkoittaa että jäsennys hajaantuu
toisiinsa liittyvät asiat irtautuvat ja asettuvat sikin

sokin. Mutta hiukkaset eivät asetu täysin satunnaisesti, sillä
niiden välillä säpistään ja ulkoa niihin yltää välähdyksiä.
Suljettuja systeemeitä ei toteudu missään, kaikkeus vaikuttaa
itseensä kaikkialla. Teos jäsentyy kun

palaset imeytyvät toisiinsa.

Suunnittelu tuhoaa taiteen

Juna tuli
jokin pykii

Vanhentaminen on koodissa, solut uusiutuvat vanhaksi
Kivun silmässä
haisevassa

Kun ilma on likaista, ilmamolekyylit eivät

Ei-oleva on mielikuvituksessa
suunnitelmana, mahdollisuutena tai mahdottomuutena

Kyky ottaa vastaan epämiellyttävyyttä. Tahto.
Mitä saa vastineeksi?

Ylpeyden, tai ei, "sisäisen rauhan".

Muisto ei ilmene kokonaisena
vain ikään kuin sen leima, vaikutelma, otsikko.

Taiteen tekeminen
on keinotekoisten rajoitusten luomista
ja niiden rikkomista

Yritetään löytää tyyli ja
se rikotaan; rakenne ja
runnotaan

Tuo vapaus

Taide menee epärehelliseksi
kun se yrittää olla kunnollista
johdonmukaista ja eheää
vinoutuu tyylikkääksi vilpiksi

Kiveä ei taide liikauta
Junttia osa, jonka hän itse luo

Järjestelmällinen taide kusee, vaistomainen elää
Haista tie

Taide ei väitä
Vastaanottaja päättelee ja väittäääää

Taiteen perusteista:
taiteen tehtävä on tonkia ja leväyttää kaikki
jotta ihmiset kimpassa pääsevät jyvälle

Onko taide uhrautumista, arvokasta vasta kun taiteilija
luopuu jostain?
Rämettyykö teos kertyessään? Mene
tiedä

Jotakin tarvitaan aavistamaan ensimmäinen molekyyli
kuin kaivoksen lintu. Runoilijan harha

Ihmiskunta ei menetä polttamalla Aleksandrian
Emme voi pakottaa oloja
Meillä on yhteydet, emme ota niitä käyttöön

omassa runossa
jotain mitä ei itsekään saavuta
Hyvä kieli on vastaanottajariippuvaista

Kaikki hiukkaset rakentavat minun ympäristöni
muille minuineen

Sitä ahdistaa aidattu reitti, matkasuunnitelma
sillä se tajuaa että mitä vain voi virrata

kun jokainen hiukkanen tönii toistaan eikä yksikään voi hengähtää

Minä on kudos, muut minät säikeitä, tönäisyjen ketjut kuituja
Nämä ovat järjestystä.

Ei ole mitään väliä, mitä valitsee:
jos ei valitsekaan tuota ja jää ilman tuon seurauksia,
saa tämän seuraukset.

Ruumista ja hermostoa tietoisuus asuu yksin
ja hakee katsetta. Mikään
ei ole vastenmielistä sinänsä: kulma omaan maailmaan

Tiedossa ei ole tärkeintä olla totta vaan
yhteistä
Perhonen lensi keittiön ikkunasta makuuhuoneen ikkunaan

Sälytän murheeni muiden harteille
maailman-kaikkeus:
oma heikko lenkki siinä

Sunnuntain vaimea murina
jonka jälkeen katu
näkymättömissä
Tuuli osuu
valikoi lehvästöjä

Tuuletin pois hyllystä
helle ohi
hehkuu vielä vuoteella ristikko

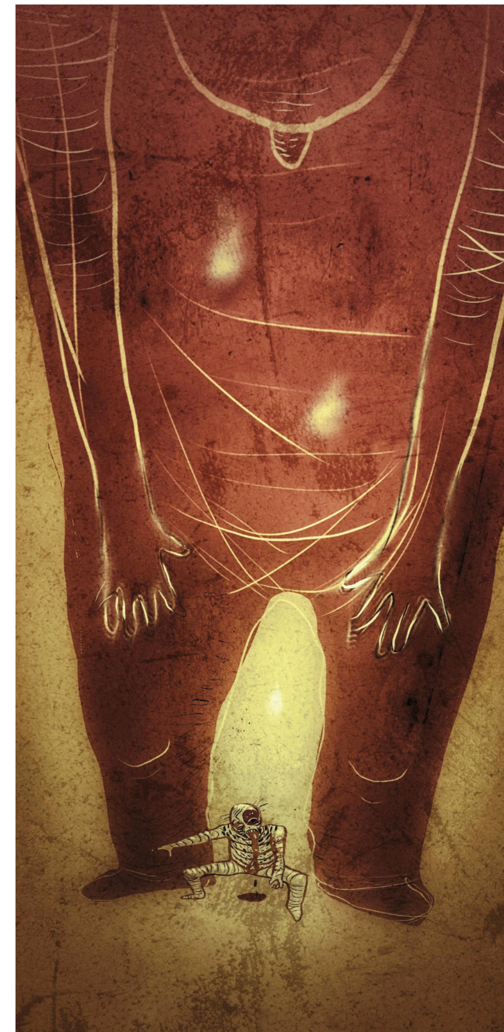

"Ei tämä pimeä ole, ainakaan musta
mutta ahdas samalla lailla kuin uivalle ulappa
liikahtaa on turhaa, mutta jos ei ui
pimeä jostain noussee yli
Salpaa.

Kukaan ei muista mistä tuli
herättiin viipyen polkemiseen
näimme lintuja jotka saapuivat, menivät
Jos kosketti, tarrasi toiseen
alkoi vajota. Upota, muistutimme."

Samalla perusteella kuin lehmä
ei selviydy luonnossa, ihminenkään ei

Eläin ei ajattele kuolevansa

Zombi

merkitsee voimattomien, luvallisesti
inhottujen kapinaa

Niin paljon ihminen vihaa itseään että diggaa

Ehdot eivät täyty
Tosioleva ei tarjoa kilpailukykyistä kokemusta

Kohtaamispaikat on yhteisön liesi
Kaikki tyypit, kerrokset

On hyväksyttävä
että talous on ihmiskunnan vihollinen

Työvoitto-hyvä ei ole oikea hyvä
Taide saa tieteen korjatuksi.

Turhamaisuus

syö suurimman osuuden resursseista, koska laumaeläin.
Lepertely turmelee.

Liimailen revennyttä paperinenäliinan kaistaletta räällä yhteen.

Olen vain heikompi muita.

Jotkut kai pitävät
ihmiskunnan säilymisen edellytyksenä eriarvoisuutta

Vain ihmisten tavaton määrä mahdollistaa monipuolisen tieteen. Ja eriarvoisuus?

Kuolema ei ole menetys
Se on tilaa

Tyypit jotka käyttävät ihmisiä työkaluina, tekevät historian
Nykyisin on alistettujen luokka

Jonkun tahdon tai edun vastaisesti helposti toimitaan
Inhimillisiä resursseja hukataan

Kun mukava ihminen, tietämättäänkin, valehtelee, häntä uskotaan.

Maailman ainoa ongelma on kusipäisyytenä ilmenevä ylimielisyys.

Poliitikot eivät ole kovin pahantahtoisia
kuten rahantekoammattilaiset
joten heille on selitettävä
ja myytävä
palkitseva vaihtoehto.

Ole se auktoriteetti
jota haluat siteerata.

"En koskaan pitänyt teistä" olisi typerä lause.

Puut on tuommosia klimppejä!

Todellisuus ei ole jumala, se on vain todellisuus
Se ei pyri, se toteutuu
Me mietimme ja pyrimme, me neuronit

Totuus pitää yhtä olevan kanssa, oleva vain putoaa kohtaansa
materiana ja sen suhteina

eikä esimerkiksi inhimillisinä käsityksinä.
Kauneus on kokemisen tapa, ei minkään ominaisuus
Kahvi loppui

Emme tosiaan ole olemassa tosissamme
Jos jotain tapahtuu, irtisanoudumme
jos tuntuu ilkeältä
ja heittäydymme psyykkisesti vaivaisiksi

Miettiminen on itse elävän muoto

ihminen ei tiedä mihin älynsä panisi
on vain polkaistava liikkeelle
Perustelut on kyseenalaistettavissa.

Oikeudenmukaisuus on roskaa
Ei ympätä toimintaan väkisin
Kyseenalaista!
Hyvästä ei tarvitse pitää
Kansa on se joka elättää, eliitti loisii
Mä voin vetäytyä kaikesta omantunnon syistä

Siis

Semmoisen lastenkirjan
jossa ei haaveilla kuinka vanhemmat ja aikuiset palvelee
lasta
vaan jossa lapsi oppii tekemään haaveista totta?

Tyhmyys on
periksiantamista

Älli lymyy

Ei huolita vapautta koska se rasittaa, syö vapaa-aikaa jonka tarvitsisi todellisuuspakoon

Vaikka se mahdollistaa.

Tyhmyys ei johdu jonkin puutteesta vaan esteestä käyttää sitä (ymmärtämistä).

Kasvatuksesta kaikki.

Uskaltaako tykätä muutoksesta?
Vastustaa esittämällä vaihtoehto

Rakentamalla.

Joskus ajatuksella on tuoksu

Mieleen mahtuu kerralla ohut virta
Taide pusertaa tiivistelmiä

Hyväksyntä ja moite
niillä ihmistä ohjaillaan
mielihyvän tai mielipahan avulla

Hm, en halua pahoittaa mieliä
vaikka kritisoin
kurjaa

Pidän niin monta ovea raollaan
että elän melkein pihalla

On hylättävä joitain puolia
vastaanvirtaavasta informaatiosta

koska ne ei sovi omaan
Jaksamisen kivuliaisuus on avain

Ei valita työlästä vaihtoehtoa
jottei lopu uupumiseen

Äsken kokeilin jalkakäytävällä hyvää tuulta
Omituista, se ilmaantui

Muistin romaanin Mestari Breugnonia,
joka oli niin onnellinen olemassaolosta

Ihminen huojuu mikrovalinnoissa
tyhjänpäiväisen, vähäpätöisen ja juuri ja juuri kiinnostavan välillä

Viimeinen päivä, vaikka vain vuoden
Ehkä muutan joka päivä jotain: rakennan, muokkaan ja pinoutuu maja (meinasin kirjoittaa 'häkkyrä' mutta inhoan ironiaa)

